

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

182 JC

Book No.

80.1

N. L. 38.

MGIPC—S8—6 LNL/~~50-25.7,66~~—50,000

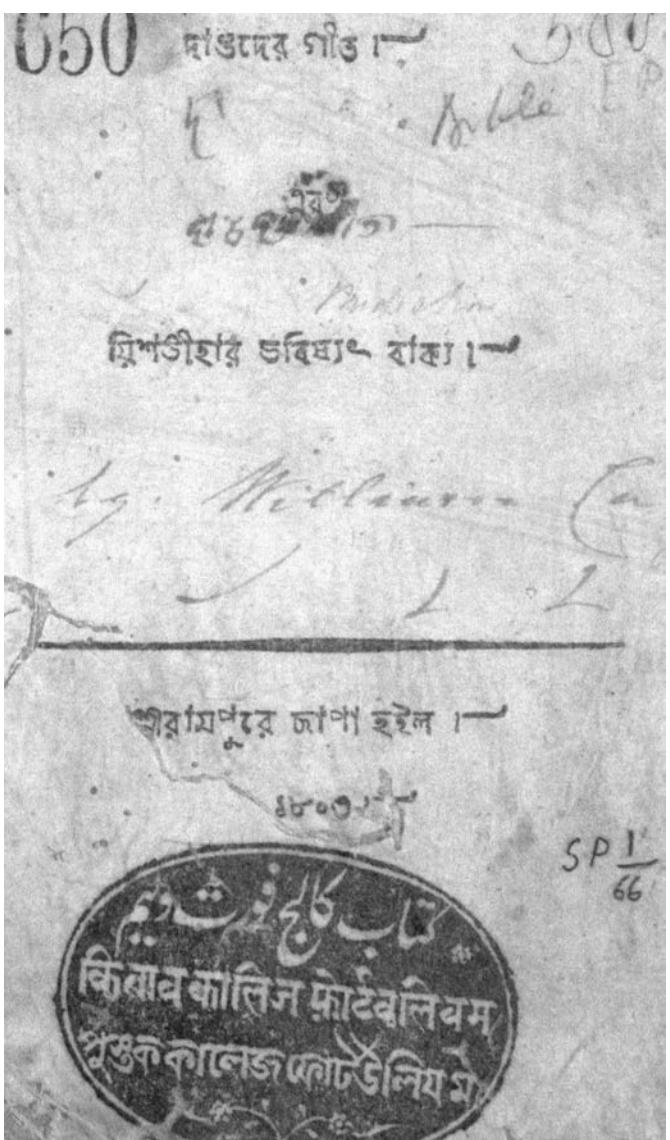
NATIONAL LIBRARY

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna or 6 nP will be charged for each day the book is kept beyond a month.

N. L. 44.

MGIPC—S1—11 LNL/58—24-6-58—50.000.

ଦୀତିର ଗୀତ । —

180 Jc 80.1

୧ ପୁଷ୍ପ ଗୀତ । —

ଶୀତାମ୍ବଳୀ ଦୀତାଇତେ ।

୧ ସେଇମେ ଜନ୍ୟ ଅଧିକିରଣକୁରାଦେର ପରାମର୍ଶ ହୋଇ ନା
୨ ଓ ଦୀତାଯ ତା ପାନୀ ଲୋକେର ପଥେ ଓ ନିରକ୍ଷେତ୍ରରେ
୩ ଆମନେ ରମେ ନା । କିନ୍ତୁ ଶିଥିହାର ସବମ୍ଭାସ ତାହାର
୪ ମନ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ଏବଂ ତାହାର ସବମ୍ଭାସ ଭାବେ ଦିବାରାତ୍ରି ।
୫ ମେ ହଇବେ ଅଲନଦ୍ଵୀଳିକୁଟୀଶ୍ଚ ବନ୍ଧିତ ଦୂରେ ଯତ
୬ ଯାହା ମୁହଁକାଳେ ଛଳ ଛଳେ ତାହାର ପାତା ଛାନ ହଇବେ ନା
୭ ଓ ଯାହା କୁରେ ତାହାତେ ଭାଗୀରାନ ହବେ । ଅଧିକିରଣକୁରାଦେର
୮ ଏଥିର ଯତନ ନହେ କିନ୍ତୁ ତାହାର ଦୀତାମେ ଉତ୍ସନ୍ନୀୟ
୯ ବୃଦ୍ଧିର ଯତ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକିରଣ ଦୀତାଇତେ ପାଇବେ
୧୦ ନା ବିଚାରେ ଓ ପାନୀରୀ ପୁରୁତ୍ୱକିରଣକୁରାଦେର ଯତନିତେ
୧୧ ନହେ । କେନନା ଶିଥିହା ଜୀବନ ପୁରୁତ୍ୱକିରଣର ପଥ
୧୨ କିନ୍ତୁ ଅଧିକିରଣକୁରାଦେର ପଥ ନଷ୍ଟ ହବେ । —

ଗୀତ ଦାର୍ଯ୍ୟରୀ ଶ୍ରୀଜାନ୍ତି ଲାଲ କେନ ଓ ଲୋକ କେନ ଠାଓରେ
୧ ଅନାଥକ କିମ୍ବା । ପୁଷ୍ପବୀର ରାଜୀ ଆପନାରୀ ପୁରୁତ୍ୱ
୨ ହଇଲ ଏବଂ ପତିରୀ ପରମ୍ପର ପରାମର୍ଶ କୁରେ ଶିଥିହା ଓ
୩ ତାହାର ଅଭିଷିକ୍ତେ ବିପରିତେ । ଆଇମ୍ ଆମରୀ

କ

१ द्वितीय गीत ।

१ भास्त्रिया छेलि ताहारदेर बक्कु ओ मेलिया देते
 २ ताहारदेर दहि आशारदिगी हइते। यिनि म्मारो
 ३ बमेन तिनि हास्मिदेन प्रिथ्वी ताहारदेरे निन्हा
 ४ कहिवेन। उथन तिनि फोटे कहिवेन ताहार
 ५ दिगीके ओ मनस्त्रापित कराइवेन ताहारदिगीहे
 ६ ताहार महा छोपे। तात्रापि आशार राजा
 ७ बमाइयाचि आशार पवित्र प्रार्थनेर औपर।
 ८ आणि बर्विं से नियुक्त प्रिथ्वी कहियाचेन आशारके
 ९ तुम्हि आशार नुग्ग आजि जन्माइयाचि तोयारके
 १० आशार काचे ठाह एवं अर्यि दिव बर्वगीन तोयार
 ११ अविरुद्धेर फाळन ओ नृथिवीर अतिदूर तापि तोयार
 १२ दिनेर कारन। तुम्हि तास्त्रिया ताहारदिगीके लोहार
 १३ दुः दिया ओ तास्त्रिया छेलिया ताहारदिगीके बुम्हारा
 १४ रेरे खात्रेर मज। अत्यंत राजाराहे तोयारा
 १५ दुक्किदान हउ छेत्रिधीर रिठाह कुर्शारा तोयारा
 १६ औपदिष्ट हउ। उयेते प्रिथ्वीर मेरा कर ओ कुंपने
 १७ अनन्द कर। चूम्हन कर नुग्गके पाचे तिनि फोस्त्रिय
 १८ हइवेन ओ तोयारदेर बिनाश हय से वध हु
 १९ ताहार फोटे केवल कुक्कुत चुलिया। दिना १७
 २० अकुलके पाहारा विश्वास करे ताहाय।

गीत ३ दाईदेर एक गीतिधर्म नालैयाचिल आदशालेय
 हइते।

१ प्रिथ्वी ताहारां केयन वाडियाचे पाहारा दुष्प्र
 देय आशारके ताहारा अनेक पाहारा उठे आशार

३ उत्तीर्ण गीता ।

विनश्चित्ते । अनेको रसित्तेज्ञ आशार आशार
 ८ दिवय और्ध्वरे ताहार रक्षा नहे । मेला । हिन्दु हे
 ७ शिश्वहा तुमि आशार निश्चित्तक ठान आशार तेज ओ
 ६ आशार यापार उपासकहा । आशि हुरुबे
 निवेदन रुद्रिलाम् शिश्वहार रुच्छ ओ तिनि ताहार
 ५ पवित्र पार्वति पाकिया शुनिवेन आशार रुधा । मेला ।
 ६ आशि आपनि शुइया निद्राय जिलाम् आशि नैतत्त
 ७ हइलाम् शिश्वहा इक्षा रुद्रिलेन अस्थाके । दृष्टि
 ८ महसु नोक आशार विनश्चित्ते चतुर्दिशि मङ्गलान
 ९ हइले उत्तापि आशि भज रुद्रिव ना । हे शिश्वहा
 १० तुमि चड यारियाज आशार मरुन शत्रुरद्वित्तेके
 ११ उत्ति अदीर्घकरद्वे दक्ष भाकियाज । तारन
 १२ दिश्वहार तोशार आशीर्वाद हउक तोशार लोकेकु
 अप्ते । —

गीत अग्रीके नगिनते दाँडप्रेर एक गीत ।

१ हे आशार दिमोर और आशि चेंचाइले आशार
 २ रुप्तुन आशिदृष्टपे हइया तुमि राजाइयाज आशाहे
 ३ अनुर्पद्ध रुद्रिया शुन आशार निवेदन । यानुष्ठेव
 ४ सक्तानेयारे रुठकान आशार पौरष लक्षाते
 ५ कराइवा रुठकान अनर्पक क्रिया भाल रामिवा एवं
 ६ शिखा रुधा रुहिते चेड़ा रुद्रिवा । मेला । जानह ये
 ७ शिश्वहा डिम्बरुद्रियाज्ञन पून्यदानके आपनार रुच्छ
 ८ शिश्वहा शुनिवेन आशार रुधा यथन पूर्णना रुद्रि

४ चतुर्ति गीतः—

१ ताहार काजे। उपाद्वित हउ नामं कृष्णो ना भयोहै
 २ उन्हेह मने कृहिते। चुने कृविया धाक। मेला। इमा
 ३ क्रिया उभ-सगं कृत ओ शिथहाते विश्वास कृत। अनेके
 बले आशारद्देर तापी देखाइवे के हे शिथहा
 ५ तोयार मुथ पुमन कृत आशारद्देर उपर। आशार
 मने आनन्द दियाछ ताहारद्देर शम्भु ओ दुक्षारम
 ६ बाडानकाल इहेते आविक। आयि कृष्णले शुहेय
 निद्रित इहेव केनना हे शिथहा तुमि क्षेवल निर्विनद
 वास कृताइतेज आशाके

दांडदेर गीत नक्षिलाते जायीर कारन।

७ हे शिथहा शुन आशार कृथि आशार भाव
 लेते यत्युक्त हउ। हे आशार द्वाजा ओ आशार
 औप्पर शुन आशार ढेठान केनना आयि निवेदन
 ८ कृति तोयार द्वाने। ओहे शिथहा प्रातुक्काले शुनिया
 आशार रब प्राते तोयार ठाँई प्राप्तना कृति ओ उच्च
 ९ दृष्टि कृति केनना उयि पापानुदिति प्रज्ञु नहे
 शुक्रिया वास कृतिते पाइवे ना तोयार महित
 १० आजानेवो प्राप्ताइते पाइवे ना तोयार कर्त्तव्यान
 ११ तुमि शूना कृतिते भक्त वारदिगीते। शिपा।
 वज्ञारदिगीते भू-हार कृति द्वा शिरहा शूना कृति द्वेव
 १२ शूनि ओ कृनाटी लोकके। किन्तु आयि तोयार अनेके
 असुग्राहते प्रवेश कृति तोयार मन्दिरे तोयार
 १३ जग्येते स्मिति इहेव तोयार पवित्र गृहे। तोयार
 शिम्ये नप देखाओ आशाके आशार शुक्ररद्दे कृति।

५ पंक्ति गीता—

तोयार पन्न मोजा कर आयार मनुगो । केनना
निष्ठा बाल्य ताहारदेर मुगो नहे ताहारदेर
अल्प दृष्टा मात्र ताहारदेर नलि ओला कर
४० तुहाय मूरुर कपा कहे हे ईश्वर नष्ट कर
ताहारदिगीके ताहारा पतन हउक आननारदेर
पठाम्याह हइते ताहारदेर अनेक दोषे घेदिया
देह ताहारदिगीके केनना ताहारा अतिक्रम करियाइ
४१ तोयाके । तोयार शरनागितेरा आननित हउक
ताहारा मदाकाल उल्लासित हउक केनना तुयि
जाइतेज ताहारदेर ओपर । याहारा प्रेम करहे
तोयार नीम ताहारा हिष्प हउक तोयाके ।
४२ केनना ओह प्रिथ्वी तुयि आशीर्वाद दिवा
प्रकृतार्थिकके घेमन चाल दिया तेमन अनगुह
बेडिवा ताहाके ।————

गीता प्रांतदेर गीत नगिनते ज़ुरीर रायन समिनते ।

१. अहे प्रिथ्वी कोसित हइया विक्रु हइও
न क आयाके एवं उष्ण कोसिं हइया माजा देह ना
२. आयाके प्रय कर आयाके हेप्रिथ्वी केनना
आयि दृवर्ण मूरु कराओ आयाके हेप्रिथ्वी
३. केनना आयार अहि एव रहे आयारु
प्लान अति बाकुन आजे हे प्रिथ्वी कुडकाळ
४. पर्यात । ‘हे प्रिथ्वी मिर मुझी कर आयार प्लान
५. आयार कृपार लिखित अन रह आयाके केनना

୬ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୀତ ।

ମୁହଁାତେ ତୋଯାର ମାହନ ନହେ   କେ କରିବେ ତୋଯାର
 ୩. ପୁମଂଶୀ କରରେ । ଆମୀର କୌଣ୍ଠେ ଶୁଣ୍ଡ ହେଲ୍ଯାଜି
     ଆମି ଭାବାଟି ଆମୀର ଶ୍ରୀମତ୍ ରାମ୍ ଚନ୍ଦ୍ର
 ୫ ପାନିତେ ତିଜାଇ ଆମୀର ଆମନ ।   ଶୋକେତେ
     ଆମୀର ଚନ୍ଦ୍ର ପାଇୟା ଗେଲ ତୋହା ଦୁଆ ହେଲ ଆମୀର
 ୮ ମହୁର ଜୋରକୁର୍ତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ।   ତୋଯରୀ ମହୁର କୁର୍ତ୍ତାରୀ
     ଦୂର ହେ ଆମୀର ହେତେ କେନନ୍ତା ଯିଶ୍ଵର ଶୁନିଯାଇଛେ
 ୯. ଆମୀର କନ୍ଦନ ଶ୍ରୀ ଯିଶ୍ଵର ଶୁନିଯାଇଛେ ଆମୀର
 ୧୦ କାମନା ଯିଶ୍ଵର ମୁହନ କୁର୍ତ୍ତାରୀ ଆମୀର ନିବେଦନ ।
     ଆମୀର ମହୁର ଶ୍ରୀ ଲଙ୍କ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଅତିକୁ
     ତୋହାରୀ ଯିଶ୍ଵର ଶ୍ରୀ ଲଙ୍କ୍ଷ୍ମୀତ ହେବ ।

ଗୀତ ଶିଶ୍ରୀ ପାହା ଦାଙ୍କଦ ଗାଇଲେନ ଯିଶ୍ଵରର ବୋଜେ
 ୧ ବେନିଶନ ପାଶେର ରୂପାର ବିଷୟ ।

୧. ହେ ଯିଶ୍ଵର ଆମୀର ଆମୀର ବିଶ୍ଵାମ ତୋଯାରୁ
     କ୍ରାନ୍ କର ଆମାରକେ ମହୁର ବିନ୍ଦୁ ହେତେ ଓ ନିନ୍ଦାର
 ୨. କର ଆମାରକେ । ତୋହିଲେ ଆମୀର ପୁଣିକେ ଚିରିବେ
     ମିଳହର ଯାତେ ଓ ତାରଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ନା ହେଲେ /ତାହା
 ୩. ଚିରିଯା ଘେଲିବେ ।   ହେ ଯିଶ୍ଵର ଆମୀର - ଆମୀର
     ଯଦି ଏମନ କୁର୍ତ୍ତା ଥାକେ ଯଦି ଆପଥିପ୍ ହେ ଆମୀର
 ୪. ହାତେ ଯଦି ତୋହାର ଯମ୍ଦ କାରଯା ଥାକି ଯେ ଏକଣ୍ଠିଲ
     ଆମୀର ମହିତ ବାଟେ ଆମ ମୁକ୍ତ କୁର୍ତ୍ତାଜି ତୋହାରୁ
 ୫. ଯେ ଆମୀର ଅକ୍ରାନ୍ ଶ୍ରୀ ।   ତରେ ଶ୍ରୀ ଆମୀର
     ମୁଖରକେ ତୋହା ଦିବର ଓ ମୃତିକୁରୀ ଦଳାଙ୍କ ଆମୀର
     ମୋର ଓ ରାମ କରାଙ୍କ ଆମୀର ମୁମ୍ବ ଦୁଲାପୀ ।

୭ ମଞ୍ଜଳ ଗୀତ ।

୧ ମେନା । ହେ ଯିଶ୍ଵରୀ କୋରେତେ ଓଠ ଆମୀର ଶବ୍ଦରେ
 ଲୋକେର ବାରନେ ଥାଇଛା ହେ ଯେ ବିଚାର ଆଜୀ ଦିନୀଜ
 ୨ ତାହାତେ ଜ୍ଞାପିତ ହୁଏ ଆମୀର କାରନ ତାହାତେ ଲୋକେର
 ତିଥି ଦେଖିବେ ତୋମାକେ ଅତାବ ତାହାରଦରାପେ
 ୩ ଓଠରେ ଝିର । ଯିଶ୍ଵରୀ ଲୋକେରଦେର ବିଚାର
 କହିବେନ ହେ ଯିଶ୍ଵରୀ ଆମୀର ବିଚାର କହୁ ଆମୀର
 ୫ ଦିନ୍ମା ଓ ଆମୀର ମାତ୍ରୁଶିଳୀନୁଘ୍ୟାଯି । ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକେର
 ଦେର ଦୋଷେର ଶେଷ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘିକେ
 ଛିର କର ଫେନା ଯଥାପିକୁ ଈଶ୍ଵର ବିଚାର କରେନ
 ୧୦ ଶଦୟ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନକରନ । ଆମୀର ଚାଲ ଈଶ୍ଵର ତିନି ରଙ୍ଗା
 ୧୧ କରେନ ଶୁଦ୍ଧାକୁଣ୍ଡକରନୀଯେରଦିଗିକେ । ଈଶ୍ଵର ଯଥାପି
 କେଇଦେର ବିଚାରକୁଠା ଈଶ୍ଵର କୋପିତ ମସନ୍ତ ଦିଲେ ।
 ୧୨ ଯଦି ତାହାରୀ ଝିରେ ନା ଉବେ ତାହାର ତଳୋଯାର ପ୍ରକାଶ
 ଦିବେନ ତାହାର ବିନୁକୁ ଢାଢାଦିଯା ପୁସ୍ତକ କହିଯାଇନେ
 ୧୩ ଯାରିବାର ଅନ୍ତର ଓ ପୁସ୍ତକ କହିଯାଇନେ ତାହାର କାରନ
 ତାହାର ବାନ ନିବନ୍ଧିତ ଆଜେ ବିନେକ୍ଷରଦେର ବିନେରିତେ ।
 ୧୪ ଦେଖ ମେ ପୁମବ ହୈଲା ଅପଥାର୍ପ କୁକିଯା ଗର୍ବ ଦୀର୍ଘିଜେ
 ୧୫ ଅଧିପାତା ଜନ୍ମିନା । ମେ ଧୋଦ କହିଯାଇଁ ଓ ତାହା
 ପୁନିଯାଇଁ ଯେ ଧୋଦ କହିଯାଇଁ ତାହାତେ ପତିଲ୍ ।
 ୧୬ ତାହାର କୁମରାନ ହିରିବେ ଆନେନାର ମାପିଯୁ ଆପନାର
 ୧୭ ଦୂରଭ୍ୟାତା ପତିଲ୍ ଆନେନାର ଶିରେ । ଆଯି କୁର
 କରିବ ଯିଶ୍ଵରାକେ ତାହାର ପୁରୁତାପେରାନୁଘ୍ୟାଯି ଓ ଗୀର୍ଜ
 ପ୍ରାଇଇ ଅତି ଯହା ଯିଶ୍ଵରର ନାମେତେ ।

୪ ଅଛ୍ୟ ଗୀତ ।

ଗୀତ ଦୋଷଦେର ଗୀତ ଜୟିକେ ପାତିତର ଓ ଏଇ ।

୧ ହେ ଶ୍ରୀହା ଆମ୍ବାଦେର ଭଗିବାନ କେମନ୍ତ ଯହା
ତୋମାର ନାମ ମହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣବାତେ ଯେ କୁରିଯାଇ
୨ ତୋମାର ଖବ ମୁଗେର ପିଲେ । ବାଲକ ଓ ମୁନ୍ୟ
ଚାନ ବାଲକେରଦେର ମୁଖ ହିତେ ତୁମିବଳ ନିରନ୍ତର
କୁରିଯାଇ ତୋମାର ତୋରକତ୍ତାର କାହାନେ ଶେତ୍ର ଓ
୩ ଦୌସକାଳେ ଚୁପେ କରିଯାଏଥେ । ଯଥିନ ଆୟି ଦୂଢ଼ କରି
ତୋମାର ଅଶ୍ଵଲିକୃତ ମୁର୍ଗେରଦିଗେ ଚକ୍ର ଓ ନନ୍ଦତ୍ର ପାହା
୪ ତୁମି ପୁସ୍ତକ କୁରିଯାଇ ଯନ୍ତ୍ରିଷ କିମ୍ବେ ତାହାର ମୟନ
କରିତେଜେ ଓ ଯାନୁଷେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତିକି ଯେ ଦେଖି କରିତେଜେ
୫ ତାହରେ ମହିତ । ଦୂତ ହିତେ ତଳ୍ଳ ନିଚ କୁରିଯାଇ
ତାହାକେ ଏବଂ ମୁସମ୍ମ ଓ ନାମଶୁରୁଟ ଦିଯାଇ ତାହାର
୬ ଯାପାଏ ତୋମାର ଇତ୍ତମୂଳିତ କରୁଇ କରିଯାଇ
୭ ତାହାକେ ମହଳେ ଦିଯାଇ ତାହାର ଚରଣେର ନିଚେ ମହଳ
୮ ଯେବ ଓ ମନ ଓ ବନ ଜନ୍ମ ଓ ଶୁନୋର ପଞ୍ଚମୀ ଓ ମମୁଦୁର
୯ ମୁମ୍ବା ଏବଂ ପାହାଏ ଯାଏ ମମୁଦୁର ପଞ୍ଚେ । ଅଛେ
ଶ୍ରୀହା ଆମ୍ବାଦେର ଭଗିବାନ ତୋମାର ନାମ ହେଯନ
ଯହା ମହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣବାତେ ।

ଗୀତ ଯୋତ୍ତନବନେର ଜୟିକେ ଦୋଷଦେର ଗୀତ ।

୧ ହେ ଶ୍ରୀହା ମର୍ଦ୍ଦାତୁଳକରନେ ତୋମାର ନାମ କୁରିବ
୨ ଆୟି ବରିବ ତୋମାର ମହଳ ଆମ୍ବାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ଆୟି
ଶ୍ରୀହା ହେଯା ତଳ୍ଳାବିତ ହେବ ତୋମାଟେ ଆହେ ମର୍ଦ୍ଦାବିକ୍ଷ
୩ ଆୟି ଗାଇବ ତୋମାର ନାମେ । ତୋମାର ଶେତ୍ର କୁରିଯା
ପାଇତେ ପଞ୍ଜିବେ ଓ ନକ୍ଷ ହେବେ ତୋମାର ପୋଛକୁ ।

୧ ନରମ ଗୀତ ।

- ୫ କ୍ରେନନୀ ତୁମି କୁରିଯାଇ ଆମାର ବିଚାର ଓ ସବୁଦ୍ଦରୀ
 ୬ ତୁମି ମିଠାହିସିନେର ଓପର ବମିଯାଇ ପୁଣ୍ଡତ ବିଚାର
 ୭ କରାନେତେ । କୁରିଗିଲେ ବିମର୍ଶାଇୟାଇ ପାଞ୍ଚରେ
 ୮ ଦିଗିଲେ ମହାର କୁରିଯାଇ ତାହାରଦେର ନାମ ଜ୍ଞାନିଆ
 ୯ ଫେଲିଯାଇଁ ମଦ୍ଦା ମର୍ବରସନେ । ଆରେ ତୁ
 ୧୦ ନିରାଳାଦେର ପୂର୍ବ ଶେଷ ହଇଲେ ତୁମି ନଈ କୁରିଯାଇ ମହର
 ୧୧ ତାହାରଦେର ନାମ ଓ ଲୋପ ହଇଯାଇଁ ତାହାରଦେର ମହିତ ।
 ୧୨ ଶ୍ରୀଶହୀ ମଦ୍ଦାକାଳ ପାଞ୍ଚବେନ ଆମେଖି ମିଠାମନ ପୁଣ୍ୟ
 ୧୩ କୁରିଯାଇନ ବିଚାରେର କାରନ । ତିନି ଜଗିତେର ପୁଣ୍ଡତ
 ୧୪ ବିଚାର କୁରିବେନ ଲୋକେରଦେର ଏହୀଏ କୁରିବେନ ଶୁଦ୍ଧ
 ୧୫ ତାର ଶ୍ରୀଶହୀ ଓ ହଇବେନ ତୋର ପୁଣ୍ୟ ଲୋକେର ଜ୍ଞାନିଆ
 ୧୬ ତାହାରଦେର ଆମ୍ଭେ ବିକଳ ଦମ୍ଭେ । ଏବେ ପାହାରୀ
 ୧୭ ଆମେ ତୋଯାରୀ ନାମ ତାହାରୀ ବିଶ୍ୱାସ ଦରିବେ ତୋଯାରୀ
 ୧୮ କ୍ରେନନୀ ତୁମି ହେ ଶ୍ରୀଶହୀ କୁରିତ ନା ଜ୍ଞାନିଆ
 ୧୯ ତାହାର ଦିଗିଲେ ପାହାରୀ ଚେତୀ କରେ ତୋଯାରୀ ।
 ୨୦ ଜୀପୁନବୀସୀଶିଶହାର ଢାଇ ଗୀତ ଗାଓ ପଞ୍ଚାଶ
 ୨୧ କୁର ତାହାର କିମ୍ବା ବର୍ଲେରଦେର ଘରେ । କ୍ରେନନୀ
 ୨୨ ତଜବିଜ କୁରନ କାଳେ ତିନି ଶତେ ରାଜ୍ୟନ ତାହାରଦେର
 ୨୩ ପୁନ ଦୁଃଖିତ ଲୋକେର ଢେଢାନ ବିଶ୍ୱାସି ହଇଲେନ ନା ।
 ୨୪ ହେ ଶ୍ରୀଶହୀ କୁନ୍ତା କୁନ୍ତା ଆମାରୀ ଦେଖ ଆମାର କୁନ୍ତା
 ୨୫ ଆମାର କୁନ୍ତା କୁନ୍ତାରଦେର ହାରୀଏ ହେ ତୁମି ସେ ଓହିତେଜ
 ୨୬ ଆମାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ହାର ହଇତେ । ତାହାତେ ତୋଯାର ମହନ
 ୨୭ ପୁମଂଖ କୁରିତ ଆରିବ ଜୀପୁନେର କୁନ୍ତାର ହାରିତେ
 ୨୮ ତୋଯାର କୁବି ଉଲ୍ଲାଷିତ ହଇବ । ଦେବପୁତ୍ରକେରା ତୁରିଯାଇଁ

୫ ନରୟ ଗୀତ ।

ଆପନାରଦେର କୃତ୍ୟାଦେ ଯେ ଆଲ ଓଷ୍ଠେ ମାତ୍ରିଲେ
 ୧୬ ତାହାତେ ତାହାରଦେର ପାଯେ ସିରିଲ । ଯିଶ୍ଵହୀ ଯେ ବିଚାର
 କରେନ ତାହାତେ ଜାନା ପାନ ପାଗୁର ଦିଲା ମୋଳ ଆପନାର
 ୧୭ ପ୍ରଚ୍ଛକ କମ୍ପେ । ଇଗୀଥିଲ ମେଲା । ଦୂଷିତରାଗକେ
 ମେନାଇତେ ହବେ ତରକେ ଏବଂ ଯେ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ବନ୍ଦ ବିମୃତି
 ୧୮ ହଇୟାଇଁ ଅସ୍ତରକେ । କେନନୀ ଗାରିବକେ ମଦାଳାର
 ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷାଜା ହଇବେ ନା । ଗାରିବର ଭରମା ମବଟନୀ ଦୃଶ୍ୟ
 ୧୯ ହଇବେ ନା । ହେ ଯିଶ୍ଵହୀ ଓଠ ଯାନୁଷ ଯେନ ପରାତ୍ୟ କରେ
 ୨୦ ନା । ବର୍ଣ୍ଣରଦେର ବିଚାର ହତ୍କ ତାହାର ଗୋଟେ । ଓ
 ହେ ଯିଶ୍ଵହୀ ତାହାରଦିଗୀର ଭୟ ଉନ୍ନାଓ ବନ୍ଦିନେର ଜାଲି
 ବାବୁ ବାବିନ ଯେ ଆପନାରୀ ଫନ୍ଦୁଷ୍ୟ ଯାନ୍ତି । ମେଲା ।

ଗୀତ । ହେ ଯିଶ୍ଵହୀ କେନ ଦୂର ଦାଣ୍ଡାଇତେଇ ବିଦଳା କଟେ
 ୧୦ ଓଷ୍ଠ ରହିତେଇ କି କାରନ । ଦୂଷିତ ଆହକାରୀ ହଇୟା
 ବିନେମତା କହିତେଇ ଗାରିବକେ ଯାହା ଟୌଡ଼ିଯାଇଁ
 ୧୦ ତାହାତେ ହିର୍ବା ପାତ୍ରକ ତାହାରୀ । ଦୂଷିତ ଯେ ମେ ଦର୍ଶ କଥା
 କହେ ଆପନାର ଯନୋରଥେର ବିଷୟ ଏବଂ ବର ଦେଯେ କୃତ୍ତି
 ୧୫ ଲକ୍ଷେ ଯାହାରଦିଗୀକେ ଯିଶ୍ଵହୀ ମୂଳା କରେନ । ଦୂଷିତ ଯେ ଯାତ୍ରି
 ମେ ଆପନାର ଯୁଧ୍ୟର ଅହକ୍ଷାରେ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରେ ନା
 ୨୦ ଅସ୍ତର ନହେ ତାହାର ଯନେର ବୋନ ଓହୁବେ । ତାହାର ପଥ
 ନିତ୍ୟ ଅଧିନିଲ ତୋଷୀର ବିଚାର ଅତିଶ୍ୟାତା ତାହାର ଦୂଷିତ
 ହଇତେ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହିଁ ମେ କୁଟୁମ୍ବରେ ତାହାର
 ୨୫ ଦିଗକେ । ମେ ଅଛୁଷକୁଳନେ ବଲିହାଇଁ ଅମିଲତିକ ନା
 ୩୦ ଅଧୀବ ଦୃଢ଼ାଗ୍ନ କୁଳନ ହବେ ନା । ତାହାର ଯୁଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ଓ
 ଯାତ୍ରି ଓ ଜ୍ଞାନି ମୂଳ ତାହାର ଜିହାର ବିଚ ହିଂସାରୁ
 ୩୫ ଶାନ୍ତା । ମେ ପ୍ରାୟେ ଓଷ୍ଠ ହାଲେ ବର୍ମ ଅନ୍ତକାଶ

४० दर्शन गीत ।—

माने हठा॒ करे आहिं॑ सहै॒ असुरे ताहा॒र चूऽ
 १ गरिवेर विष्विते । पेण मि॒.ह आपैता॒र वामा॒र
 २ तेष्वत् नृहिंया॑ आके॒ मे नृहिंया॑ आके॒ गरिवहै॒
 ३ विरिते॒ मे गरिवहै॒ जोले॒ आटकिया॑ थरे॒ । मे॒
 ४ जुविहीै॒ मे आपैता॒के॒ महिं॒चित् रुहे॒ पेण॒ गरिव
 ५ लो॒के॒ पौत्रिये॒ ताहा॒र वनदान॒ जनेर शाते॒ । मे॒
 ६ अहुङ्कुरने॒ बलियाँ॒जे॒ औष्ठै॒र विसृति॒ हइयाँ॒जन॒ तिनि॒
 ७ मूर्ख॑ छिरेन॒ तिनि॒ कुदाठ॑ देपिवेन॒ ना॑ । हे॒ पूतु॒ उत्त॑
 ८ हे॒ औष्ठै॒र तेष्वा॒र शातु॒ डाओ॒ नमु॒ लृकुहाके॒ विसृति॒
 ९ हइ॒ ना॑ । हु॒ ये॒ जन॒ मे॒ तुळ॑ करे॒ औष्ठै॒रहै॒ केन॒
 १० ना॑ अहुङ्कुरने॒ मे॒ बलियाँ॒जे॒ तुमि॒ दाया॑ करिवा॒ ना॑ ।
 ११ तुमि॒ देपियाँ॒ज केवन॑ देपितेज॑ हिंसा॑ ओ॒ रुवेजन॑
 १२ ता॒ ताहा॒र दाया॑ करिते॒ गरिव॑ आपैता॒र धू॒ल देय॑
 १३ तेष्वाके॒ तेष्वि॒ पिताहीने॒र उल्लारि॑ । धू॒क ओ॒
 १४ नायर॑ लो॒केर शातु॒ डादिया॑ डेज॑ डेक्हा॑ कर॑ ताहा॒र
 १५ दूष्टता॑ घाव॒ पर्युक्त॑ किछु॑ नाओ॑ना॑ । प्रिश्हा॑ मती॑
 १६ मवरकनेय॑ राजा॑ देवनृजाकृदैर॑ नाश॑ हइल॑ देल॑
 १७ हइते॑ । हे॒ प्रिश्हा॑ तुमि॒ शुनियाँ॒ज नमु॒ लो॒केर॒
 १८ दाया॑ तुमि॒ प्रसुत॑ करिवा॑ ताहा॒रदैर॑ अहुङ्कुरन॑
 १९ तुमि॒ आननं॑ रुन॑ शुनाइवा॑ पिताहीन॑ ओ॒ दृष्टित॑
 २० लो॒कैदैर॑ विचार॑ करिते॒ पेण॒ पृथिवीर॑ आनन॑
 २१ आय॑ जोर॑ करिते॒ नाहिरे॒ ना॑ ।—————

दाउदर॑ गीत जडीके॑ ।—

आयि॑ विश्वास॑ करि॑ प्रिश्हाते॑ आयाव॑ पूंजीके॑

୪୫ ଏକାଦଶୀ ଗୀତ ।—

କେନ ବଳ ତୋରିଦେଇ ପରବର୍ତ୍ତେ ଓଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଭାତୀ
 ୧ ଦେଖୁ ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକ ଦିନୁକୁ ଢାଢ଼ା ଦିଯାଇଜେ ତାହାରୀ ବାନ
 ୨ ପୁନ୍ତୁତ କୁରିଯାଇଜେ ଓନେର ଔନ୍ତର ପିଲ ଏତିତେ ମରନ୍ତୁଣ୍ଡି
 ୩ କୁରନୀଯେଇଦେଇ ଗାଁଏ । ଭାତ ନଚ୍ଛ ହଇଲେ ପୁନ୍ତୁତାଧିକ କି
 ୪ କୁରିବେ । ଯିଥିହା ଆଜେନ ଆପନାର ପାବିତ୍ର ଯନ୍ତିରେ
 ୫ ଯିଥିହାର ମିଠାମନ ମୁଣ୍ଡେ ତାହାର ଚବୁ ଦେଖେ ତାହାର
 ୬ ଭୁ ଉତ୍ସବିଜ କରେ ଯାନ୍ତୁଷ୍ଟର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରଦିଗିକେ ଯିଥିହା
 ୭ ଉତ୍ସବିଜ କରେନ ପୁନ୍ତୁତାଧିକଙ୍କରେ କିନ୍ତୁ ଦୂଷ୍ଟ ଏ ଦୌରାତ୍ମେ
 ୮ ରୁଦିଗିକେ ତାହାର ପାନ ଘାନା କରେ । ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକର ଓନ୍ତର
 ୯ ତିନି ଦୂଷ୍ଟାଇବେନ ପୌଦ ଓ ଅଗ୍ନି ଓ ପିଲୁକୁ ଓ ପୁନ୍ତେ କରୁ
 ୧୦ ଏହେ ତାହାରଦେଇ ବାଟୁର ଭାଗ କେନତା ଦୀର୍ଘିକ ଯିଥିହା
 ପ୍ରେସକରେନ ଦୀର୍ଘ ତାହାର ମୂଧ ଦେଖେ ଆଦୁକେ ।—

ଦ୍ୱାଂଦ୍ଵୀ ଏହ ଗୀତ ସମିନିତେ ଯାଇକେ ।—

ପିତ୍ର ହେ ଈଶ୍ଵର ଓନ୍ତକାର କର କେନନା ଦୀର୍ଘିକ ଲୋକ କ୍ଷୟ
 ୧୧ ହଇଲ ବିଶ୍ୱାମୀ ଲୋକରଦେଇ କ୍ଷୟ ହଇଲ ଯାନ୍ତୁଷ୍ଟର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତି
 ୧୨ ହଇତେ । ତାହାରୀ ପୁତ୍ର ଜନ ପତନୀର ମହିତ ଶୁଣ୍ଟା
 ୧୩ କୁଥା କହେ ତାହାରୀ ପ୍ରାମାଣ୍ୟଦି ଓକ୍ତାବିରେର ଦିବୀ ଯାନେ
 ୧୪ କୁହେ । ଯିଥିହା ଯେଦନ କୁରିଦେନ ମନ୍ତ୍ରଳ ପ୍ରାମାଣ୍ୟଦି
 ୧୫ ଓକ୍ତାବିର ଓ ଜିଦ୍ଧ ପାହା ଅହଂକାର କୁଥ ପାହାରୀ
 ୧୬ କୁହିଯାଇଜେ ତିକୁତେ ତିନିର ଆମାଦୁଦେଇ ଓକ୍ତାବିର
 ୧୭ ଆମାରଦେଇ ନିଜ ଆମାରଦେଇ ପୁତ୍ର କୋ । ଯିଥିହା
 ୧୮ କୁହେନ ଗାରିର ଲୋକର ଜୋଯ ପାଓନ ଓ ଉପାସିକ
 ୧୯ ଲୋକରୁ କୋଣାନେଇ କାରାନେ ଆମି ଝାଟିର ଆମି ବଜା
 ୨୦ କୁରିବ ତାହାକେ ତାହାର ନିମ୍ନକ ହଇତେ ପ୍ରିଜ୍ଞାନ୍

४२ द्वादशीय गीत।—

१ फूल पुक्कुरुथे यार मत यार मातवार परमाम्
 २ हैयाजे मृतिका आळये। अहे शिश्हा तमि
 ३ रुक्का करिया ताहारदिलाके मदाकाल एই पूर्वम्
 ४ हैतेटे दूष्टेर। देडाय पुतिदिगे पथन पायर
 लोकेर मस्त्र इया।—

ज्ञानेके, दाओदेर एक गीत।—

गीत छे शिश्हा कुत काल विसृति हैवा आयांके
 १० मदाकाल कुतकाल तोयार मूर्ख शोपने रागिवा
 १ आया हैतेटे अनुङ्करने निता दृष्टिति कुतकाल
 २ परामर्श करिव आननारु मने आयार रैरु कुतकाल
 ३ हैवे आयार ओपर। हे शिश्हा आयार ईश्वर
 ४ शुस आयार कुपि दिष्टि कुरु आयार चहु नडुवा
 ५ मरन निदु रुरि। पांजे आयार शंकु बले आयि
 ६ जय करियाजि ताहाके पांजे आयि लडिया याहारा
 ७ दृष्टि दितेजे आयांके ताहारा आननित हया किन्तु
 ८ आयि विशास करियाजि तोयार कृपाय तोयारु
 ९ त्राने आयारु मन हरिष हैवे। शिश्हार कांजे
 १० गीत गाइव केना तिनि पुतिकल दियाजेन आयांके।

ज्ञानेके दाओदेर गीत।—

गीत किंतु कहियाजे अनुङ्करने ईश्वर नहे। ताहारा
 १४ नक्त ताहारा मूनित कार्य करियाजे केह मूकिया
 १ करेना। शिश्हा यानुष्वेव मस्तानेर ओपर दृष्टि नात
 २ करिलेन मर्ग याकिया देखिते यदि केह बुझे किना।

୪୫ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀମ୍ ଗୀତା—

୧ ଯଦି କେହ ଔଷଧକେ ଚେଷ୍ଟା କରେ କି ନା । ତାହାରୀ ମନ୍ତଳ
 ଛିରିଯାଇଲେ ତାହାରୀ ମନ୍ତଳ ଏକ ମରିତ ଯଳା ହିଉଯାଇଲେ
 ୨ ଏକ ଜନ ମୁକ୍ତିଯା କରେ ନା ବା ଏକ ଜନ ନହେ । ମନ୍ତଳ
 ୩ କୁରୁତୀରଦେର କି କିଛୁ ଜାଣ ନାହିଁ ପାହାରୀ ପାଇସା ଯେଲେ
 ୪ ଆମାର ଲୋକଙ୍କେ ଯେମନ କହି ପାଇଁ ଓ ନିରେଦନ କରେ ନା
 ୫ ଯିଶ୍ଵର କୁଠାରେ । ୮ ମେଖାନେ ତାହାରୀ ବଦ ଭାୟେ ଜିଲ
 ୬ କେନନୀ ଔଷଧ ଆଜେନ ଦୀମିକ ପନ୍ଦରେ ମାରେ ।
 ୭ ତୌଶରା ଲକ୍ଷ୍ମିତ କରିଯାଇଲୁ ଗାହିବର ପିରାମଣୀ ଯିଶ୍ଵରୀ
 ୮ ତାହାର ଭରମା । ଆହା ଯଦି ଶିଶୁରାଲେର ତ୍ରାନ
 ୯ ଆମିତ ଛୈଲ ହିତେ ସଧନ ଯିଶ୍ଵରୀ ଛିରାନ ତାହାର
 ୧୦ ଲୋକେର ଲୁଟ ତଥନ ଯାଁକୁବ ଆନନ୍ଦିତ ହିବେ ଶିଶୁରାଲୁ
 ୧୧ ହିରିଷ୍ । ——————

ଦାଉଦ୍ଦର ଏକ ଗୀତା—

୧ ହେ ଯିଶ୍ଵର କେତା ରହିବେ ତୋଯାର ତାମ୍ବୁତେ କେତା
 ୨ ବାସ କରିବେ ତୋଯାର ନେତିତ୍ର ନେର୍ବାତେ । ଯେ ଶୁଦ୍ଧ
 ୩ ଆଠବନ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ ଅତୁଳକରନ ପାତ୍ରିଆ
 ୪ ମତ୍ୟ କଥା କରେ । ଯେ ଜିହ୍ଵାତେ ଢୋକନଧୋରି କରେ ନା
 ୫ ଏବଂ ପୁତ୍ରବାମୀର ହିଂସ ଓ ବଦନାମ କରେ ନା । ପାହାର
 ୬ ଶୋଭରେ ପାଶର ଲୋକ ତୁଟ୍ଟିତ ହୟ କିନ୍ତୁ ପାହାରୀ ଭୟ
 ୭ କରେ ଯିଶ୍ଵରାକୁ ତାହାରଦିଗିରେ ମସ୍ତ୍ରୟ କରୁ—ଯେ ଆମନାର
 ୮ କ୍ରୋଡିତ ହିହାଁ କରିଯା ଛିରେ ନା । ଯେ ମୁଦ୍ରର କୁରାନ
 ୯ କିନ ଦେଯ ନା ଓ ଅର୍ଥମକେରେ ହିଂସା କରିତେ
 ୧୦ ବେମୋହିତ ଲଗ ନା । ଯେ ଜନ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ମେଲାନ
 ୧୧ ଲାଭିବେ ନା ।

४१ शोऽप्तव गीत ।—

दांडदेव शिष्टतीम् ।—

६५ हे पृथु रक्षा त्वय आशाके केनना आशार विश्वाम
६६ तेषाते । हे आशार आशा तुमि रुहियाँ
६७ शिश्वाके तुमि आशार उगीवान आशार दिम्ब लागे
६८ ना आशाके किन्तु पृथिवीते ए नवावान ताहार दिगीके
६९ ओ मादुके पाहारदेवे आशार लितान्त मात्राष ।
७० घासारा तागाना अनुपा त्वय ताहारदर दृष्ट
७१ वाजिंवे ताहारदरे पानीय रुक्मीभग आशि
७२ दिव ना ताहारदर नाश ओ लहेव ना आशार ए
७३ दिवे । शिश्वा आशार अस्तिवार ओ वाटीर छान
७४ लूमि चिर रुहितेज आशार वाँटे । आशार दजि
७५ पतिष्ठाते भुम्दर माने आशार दिवा अस्तिवार आज्ञा ।
७६ आशि शिश्वाके रुहिव दिन्य पिनि पैत्राश्च दियाज्ञन
७७ आशाके आशार अस्तुर रौत्रे ओ उन्देश रुहे
७८ आशाके । आशि नित्य राशियांचि शिश्वा आशार
७९ अनुष्टुप्ति तिनि आज्ञन आशार दक्षिण हस्ते तेखावन
८० आशि लतिव ना । अतुव आशार अस्तुरुहन आनन्दितु
८१ आज्ञे आशार डेज हष आशार कलेवर ओ भरमात्र
८२ विश्वामि रुहिवे । केनना तुमि नयाके छापिरा ना
८३ आशार आशाके तोशार दिम्बाके क्षय देखिते दिवा
८४ ना । जीवनेव षष्ठि देखाइवा आशाके तोशार रुहाने
८५ नून आनन्द ओ तोशार दक्षिण हाँडे अनसु रुक्षल ।

दांडदर निरेदन ।—

इ मिथ्या पुक्तु याहा ताहा अवदीन रुह आशार

୧୭ ମହାଦ୍ରମ ଗୀତ।

୧ ଚେଠିନ ଶୁଣ ଆମାର କାଶନା ପାହା ହିପ୍ପା ଓଛାଦିର ଦିଯା
 ୨ ସାହିରେ ନହେ ତା ଖୁଲ । ଆମାର ଏକ୍ଷାତ୍ ସାହିରିଟେ
 ୩ ତୋଯାର ମାଫାତ ହଇତେ ପଞ୍ଚକ୍ଷ ପାହା ତାହାଜେ ତୋଯାର
 ୪ ଚକ୍ରଦୃଷ୍ଟି କୁବଳ । ତୁମ୍ଭି ଉଜରିଜ କୁରିଯାଇ ଆମାର
 ୫ ଅନ୍ତ୍ରଙ୍କରିଲେ ତୁମ୍ଭି କଥେ ଦେଖା କରିଯାଇ ଆମାର
 ୬ ସହିତ ଆମାରକେ ଉଜରିଜ କୁରିଯାଇ କିଛୁ ପାଇବା ନା
 ୭ ଆମି କିମ୍ବେ କୁରିଯାଇ ଯେ ଆମାର ମୁଖ ତୁଳ କରିବେ ନା ।
 ୮ ଯାମୁଷେର କୌଣ୍ୟର ବିଷୟ ତୋଯାର ଓଛାଦିରେର କଥା
 ୯ ଦିଯା ଆମି ନାଶକେର ନଥ ଛାଡ଼ିଯାଇ । ଆମାରେ ଗମନ
 ୧୦ କରାଓ ତୋଯାର ପଦ୍ମ ଘେନ ଆମାର ପା ନିଚଲିଯା ନିଜେ
 ୧୧ ନା । ତୋଯାର ଠାଇ ନିର୍ବେଦନ କରିଯାଇ କେନନା ତୁମ୍ଭି ହେ
 ୧୨ ଔଷ୍ଠର ଶୁନିବା ଆମାରେ ଅବଦୀନ କୁରିଯା ଶୁଣ ଆମାର
 ୧୩ ରୂପୀ । ତୋଯାର ଆଶଚ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁ ଦେଖାଓ ହେ ନିଜ ବାହ୍
 ୧୪ ବଳେ ଭରମାଗୁମ୍ଭେରଦେର ତାରକ ତାହାରଦିଗି ହଇତେ ଯେ
 ୧୫ ଓପାନ କରେ । ରକ୍ଷା କର ଆମାରେ ଘେନ ଆପନାର ଚକ୍ର
 ୧୬ ତାରା ଆପନାର ପାକାର ଛାଇଯାଏ ରକ୍ଷା କର ଆମାରେ
 ୧୭ ଦୂର୍ଦେଶରଦିଗି ହଇତେ ପାଇରା ତୋର କରେ ଆମାର ଓପର
 ୧୮ ଆମାର ନିତାନ୍ତ ଶତ୍ରୁ ହଇତେ ପାଇରା ବେତେ ଆମାରେ ।
 ୧୯ ତାହାରା ତୁରିଯାଇଁ ଆପନାରଦେର ଭରବିତେ ତାହାରା ମୁଖ
 ୨୦ ଦିଶା ଅହିକୀର୍ତ୍ତ ରୂପୀ କହେ । ତାହାରା ଏପନ ବେତେ
 ୨୧ ଆମାରଦିଗିକେ ଆମାରଦେର ଗମନ ତାହାରା ଚକ୍ର
 ୨୨ ରାଶିଯାଇଁ ମୃତ୍ୟୁକାରଦିଗେ ଘେନ ମିଂହ ଆପନାର
 ୨୩ ସୀକାର ଦିରିତେ ପୈତୁକ ଓ ଘେନ ମୁଦା ମିଂହ ଯେ
 ୨୪ ଆପୁରୁଷ ମୂଳେ ଥାକେ । ହେ ଯିଥିରେ ତାହାର କର୍ମପ୍ରମା
 କର ତାହାକେ ପଞ୍ଚନ କର ଆମାର ପୁରୁଷରେ

୫୭ ମହାଦୟ ଗୀତା—

୧୪ ଦିଲି ହଇତେ ପାହାରୀ ଡୋଯାର ଉଲେଖିଆଇ । ହେ ଶିଥହା
ଡୋଯାର ହସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ହଇତେ ଏ ଜଗିତେର ମାନୁଷ ହଇତେ
ପାହାରଦେର ଅବିକାର ଏ ପୁଣ୍ୟଦୂତ ଓ ପାହାରଦେର ପେଟ
ଡୋଯାର ଓଞ୍ଚ ଦିନ ପୁଣ୍ୟ କୁରିତେଇ । ତାହାରୀ ବାନକୁ
ପିନ୍ ଓ ତାହାରଦେର ବକ୍ଷ ଦିନ ଛାତେ ଆଖନାରଦେର
୧୫ ବାନକେହଦେର ବାଦନ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବି ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଦେଖିବ
ଡୋଯାରକୁଣ୍ଠ ଆମ୍ବି ଡୋଯାର କୁଣ୍ଠ ଚୈତନ୍ୟ ହଇଯା
ଥାଇତେଇ ହଇବ । ——————

ଗୀତ ଜୟାକେ ଶିଥହାର ଦାମ ଦାଉଦେର ଗୀତ ଯେ
୧୬ କହିଲ ଏମୀତେର ରୂପ ଶିଥହାକେ ମେ ଦିଲେ ପାହାତେ
ଶିଥହା ପରିଦ୍ରାନ କୁରିଲେନ ତାହାକେ ତାହାର ମରଳ
ଶ୍ଵରୁ ଓ ଶୀଘଳେର ହାତ ହଇତେ । ତଙ୍କାଳେ ମେ
ବଲିଲ । ——————

୧ ଓହେ ଶିଥହା ଆମ୍ବାର ବଳ ଆମ୍ବି ପ୍ରେସ କୁରିବ
ଡୋଯାକେ । ଶିଥହା ଆମ୍ବାର ଶିଲାଶୟ ଓ ଆମ୍ବାର ଗତ୍ତ
୨ ଓ ଆମ୍ବାର ଡୀରକୁ ଆମ୍ବାର ପୁତ୍ର ଆମ୍ବାର ଆଶ୍ରୟ ପାହାତେ
ଆମ୍ବାର ବିଶ୍ଵାସ ଆମ୍ବାର ଚାଲ ଆମ୍ବାର ତ୍ରାନେର ଶୃଦ୍ଧ
୩ ଓ ଆମ୍ବାର ଖୁବାଗତ । ଆମ୍ବି ନିବେଦନ କୁରିବ ମୁଦ୍ରା ହଽନ
ପୋଗ୍ଯ ଶିଥହାର କାଜେ ମେଯତ ଇନ୍ଦ୍ରା ପାଇବ ଆମ୍ବାର ଶ୍ଵରୁ
୪ ହଇତେ । ଯରନନ୍ଦଗ୍ରାତି ବେତିନ ଆମ୍ବାକେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକେରେ
୫ ଲୋକିତ ଭାବ ଦେଖାଇଲ ଆମ୍ବାକେ । ନରକେର ଦୁଃଖ
୬ ବେତିନ ଆମ୍ବାକେ ମୁତ୍ୟର ଦତ୍ତ ଜିଲ ଆମ୍ବାର ଢତଦିଗେ
୭ ଆମ୍ବାର ବିମୟ କୁଣ୍ଠ ନିବେଦନ କୁରିଲାୟ ଶିଥହାର
୮

୫୮ ଅଷ୍ଟଦଶୀ ଗୀତ।

କାଜେ ଓ ଚେଠାଇଲାଯି ଆମୀର କୈପଥରେ ଢାଇ ତିନି
 ଶୁଣିଲେନ ଆମାର କଥା ଆପନାର ଆଲୟ ଧାକ୍ଷିଣୀ ଏବଂ
 ଆମାର ଚୋଟ ଉପହିତ ଛିଲ ତାହାର କାଜେ ତାହାର
 ୧ କବ' ଗୋଟରେ । ତଥିନ ତିନି କହି ହିଲେ ପ୍ରମିଳୀ ଲକ୍ଷିଲ
 ୨ ଓ କ୍ଷାପିଲ ପରଦତ୍ତର ଭୀତ ଲକ୍ଷିଲ ଓ ମରିଲ । ସ୍ମୃତି
 ୩ ବାହିଦିଲ ତାହାର ନାକେର ଛିଦ୍ର ହଇତେ । ତାହାର ମୁଖ
 ୪ ଧାକ୍ଷିଣୀ ଆପନ ପାଇୟା ମେଲିଲ ତାହ' ଦିଯା ଅମୀର
 ୫ ପୁଞ୍ଜଲିତ ଛିଲ । ତିନି ମୁଗ' ଦେଇବ କରାଇୟା ନାମି
 ୬ ଲେନ ଓ ଅନ୍ଧକାର ତାହାର ପଦ୍ଧତିଲି । ତିନି ଓ ଧରବା
 ୭ ବ୍ରାହ୍ମିନ କୁରିଯା ଉଡ଼ିଲେନ ବଟେ ତିନି ଉଡ଼ିଲେନ
 ୮ ବାତାମୟେର ପାଥୀଯ । ତିନି କୁରିଲେନ ଅନ୍ଧକାର ତାହାର
 ୯ ଅନ୍ଧକାର ମାନ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶେର ପରଦା ଘୋର ଜଳ
 ୧୦ ଓ ଗାନ୍ଧୀନେର ଘୋର ଯେଷ । ତାହାର ଅଗ୍ନିଗାୟି ତାଜତେ
 ୧୧ ତାହାର ଘୋର ଯେଷ ଓ ଶୀଳ ଓ ଆଗ୍ନେର ଅମୀର ଛଲିଯା
 ୧୨ ଗୌଲ । ଯିଶ୍ଵର ଓ ମେଘର ପର୍ବତ କରାଇଲେନ ମୁଗେ
 ୧୩ ଧାକ୍ଷିଣୀ ଓ ମରଦାଦୀଙ୍କ ତାହାର ରବ ପୁରୁଷ କହିଲେନ
 ୧୪ ଶୀଳ ଓ ଆଗ୍ନେର ଅମୀର । ବଟେ ତିନି ତାହାର ବାନ
 ୧୫ ଏତିଯା ତିନି କୁରିଲେନ ତାହାର ଦିଗିକେ ତିନି ବିଦୁତ
 ୧୬ ଏତିଯା ମଲାଯନ କରାଇଲେନ ତାହାର ଦିଗିକେ । ଡେଣ୍ଟଲେ
 ୧୭ ଜଳେର ଦାଢା ଦେଖା ଗୌଲ ତୋମାର ବିମକ୍ତାଓନେତେ ତାଙ୍କ
 ତେର ଭୀତ ପୁରୁଷ ଛିଲ ହେ ଯିଶ୍ଵର ତୋମାର ନିଶ୍ଚାମୟ
 ୧୮ ଶ୍ରୋତେ । ତିନି ଉପର ହଇତେ ପାଠାଇୟା ଲଇଲେନ ଆମାକେ
 ୧୯ ତିନି ଟାନିଲେନ ଆମାକେ ଅନେକ ଜଳ ହଇତେ ।
 ୨୦ ତିନି ପରିବ୍ରାନ୍ତ କୁରିଲେନ ଆମାକେ ଆମ୍ବାର ବଳବାନ ଶକ୍ତ
 ୨୧ ହଇତେ ଓ ତାହାର ଦିଗି ହଇତେ ପାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଲୁ

୪୮ ଆଞ୍ଚଦଶୀୟ ଗୀତା

- ଆମାକେ କେନନୀ ତାହାର ଛିଲ ଆମା ହେତେ ବଲବାନ ।
 ୧୮ ଆମାର ଦୁମ୍ବ ଦିନେ ତାହାରେ ଆମାର ଅଗୁଗୀଯ ଛିଲ
 ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯିଶ୍ଵହା ଦିଲେନ ଆମାର ରକ୍ଷ । ତିନି ଓ ଆନିଲେନ
 ୨୦ ଆମାକେ ଏକ ପୁମକୁ ଆମାରେ ତିନି ଦ୍ରାବ କୁଳିଲେନ
 ଆମାକେ କେନନୀ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରୋଷ ଆହାତେ । ଯିଶ୍ଵହା
 ଆମାର ପାଲୋଦୟ ଦିଲେନ ଆମାର ଦିମ୍ବାନୁମାରେ ଆମାର
 ହାତେର ନିର୍ମାଳ୍ୟତାନୁମାରେ ପୁତିଙ୍ଗ ଦିଲେନ ଆମାକେ ।
 ୨୧ କେନନୀ ଆମି ଯାନିଯାଜି ଯିଶ୍ଵହାର ନଥ ଏବଂ
 ଦୂରତି ହେଯା ତୋଣ କୁରିଲୀଯ ନା ଆମାର ଈଶ୍ଵରକେ ।
 ୨୨ ତାହାର ମରଳ ଆଜା ଓ ଆମାର ଗୋଟରେ ତାହାର ବିଶି
 ୨୩ ଦୂର କୁରିଲୀଯ ନା ଆଖା ହେତେ । ଆମି ଓ ମାତୃ
 ଜିଲୀଯ ତାହାର ଗୋଟରେ ଓ ଅପନାର ଅସାଧ ହେତେ
 ୨୪ ଆପନାକେ ରାଧିଲୀଯ । ଅତ୍ୟନ ଯେତ ଆମାର ଦିମ୍ବ
 ତେମନ ଯିଶ୍ଵହା ପୁତିଙ୍ଗ ଦିଯାଜେନ ଆମାକେ ଆମାର
 ହାତେର ନିର୍ମାଳ୍ୟତାନୁଧୟ ପାହା ତାହାର ଗୋଟରେ ।
 ୨୫ ଦୟାଲୁଙ୍କ ଦିଗେ ଆପନି ଦୟାଲୁ ଦେଖାଇବେନ ସାଦ୍ଯୁର ପୁତି
 ୨୬ ଆପନି ପୁରୁଷ ହେବେନ ସାଦ୍ଯୁ ନିର୍ମାଳେର ପୁତି ଆପନି
 ଦେଖାଇବେନ ନିର୍ମାଳ୍ୟତା ଓ ଗୌର୍ବାଦେର ପୁତି ଆପନି
 ୨୭ ଦେଖାଇବେନ ଗୋପୀଯାର । କେନନୀ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ରାବ କୁରିବା ଦୁଃଖିତ
 ୨୮ ଲୋକଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଜଳ୍ପୁତା କୁରାଇବା ଅହକ୍ଷାର ଦର୍ଶନ । ତୁମ୍ଭ
 ଓ ଜୁଲାଇବା ଆମାର ପୁନାଦୀପ ଯିଶ୍ଵହା ଆମାର ଈଶ୍ଵର
 ୨୯ ଦୀଙ୍ଗି କୁରାଇବେନ ଆମାର ଅଜ୍ଞକାର । କେନନୀ ତୋମାର
 କୁରନକ ଆମ୍ବ ମୈନାଗାନେତ ମାଦ୍ୟ ଦିଯା ଦୌଡ଼ିଯାଜି
 ଆମାର ଈଶ୍ଵର କୁରନକ ଲାଙ୍କ ଦିଯା ଦେଯାନ ପାଇ ହେଯାଜି ।
 ୩୦ କିନ୍ତୁ ଲୀଶର ତାହାର ନଥ ଶୁଦ୍ଧ ଯିଶ୍ଵହାର କଥାକୁ

୪୯ ଅଞ୍ଚଳୀଶ ମୀତ୍ର।—

ନାହିଁ ଇହିଯାଜେ ତିନି ମେ ସକଳେର ଚାଲ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ
 ୩୧ ତାହାର ଓପରି । ପିଶହା ବ୍ୟାତିରେକ ଝୋଥର କେ ଆସାର
 ୩୨ ଦେର ଝୋଥର ଛାଡ଼ା ପବର୍ତ୍ତ କେତେ କ୍ଷେତ୍ର ଆଶାର କୋଷର
 ୩୩ ବଳେ ବାଜୁନ ତିନି ମୋଜା କରେନ ଆଶାର ନାପ । ଯେତନ
     ଇହିବେଳ ପା ତେଣ କରେନ ଆଶାର ଏବଂ ଶିତି କରାନ
 ୩୪ ଆଶାକେ ଆଶାର ଓହ ହାନେ । ତିନି ଆଶାର ହାତ
     ଯନ କୁରିତେ ଶିଙ୍କାନ ଯେନ ଝୋତେର ବିନୁକୁ ତାପିଯାଏ ଘାସ
 ୩୫ ଆଶାର ଭୁଜେ । ତୋଶାର ବ୍ରାନ ଚାଲ ଓ ଦିଯାଜି
     ଆଶାକେ ଓ ତୋଶାର ଦକ୍ଷିନ ହାତ ବିରିଯା ରାଖିଯାଜେ
     ଆଶାକେ ତୋଶାର ନମ୍ବୁତା ଓ ବଢ଼ କରିଯାଜେ ଆଶାକେ
 ୩୬ ତୁମ୍ଭ ବାତାଇଯାଇ ଆଶାର ଗମନ ଆଶାର ନିଚେ ତାହାତେ
 ୩୭ ଆଶାର ପା ପିଠଲିଯା ପଢ଼ିନ ନା । ଆସି ଆଶାର ଶତ୍ରୁ
     ଗଲକେ ପିଠିଯା କୁରିଲାଯ । ଆସି ତାହାରଦିଗିକେ
 ୩୮ ମୁହାର ନା କୁରିଯା କୁରିଲାଯ ନା । ଆସି ଶାରିଲାଯ
     ତାହାର ଦିଗିକେ ଯେନ ଓଠିତେ ପାରିଲ ନା । ତାହାରୀ ପଢ଼
 ୩୯ ଯାଜ ଆଶାର ପଦୁତଳେ । ତୁମ୍ଭ ବଳେ ଆଶାର ହୋଷର
     ବଞ୍ଜିଯାଇ ବନ କୁରନାପେ ଆଶାର ବୈରିଟଦିଗେ ଜୟ
 ୪୦ କୁରିଯାଇ ଆଶାର ନିଚେ । ଆଶାକେ ଦିଯାଇ ଆଶାର
     ଶତ୍ରୁରଦେର ଗଲା ତାହାରଦିଗିକେ ମୁହଁ
 ୪୧ ପାହାରୀ ମୂଳା କରେ ଆଶାକେ । ତାହାରୀ ଚେଠାଇଲ କିନ୍ତୁ
     ବ୍ରାନ କୁରିତେ କେହ ଜିଲ ନହେ ପିଶହାର ହୀନୀ ବଟେ କିନ୍ତୁ
 ୪୨ ତିନି ଓତର ଦିଲେନ ନା । ତଥାନ ଆସି ବୌତାମେର ମୁହଁ
     ଦୂରାବୁ ଦୂର କୁରିଲାଯ ତାହାରଦିଗିକେ ଆସି ବୌହିନୀ
 ୪୩ କୁରିଲାଯ ତାହାରଦିଗିକେ ଯେତନ ଗଲିବ କାହା । ତୁମ୍ଭ
     ପରିବ୍ରାନ କୁରିଯାଇ ଆଶାକେ ଲୋକେର ବୁଦ୍ଧାବ ହେତେ

୪୮ ଅକ୍ଷରଶର୍ମ ଗୀତ । —

୩ କୁରିଯାଇ ଆମାଙ୍କେ ଅନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର ପୁରୀନ ଏହି ବଳ୍ପାହା ଆସି ଆନିଲାଗ୍ନ ନା ଆମାର ମେଦା କୁରିବେ ।
 ୪୫ ଉଚ୍ଛାରା ଆମ୍ବାଙ୍କ ବିଷୟ ଶୁନିବା ଯାତ୍ର ଆମାର ଆମା
 ବାଜି ଇହିବେ ଅନ୍ୟ କୁରିଯାଇ ଆମାର ବାନ୍ଧମଳ୍ଯ ଇହିବେ ।
 ୪୬ ବିଦେଶୀରୀ ମଲିନ ଇହିବେ ଓ ତାହାରଦେର ଓଷ୍ଠ ମୂଳେ ଭୟ
 ୪୭ କୁରିବେ । ଶ୍ରୀହା ତୀରତ ଆଜନ ଦିନ ଆମାର
 ୪୮ ପରବର୍ତ୍ତ ଆମାର ତ୍ରାନେର ଔଷ୍ଠର ମୟୋତ୍ତ ଇତିନ । ଔଷ୍ଠର
 ଆମାର ଦ୍ଵାରା କୁରେନ ଓ ଲୋକଙ୍କେ ପରାଜୟ କୁରେନ
 ୪୯ ଆମାର ନିଚେ । ତିନି ପଂଦିତଙ୍କାଳ କୁରେନ ଆମାଙ୍କେ
 ଆମାର ଶତ୍ରୁ ଇହିତେ ରଚେ ଆମାର ଶତ୍ରୁରଦିଗୀ ଇହିତେ ତୃତୀୟ
 ତଥା ଇହାଜ କାମାଙ୍କେ ତୁମ୍ଭ ତ୍ରାନ କୁରିଯାଇ ଆମାଙ୍କେ
 ୫୦ ମୌରୀଆ ଇହିତେ । ତେବେଳନାହିଁ ଶିଶ୍ରହା ଆସି ଶୋକର
 ୫୧ କୁରିବେ ତେବେର ଠୋଇ ବର୍ଣ୍ଣରଦେର ଯଦ୍ୟ ଏବଂ କୁର ଗାଇବ
 ୫୨ ତୋମାର ନାମେ । ତିନି ରତ ତ୍ରାନ କୁରେନ ତାହାର
 ବ୍ରାଜାଙ୍କେ ଓ କୃତୀ କୁରେନ ତାହାର ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କେ ଦ୍ଵାରା
 ୫୩ ଓ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ । —

ଦାନ୍ତଦେର ଏହି ଗୀତ ଜୟାକେ । —

ଗୀତ - ମୁମ୍ବ ପୁକାଶ କୁରେ ଔଷ୍ଠରେର ଡେଜ ଆହାଶ ଦେଖାଯା
 ୧୧ ତାହାର ଇନ୍ଦ୍ରକୁତ କିଯା ଦିନ ବ୍ୟା କାହେ ଦିନକେ ରାତ୍ର
 ଆନ ପୁକାଶ କୁରେ ରାତ୍ରକେ । କୋନ ବ୍ୟା କି ତାମା ନାହେ
 ୧୨ ଯେମନ ତାହାରଦେର ବର ଶୁନା ପାଏ ନା ତାହାରଦେର
 ଦତ୍ତ ଗିଯାଇଛୁ ମନୁଲ ପୃଥିବୀତେ ଓ ତାହାରଦେର ବ୍ୟା
 ୧୩ ମର୍ମମାରେଷ ଅନ୍ତେ ତାହାରଦେର ଯଦ୍ୟ ତିନି ରାତ୍ରିଯା
 ୧୪ ତେବେଜୁର୍ଯ୍ୟର ଏହି ତାମ୍ଭ ତାହା ବରେର ଯତ ଯେ ରାହିଲେ

୧୯ ଉତ୍ସବିଂଶତି ଗୀତ ।—

କୁଟାରି ହଇତେ ଯେମେ ବନରାନ ଶାନ୍ତି ପଥେ ଦୋଷନେତେ
 ୩ ମେଘତ ଆନନ୍ଦ କରେ । ତାହାର ପାତ୍ରୀ ମୁଗେର ଏକ ଦିଗ୍
 ହଇତେ ତାହାର ଛିରନ ଅନ୍ୟ ଦିଗ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ତାପ
 ୭ ହଇତେ କିନ୍ତୁ ଓଞ୍ଚ ନହେ ଯିଶ୍ଵର ଦୀବଦୀ ଶୁଦ୍ଧ
 ଓ ଯନ ଫିଦକ ଯିଶ୍ଵରର ମାଙ୍କୀ କୃପା ଦିଶାନ୍ତି ଓ ଅଜାନ
 ୮ ଲୋକଙ୍କେ ଜୀବ ଦାୟିତ୍ବ ଯିଶ୍ଵରର ବିଦି ପୁରୁତ
 ଅନ୍ତରେକରଣେ ଆନନ୍ଦକ ଯିଶ୍ଵର ଆଜୀ ନିର୍ମଳ
 ୯ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଦିଷ୍ଟି ଦାୟକ ଯିଶ୍ଵର ତୟ ନିର୍ମଳ ଏମାକାଳ
 ପାଇଁ ଯିଶ୍ଵର ଦୀବଦୀ ମତ୍ୟ ଓ ଘୋଲଯାନା ପୁରୁତ ।
 ୧୦ ମୋନା ଓ ଅତି ନିର୍ଭାଜ ମୋନା ହଇତେ ବିଲକ୍ଷନ ଯୁଦ୍ଧ
 ୧୧ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଠାକୁ ହଇତେ ଯିଷ୍ଟ । ତାହା କୁରିତେ ତୋଯାର
 ଦୀବ ଉପଦିଷ୍ଟ ହୟ ଓ ତାହାର ଶାନ୍ତନେତେ ବତ ପ୍ରାଣି
 ୧୨ ଆଜେ । କେତେ ବୁଝିତେ ମାରେ ଆମନାର ତୁର
 ପରିଚକାର କର ଆମାଙ୍କେ ଆମାର ଓଞ୍ଚ ପାଇଟ ହଇତେ ।
 ୧୩ ତୋଯାର ଦୀବ ଓ ରକ୍ଷ କର ନିର୍ଦୟ ପାଖ ହଇତେ ପେନ
 ତାହା କର୍ତ୍ତୃ କୁରିତେ ପାଯ ନା ଆମାର ଶୁପ୍ର ତା
 ହଇଲେ ଆୟି ହଇବ ମାଦ୍ୟ ଆୟି ଓ ହଇବ ନିର୍ମଳ ଯହ
 ୧୪ ପାଖ ହଇତେ । ଆମାର ମୁଖେର କୃପା ଓ ଆନ୍ତରକରନେର
 ଚିନ୍ତା ଗୁରୁତ୍ୱ ହତକ ତୋଯାର ପୌଠରେ ହେ ଯିଶ୍ଵର ଆମାର
 ବନ ଓ ଆମାର ମୁକୁଦ । ——————

ଜୀବିକେ ଦାଙ୍ଗଦେର ଏକ ଗୀତ ।—

ଗୀତ ଯିଶ୍ଵର ଶୁନୁନ ତୋଯାଙ୍କେ ବିଦମ୍ବ ଦିନେ ଯୀକୁବେର
 ୧୦ ଜୀବରେର ନାମ ରକ୍ଷ କରକ ତୋଯାଙ୍କେ ଶୁନକାର ପାଠୀଇଯା
 ଦିନ ତାହାର ଦୀମ୍ବ ଶାନ ହଇତେ ଓ ରକ୍ଷା କରନ ତା
 ୧୧ ମାଙ୍କେ ଜୀମୁନ ହଇତେ ଯାନ କରନ ତୋଯାର ଭାବଳ ଦାନ

୧୦ ବିଂଶତି ଗୀତା—

13

୧. ଓପୋଡ଼ାଇନ ତୋଷାର ଆଶ୍ରତି । ମେଲା । ଦିଙ୍ଗନ ତୋଷାର
ଅକୁଳକରନେର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୋଷାକୁ ଓ ପୂର୍ବ କୁଳନ
୨. ତୋଷାର ମନରଥ । ଆମରା ଜୟ ଅଯକାର କୁରିବ ତୋଷାର
ତ୍ରାନେ ଆମାରଦେର ଔଷଧର ନାମେ ଦୈଜ ଖଟାଇବ । ଯିଶ୍ଵହ
୩. କୁରିବେନ ତୋଷାର ମନୁଳ କୁମାରାତ୍ମପାଦି । ଏଥିନ
ଆସି ଜାନି ଯେ ଯିଶ୍ଵହ ତ୍ରାନ କୁରେନ ତାହାର
ଅଭିଷିକ୍ତକୁ ଏବଂ ଆମନାର ବିର୍ମେର ମୁଗ୍ର ଥାକିଯୁ
୪. ଶ୍ରୁତିବେଳ ତାହାକୁ ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହାତେର ତାରକ
୫. ବଲେତେ । ଇହାରା ଡରେ ଓହାରା ଅନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଆମରା
୬. ମନେ କୁରିବ ଆମାରଦେର ଔଷଧର ଯିଶ୍ଵହାର ନାମ । ଓହାରା
୭. ତୁମିକୁ ହେଇଯା ନିଯାଜେ କିନ୍ତୁ ଆମରା ଓଠିଯା ଗ୍ରାହ
୮. ଦୋଷାଇ । ନିମ୍ନାର କୁରହେ ଯିଶ୍ଵହ ଆମାରଦେର
ଚେତନ ଦିନେ ରାଜୀ ଶ୍ରନ୍ନ ଆମାରଦିଗ୍ନକୁ ।

ଦାଉଦର ଏକ ଗୀତ ଜୟିକେ ।—

ଗୀତ ୧. ହେ ଯିଶ୍ଵହ ତୋଷାର ପରାକମ୍ୟ ରାଜୀ ହରିଷ ହଇଦେ
ତୋଷାର କ୍ରାନେ କେମନ ଅତି ତୁମ୍ଭାମିତ ହଇବେ । ତୁମ୍ଭ
ଦିଯାଜ ତାହାକୁ ତାହାର ଅକୁଳକରନେର ଇଚ୍ଛା ପାହା ବାହି
ବିଲୁ ତାହାର ଓଷାଦିର ଦିଯା ତାହା ନିଶ୍ଚରି ନା କୁବିଯାଜି ।
୨. ମେଲା ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ର ହେଇଯା ଦିଯାଜ ତାହାକୁ ତୋଷାର
ଭାଗ୍ୟର ବର ନିର୍ଭାଜ ମୋନାର ମୁକୁଟ ଦିଯାଜ ତାହାର
୩. ମାଧ୍ୟାୟ । ତିନି ଆୟ ଢାହିଲେ ତୋଷା ହଇତେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ
୪. ଦିଯାଜ ତାହାକୁ ଦୀର୍ଘାୟ ମଦାମରମନେଇ । ତୋଷାର
ତ୍ରାନେ ତାହାର ବର ତେଜ ତୁମ୍ଭ ମୟ ଓ ମୁକୁପ ଦିଯାଜ
୫. ତାହାକୁ । କେନା ନିତ୍ୟ ଯହୀବନ୍ତ ଦିଯାଜ ଆହାରେ

୧୫ ପ୍ରକାଶିତ ଗୀତ ।—

ତୋଯାର ସୁମୁଖ ଅନନ୍ଦେ ଆନନ୍ଦିତ କରାଇଯାଇ ତୋହାଙ୍କେ ।
 ୧ ରାତ୍ରା ଭରମା ପାଇଁ ଯିଶ୍ଵରୀୟ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଦିକ୍ଷେତ୍ର ମୟୋତ୍ତ
 ୨ ତିନି ଲଭିବେଳ ନା । ତୋଯାର ହାତ ପାଇୟେ ତୋଯାର
 ୩ ଅର୍କଳ ଗତୁରଦିଗିକେ ତୋଯାର ଦ୍ୱିତୀୟ ହାତ ପାଇୟେ
 ୪ ତୋହାରଦିଗିକେ ଯେ ମୂର୍ଖ କରେ ତୋଯାରକେ । ତୁମ୍ଭ କରିବା
 ୫ ତୋହାରଦିଗିକେ ଅଧ୍ୟୁତ୍ତମ ଉନ୍ନତେର ନ୍ୟାୟ ତୋଯାର ପ୍ରକାଶ
 ୬ ହୌଲେ ଯିଶ୍ଵରୀ ତୋହାର କୋବି ପ୍ରାମ କରିବେଳ ତୋହାର
 ୭ ଦିଗିକେ ଏବଂ ଅଗ୍ନିତେ ପାଇୟା ଫେଲିବେ ତୋହାରଦିଗିକେ ।
 ୮ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପତ୍ତ କରିବା ତୋହାରଦେର ଘଳ ଦେଶ ହଇତେ ଓ ତୋହାର
 ୯ ଦେର ବଂଶ ମାନୁଷେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହଇତେ । କେନାମ ତୋହାର
 ୧୦ ଯନ୍ମ ଠାଓରାଇୟାଜେ ତୋଯାର ବିଷୟ ତୋହାର ଘଳ କରି
 ୧୧ ଯାଜେ ହିଂସା ପାହା ପୈନ୍ତ କରିତେ ନାହିଁ । ଅତିରି
 ୧୨ ପୁଇସା ତୋହାରଦେର କ୍ଷଳେ ଯଥିନ ତୁମ୍ଭ ମୁକ୍ତ କରିବା
 ୧୩ ତୋଯାର ବିନୁର୍ତ୍ତନେର ଓର ତୋହାରଦେର ପୋଠରେ । ହେ
 ୧୪ ଯିଶ୍ଵରୀ ଆନନ୍ଦର ରଳେ ମୟୋତ୍ତ ହୁଏ ତୋହାତେ ଆଯାଣ
 ୧୫ ଗୀତ ପାଇସି ଓ ତୋଯାର କୁବ କରିବ ।—————

ଦାନ୍ତଦେର ଏକ ଗୀତ ଅବନିଇରିବେଳେର ବିଷୟ ।—

ଗୀତ ହେ ଆଯାର ଔଷର ଆଯାର ଔଷର କେନ ତୋଗି କରି
 ୧ ଯାଇ ଆଯାରକେ ଆଯାର ତ୍ରାନ ଓ ଆଯାର ଚେତନ ଖୁଲୁ
 ୨ ହଇତେ ଅତି ଦୂର କେନ । ହେ ଆଯାର ଔଷର ଆଯା
 ୩ ଦିଲେ ତୋତି ହିନ୍ଦୁ ତୁମ୍ଭ ଶୁଣିତେଜ ନା ରାଜେ
 ୪ ଓ ଆଯା ନିଶତ୍ତ ପାଇନ ନା । ହିନ୍ଦୁ ହେ ଯିଶ୍ଵରାଲେର
 ୫ କୁବାଦିକାରୀ ତୁମ୍ଭ ବିମ୍ବ । କୁବାରଦେର ନିତ୍ୟାନ
 ୬ ଭରମା ପାଇଲ ତୋଯାତେ ତୋହାର ଭରମା ପାଇଲ ତୁମ୍ଭ

• १. भाविष्यतीकृतिा

परिद्रावि कुविता ताहारीहोके । ताहारा एकांकि
 २ दोज शुभेगा करिया जापन् छाडिल ताहारा तेज त्रि
 ३ त्रौं दिशाच करिया लक्ष्मि जिल ना। किन्तु आमा लौटे
 ४ आमि यासुम नाहि यानुषेव निक्षित एवं खोपेर
 ५ तुछित। याहारा देखे आमाके से मकान परिहास
 ६ हवे आमार ओपेर ताहारा ओकादिव बाहिरे ओ मामा
 ७ लोयाए । से दिशास करिल यिश्वरा येतिनि ननि
 ८ द्रावि कवितेन ताहाके तिनि मन्त्रोष्म पाइलेन उठाए
 ९ निम्नार कवन ताहाके । तुमि गर्दु इडेते लइयार
 १० आमाके तुमि आमार बिश्वास शब्दुक आमार मातार
 ११ स्तव्य हईया । तोमार ओपर पाइनाय गिर्दु होइते
 १२ तुमि आमार ईपर मातार ओपरस् हउनादिव ।
 १३ दिशाद निकटे आजे मेकारन दूर हईও ना आमा
 १४ हईते केनन। ओपरारि नह। अनेक गीत बैठनु
 १५ आमाके बणानेर बलबान आत्मा। आमार चतुर्दिशो
 १६ ताहारा मूष्य मेलियाछे आमार ओपेर येन दुइतु ओ
 १७ आमिकू निम्नाय। आमार शब्दुक मिठाइ आमार शब्दय
 १८ आपार बन शुष्मिरा गिराइ घोलाय नाय आमार
 १९ आपार आटाय लाटो आमार मूष्य तुमि शुष्मार
 २० शुष्माय आन्याच आमाके । अनेक कुदूर बैठे
 २१ आमाकू अप्पिरेर तित आमार चतुर्दिशी ताहारा
 २२ दिशिल आमार छात ओ आमार ना । आमार मकान

୧୧ ଶାହିଂଶୁର ଗୀତ ।

ଅଛି ଗନନା କୁରିତେ ମାରି ତାହାରୀ ଦୃଷ୍ଟି କରେ ଓ ବିଶ୍ଵରୀ
 ୧୮ ଦେଖେ ଆମାର ଉପରେ । ତାହାରୀ ଆପନୀ ସବୋ ଭାଗ
 କୁରିଲ ଆମାର ବନ୍ଦୁ ଏବଂ ବିଲବିଟି କୁରିଲ ଆମାର
 ୧୯ ପରିଚୁଦେର କାଳବ । ହେ ଶିଥିରୀ ତୁ ଯି ଦୂର ହେଉ ନା
 ଆମା ହେତେ ହେ ଆମାର ବଳ ଶୌଭ୍ୟ ଆଇମହ
 ୨୦ ଆମାର ଭୁକ୍ତାର କୁରିତେ ଯକ୍ଷ କର ଆମାର ପୁନଃ
 ତଳୋଯାର ହେତେ ଆମାର ପ୍ରିୟବାଟୀ କୁକୁରର ପରାମର୍ଶ
 ୨୧ ହେତେ । ମିଠହେର ମୁଖ ହେତେ ଯକ୍ଷ କର ତାମାଙ୍କେ
 ତୁ ଯି ଉତ୍ତର ଦିଯାଜ ଆମାଙ୍କେ ଗାନ୍ଧୀରେର ଶୂନ୍ଧ ହେତେ ।
 ୨୨ ଆମି କୁହିର ତୋଶାର ନାୟ ଆମାର ଦୁଆରଦେର
 ୨୩ ସବୋ ମତାର ଯଦୀ ତୋଶାର ପୁନଃଶୀ କରିବ । ହେ
 ତୋଶରୀ ଯେ ତର କର ଶିଥିରୀଙ୍କେ ତାହାର ସ୍ତର କର
 ହେ ପୀକୁଦେର ମର୍ତ୍ତାନ ତାହାର ସ୍ତୁତ କର ଦୀତ ହେତେ
 ତାହାର ମାକ୍ଷାତ ହେ ଶିର୍ଦ୍ଦାନେର ମର୍ତ୍ତା ବୀରୀ ।
 ୨୪ କେନନା ତିନି ତୁଳ ଓ ଶୂନ୍ଧ କୁଣିଲେନ । ଏ ଦୃଷ୍ଟିତ
 ଲୋକେର ଦୃଷ୍ଟିପ ଏବଂ ମୁଖ ପଞ୍ଚ ନା ଦ୍ୱାପିରୋଦେନ
 ତାହା ହେତେ ଯଥନ ଚେତ୍ତୀର ଉଥନ ତାହାଙ୍କୁ ଶୁନେନ ।
 ୨୫ ତୋଶାର ପୁନଃଶୀ କରିବ ବଡ଼ ମତାର ଯଦୀ । ଯାହାରୀ
 ତର କରେ ତାହାଙ୍କେ ତାହାରଦେର ଗୋଟରେ ଆମାର ମାନନ
 ୨୬ ଦିବ । ଶୂନ୍ଧରୀ ପାଇୟା ପରିତୋର ହେତେ ଯାହାରୀ ଚେତ୍ତୀ
 କରେ ଶିଥିରୀଙ୍କେ ତାହା । ସ୍ତର କୁରିବେ ତୋଶାରଦେର
 ୨୭ ଅନୁଭୂତନ ମଦାହାଲ ଜୀବତ ହେବେ । ପୃଥିବୀର
 ମର୍ତ୍ତା ମୀଥାର ଯନେ ପାଇୟା ଫିରିବେ ଶିଥିରୀଙ୍କୁଙ୍କେ
 ବର୍ଣ୍ଣିତରେ ମର୍ତ୍ତା ବୀରୀ ପରାମର୍ଶ କରିବେ ତାହାର
 ୨୮ ମାକ୍ଷାତ । କେନନା ଦ୍ରାଜ୍ୟ ଶିଥିରୀଙ୍କୁ ତିଳ କତୁଷୁ

୧୯ ଶାବିଂଶୁତୀର ଗୀତ ।—

୧୯ କୁରେନ ବର୍ଣ୍ଣଦେର ମାତ୍ରୀ । ପୃଥିବୀଟେ ଯାହାରଦେର ପୁରୁଷ
କାହା ତାହାରୀ ମହା ଧ୍ୟାଇବା ପୂଜା କରିବେ ଯାହାରୀ
ବୈନାୟ ନାମେ ତାହାରୀ ମନୁଳ ପୁନାୟ କୁରିବେ ତାହାର
ଗୋଚରେ ଓ କେହ ଆଖନାର ପୂନା ଜୀବାଇଁ । ପାଇଁ ନା ।
୨୦ ଏହ ବୱର୍ଷ ତାହାରୀ ମେବା କୁରିବେ ତାହାରୀ ଏହ ପୁରୁଷ
୨୧ ବିଧୀନ ହୈବେ ପ୍ରିଥିହାର କାହେ । ତାହାରୀ ଆମିଲା
ବିଧିର ତାହାର ପୁରୁଷତାପ ଭବିଷ୍ୟ ଅତ ବୌକେରଦେର
ଠାଇ । କେନନ୍ତି ତିନି ତାହା କୁରିବାଇନ ।————

ଦୌଡ଼ିର ଗୀତ ।—

ଗୀତ ପ୍ରିଥିହା ଆଜେନ ଆମୀର ରକ୍ତକୁ ଆମାର କିଛୁ କୁଣ୍ଡି
୨୦ ହୈବେନା ତିନି ତୃତୀୟ ମହିତେ ଲୋଯାନ ଆମାରେ ଓ
୨୧ ଶିର ଜନେର ନିକଟେ ଚଢ଼ନ ଆମାରେ ତିନି ମୁମ୍ଭ
କୁରେନ ଆମୀର ପୂନ ଏବଂ ବିଦ୍ୟ ପରେ ଚନ୍ଦନ ଆମାରେ
୨୨ ଆଖନାର ନାମାପେ ଆମୀ ପଥନ ପାଇ ସୂତ୍ରାର ଜାରୀ
ପୁରୁଷରେ ଉଥନାଇ ଆମୀର ଭର କୁରିବ ନା କେନନ୍ତି ତୁମ୍ଭି
ଆମାର ମହିତ ତୋର୍ଯ୍ୟର ଦେଉ ଏବଂ ତୋମାର ଆଶାଦୀତି
୨୩ ଶାନ୍ତନା କରେ ଆମାରେ । ତୁମ୍ଭି ଯେଜ ମାଜାଦେଇଛ
ଆମାର ମନୁଷ୍ୟ ଆମାର ଶତ୍ରୁଦେର ଦୃଷ୍ଟି ତୁମ୍ଭି ତୈତିଲ
ଶାପାଦେଇଛ ଆମାର ଯନ୍ତ୍ରକ ଆମାର ବାହୀ ପରିଭିତ
୨୪ ଆଜେ । ଅରଣ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ଆମାର ପାଂଜେ
ଯହିବେ ଆମାର ମନୁଳ ପୁନାୟ । ଆମି ଓ ଅମାଦାନୀର
ଦୀନ କୁରିବ ପ୍ରିଥିହାର ଘରେ ।————

୧୪ ଢକୁ ବିହାରୀ ଗୀତ ।

ଦାଉଦେର ଏକ ଗୀତ ।

ଗୀତ ମୂର୍ଖିଆ ଓ ତାହାର ଜନ୍ମତ୍ୟ ଯିଶ୍ଵର ଅଂମାର
 ୧୫ ଓ ତାହାରଦିଗିଲେ ଯାହାରା ବନ୍ଦତି କରେ ତାହାତେ
 ୨ ତିନି କୁରିଯାଇଲେ ତାହାର ଭୌତ ମମୁଦୁର ଓ ତାର ଓ
 ୩ ତାହା ମିର କରିଯାଇଲେ ବଳ୍ପି ଓପର । କେତୋ
 ୪ ଯାଇବେ ଯିଶ୍ଵର ପରବର୍ତ୍ତେ ଓପର ହେତା ଦାଣ୍ଡାଇତେ
 ୫ ପାଇବେ ତାହାଇ ଦିଯ୍ୟ ମାନେ ଯାହାର ହାତ ନିର୍ମଳ
 ୬ ଓ ଆକୁଳକରନ ପରିଚାରୀ ଯେ ଯନ ନା ଓଠାଇଯାଇ ଶୁନ୍ଦରୀ
 ୭ ଓ ଯେ ଯାକି କୁରିଯା କିମ୍ବା ନା କରିଯାଇସେ ଜନ ବର
 ୮ ପାଇବେ ଯିଶ୍ଵରା ହେତେ ଓ ଦିଯ୍ୟ ତାହାର ଦ୍ରାଗେର ଔଷଧ
 ୯ ହେତେ । ଏ ତାହାରଦେର ଗୋଟିଏ ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାହାକେ
 ୧୦ ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାମାର ଶୃଷ୍ଟ ଓ ପାଞ୍ଚକୁବରେ । ମେଲା । ହେ ଦ୍ଵାର
 ୧୧ ତାହାରଦେର ଯାଏ । ହେ ଅକ୍ଷୟ ଦ୍ଵାର ଓପାନ ହୁ
 ୧୨ ଏହିପର୍ଯ୍ୟାମାନ ରାଜ୍ୟ ପୁରେଣ କରିବେନ । ଏ
 ୧୩ ଏହିପର୍ଯ୍ୟାମାନ ରାଜ୍ୟ ହେତୋ ଯିଶ୍ଵର ଶଙ୍କି ଓ ପଦାକ୍ଷାତ
 ୧୪ ପିଶହା ବଳେ ବଲରାନ । ହେ ଦ୍ଵାର ଓଠାଓ ତୋମାରଦେର
 ୧୫ ଯାଏ । ହେ ତୋମରୀ ଅକ୍ଷୟ ଦ୍ଵାର ଓପାନ ହୁ ଏବଂ
 ୧୬ ଏହିପର୍ଯ୍ୟାମାନ ରାଜ୍ୟ ପୁରେଣ କରିବେନ । ଏ ଏହିପର୍ଯ୍ୟାମାନ
 ୧୭ ରାଜ୍ୟ କେତୋ । ସୈନ୍ୟେର ଯିଶ୍ଵର ତିନି ଏହିପର୍ଯ୍ୟାମାନ
 ୧୮ ରାଜ୍ୟ । ମେଲା ।

ଦାଉଦେର ଗୀତ ।

ଗୀତ ହେ ଯିଶ୍ଵରା ତୋମାରଦିଗେ ଆମି ଓଠାଇଁ ଆମାର ମନ
 ୧୯ ହେ ଆମାର ଔଷଧ ଆମାର ଭରମା ତୋମାର କଣ୍ଠ
 ୨୦ ପାଇତେ ଦିଓ ନା ଆମାର ଶତ୍ରୁ ଯେନ ଦର୍ଶନ ନା ହୟ ଆମାର

୧୫ ପଞ୍ଚବିଂଶୀତ୍ୟ ଗୀତ।—

୩ ପାହାରୀ ଅନିକ୍ଷା । କରେ ତୋଯାରୀଥେ ତାହାରୀ ମେଳ
ଲଜ୍ଜିତ ନା ହୁ ଯାହାରୀ ଆଳାଯିନ ପାଇ କରେ ତାହାରଦେର
୪ ଲଜ୍ଜା ହର୍ତ୍ତକ । ହେ ଯିଶ୍ଵହା ତୋଯାର ପଥ ଆନ୍ତାଓ ଆମାକେ
୫ ତୋଯାର ପଥେ ଚଲନ ଶିକ୍ଷାଓ ଆମାକେ ଗୀଯନ କରାଓ
ଆମାକେ ତୋଯାର ମତାତାଯ ଏବଂ ମିଶ୍ରାଓ ଆମାକେ
ଫେନନୀ ତୁ ଯି ଆମାର ତ୍ରାନେର ଉପର ମରନ୍ତ ଦିନ
୬ ଆମି ଅନିକ୍ଷ କୁରିଯାଇ ତୋଯାର କାହିଁନେ । ହେ
ଯିଶ୍ଵହାଯିଲେ କର ତୋଯାର ଦୟା ଓ ମେହ ଫେନନୀ ତାହା
୭ ପୁରୁଷକାନାଦରି ଆମାର ପୁରୁଷାର ପାପ ଓ ଆମା
ଦ୍ୱାରିଟ ମନେ ରାଖିଓନା ହେ ଯିଶ୍ଵହା ତୋଯାର ଅନୁଗ୍ରହ
୮ ପୁରୁଷ ଯନେ କର ଆମାକେ ତୋଯାର କୃତ୍ୟାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୟ
ଆମାର ଆନୁଗ୍ରହାର୍ଥୀ । ଯିଶ୍ଵହା ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ପୁରୁଷରେ
ଦେବରନ ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କେ ଶିକ୍ଷାଇବେଳ ତାହାର ପଥେ ।
୯ ନୟ ଲୋକଙ୍କେ ବିଠାରେ ଏଥ ଦେଖାଇବେଳ, ନୟ ଲୋକଙ୍କେ
୧୦ ଶିକ୍ଷାଇବେଳ ତାହାର ପାଇଁ ଯିଶ୍ଵହାର ଅକଳ ଗୀଯନ
ଦୟା ଓ ମତାତା ତାହାର ଦିଶିକ୍ଷାକେ ଯାହାରୀ ଯାନେ ତାହାର
୧୧ ବର୍ଜ୍ଜାରନ୍ତ ଓ ତାହାର ମାଳୀ କଥା । ହେ ଯିଶ୍ଵହା ତୋଯାର
ଅନୁଗ୍ରହାର୍ଥୀ ଯାଏ କର ତୋଯାର ପାଇ କେନନୀ ତାହା ବର୍ଜ
୧୨ ମେ କୌଣ ଜୀବ ଯେ ତୁ କରେ ଯିଶ୍ଵହାଙ୍କ ତାହାଙ୍କ
ଶିକ୍ଷା । କରାଇବେଳ ମେ କୌଣ ଆହା ପଶନ୍ତ କରିବେ ।
୧୩ ତାହାର ପୁରୁଷ ନିର୍ମାଣ ବାସ କରିବେ ତାହାର
୧୪ ମତାନ ଦେଖ ଆଧିକାର ପାଇବେ । ଯିଶ୍ଵହାର ପିଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ
ତାହାରଦେର ମୁହିତ ପାହାରୀ ତୁ କରେ ତାହାଙ୍କେ ତିନି
୧୫ କୁଣ୍ଡାଇବେଳ ଆମାନାର ବର୍ଜ୍ଜାରନ୍ତ ତାହାରଦିଶିକ୍ଷାକେ । ଆମାର
ଚଢୁ ନିତ୍ୟ ଯିଶ୍ଵହାରଦିଗେ କେନନୀ ତିନି ମୁଜ୍ଜ କୁରିବେଳ

୧୫ ମହାଦେଶୀୟ ଗୀତ ।

୧୬ ଆମୀର ଆ ଜୀବ ହେତେ । ଦୃଷ୍ଟ କହିଯା ଦୂର କର
ଆମୀରଙ୍କେ କେନନ୍ତ ଆମି ଅନାପ ଓ ଦୁଃଖିତ ।
୧୭ ଆମୀର ଅନ୍ତର୍କର୍ଣ୍ଣନେର ଦୁଃଖ ବାତିଲାଜ ମୁକ୍ତ କର
୧୮ ଆମୀର ପୁନ ଦୂର୍ତ୍ତି ହେତେ । ଦେଖ ଆମୀର ଦୁଃଖ ଓ
୧୯ ଜନ୍ମନ୍ତି ଓ ଯାଏ କର ଆମୀର ମହନ ପାଇ । ଯାନେ
କର ଆମୀର ଶ୍ରୀରାମିଶ୍ରଙ୍କେ କେନନ୍ତ ତାହାରୀ ଅନେକ
୨୦ ତାହାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୂଳ୍ୟ କରେ ଆମୀରଙ୍କେ । କଷା କର ଆମୀର
ମୂଳ୍ୟ ଓ ନିର୍ମାତା କହି ଆମୀରଙ୍କେ ଆମୀରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହେତେ ଦେଇ ନା କେନନ୍ତ ଭରମା ପାଇ ତୋଯାତ । ମାତ୍ରା
ଓ ପ୍ରକୃତାଥ ଇକ୍ଷା କଷାକୁ ଆମୀରଙ୍କେ କେନନ୍ତ ଭରମା
୨୧ ପାଇଯାଇ ତୋପାଇ । ହେ ଶ୍ରୀରମ୍ଭୁତ୍ତି କର ଶିଶୁରାଲିକେ
ତୋହାର ମହନ ଦୂର୍ତ୍ତ ହେତେ । ——————

ପ୍ରାତିଦର୍ଶ ଗୀତ ।

ଗୀତ ହେ ଶିଥିଲା ଆମୀର ବିଚାର କର କେନନ୍ତ ଚଲାଏ
୧୦ କୁଞ୍ଚାର ମିଳିତାଥୁ ଆମି ବିଶ୍ଵାମ କହିଯାଇ ଶିଥିଲାହୀ
ଆମି ପିଟ୍ଟିର ନା । ହେ ଶିଥିଲା ତଜିବିଜ କର ଆମୀରଙ୍କେ
ଓ ଆମୀର ପରିଷଳା ଲାଭ ପରିଷଳା ଆମୀର ଶିଲା
୩ ଓ ଆମୀର ଅନ୍ତର୍କର୍ଣ୍ଣ । କେନନ୍ତ ତୋଯାର ମୁହଁ
ଆମୀର ଦର୍ଶାତ ଆମି ଏ ତନିଯାଇ ତୋପାର ମତ୍ୟତ୍ୱ ।
୪ ଆମି ନା ବମ୍ବାଇ ଶୈନ୍ୟ ଲୋକରଦେର ମହିତ ଆମି
୫ ପୁରୁଷ କହିବ ନା କାଳ୍ପନିକରଦେର ମହିତ । ଆମି ମୂଳ୍ୟ
କହିଯାଇ କୁଳତୀରଦେର ମତୀ ଆମି ଓ ବମ୍ବିର ନା
୬ କାଳ୍ପନିକରଦେର ମହିତ । ଆମି ହାତ ଦୂର୍ଦେଶ ନିରପରାଦେଶ
ମେଘତ ଆମି ବେତିର ତୋଯାର ଏହ କୁତୁ ହେ
୭ ଶିଥିଲା । ଯିନ ମୁକ୍ତାର କରେ ମୁକ୍ତାର କହିତେ ଧ୍ୟାନି

१६ घट्टम् दिंशीय गीत।—

४८ ओ येन तोरारि मनुल आल्पर्य रार्य कहिते पालिन
 हे विश्वा आगि द्रेय करियाजि तोरारि रमति गृह
 ५१ एवं तोरारि सद्भुमेर तामूर राँन। आरारि आस्ता
 पासी लोकेनदेव महित करिओ ता ओ आरारि तीवन
 ५० ग्युनि लोकेव महित नहे। याहारदेव हाते
 हिंसा एवं ताहारदेव दक्षिण हात पूम पूर्न।
 ५१ किन्तु आगि ठिव आरारि शुद्धताय शुकु वर एवं
 ५२ दया कर आराके। आरारि पद दाओइत्तेज
 मेडारि ममान राँने यिश्वार नाय करिव।—

दाओदेव गीत।—

गीत यिश्वा आजेन आरारि दीक्षि ओ आरारि त्राल
 १७ राहाके उय करिव यिश्वा आरारि तीवनेव बल
 १८ राहाके उय करिव। रानुकष त्राहाइ आरारि
 आवकर्ता ओ शंकु यगन आरारि निकटे आइल आरारि
 मांश गोनाप्ते तग्न ताहारदेव पालालिल
 ३ ओ ताहारा पालिल। यदि मेनागीन टोल देले
 आरारि मनुप्ते आरारि अनुङ्कवन उय करिवे ना
 यदि मंगोय आरारि महित हय उवे इहाते हिश्वास
 ४ पाइ। एक निवेदन करियाजि यिश्वार राँडे इहा
 चेष्ट करिव यिश्वार घरे राम करुन आरारि नमाल
 प्रयाप्त देखिते यिश्वार मोर्दप्य एवं यिश्वास
 ५ करिते ताहारि महिके। तिनि नृकुइदेव आरारि
 ताहार टोले विह्ना काले तिनि उक्ते तराइदेव
 आरारके आपनारु तामूर गोपनीय माने तिनि परदत्ते

୧୭ ମହାପର୍ବତୀର ଗୀତ ।—

୬ ସିତି କୁଣ୍ଡଳେ ଯାଏଣ୍ଟି । ପ୍ରଥମ ଓ ଆଶୀର୍ବଦୀ ଯାଏଣ୍ଟି
 କରୁଣାରେଣ ଆଶୀର୍ବଦ ଚତୁର୍ଦିଶେ ଶବ୍ଦ ଛାଇତ ଥିଲା ଆଶି
 ଆନନ୍ଦ ଓ ମନ୍ଦିର କରିବ ତାହାକେ ପଦିତ୍ର ତୀରୁଠି ଆଶି
 ୭ ମାତ୍ରିର ଆଶି ମୁଦ୍ରା ପୋଇବ ପିରହାର କୌଣ୍ଜ । ଆଶି
 ତାକୁ ଶୁଣ ଆଶୀର୍ବଦ ବନ୍ଦ ହେ ପିରହା ଦଳ କର ଆଶାକେ
 ୮ ଓ ଶୁଣ ଆଶୀର୍ବଦ କୁଣ୍ଡଳ । ଆଶୀର୍ବଦ ଅନୁଃକରନ ବନିଲ
 ତୋଷିକୁଣ୍ଡଳିକା କର ଆଶୀର୍ବଦ ମୁଖ ହେ ପିରହା ତୋଷାର
 ୯ ମୁଖ କେବା କରିବ । ପିଞ୍ଜ ରାଧିଓ ନା ତୋଷାର ମୁଖ
 ଆଶା ହଇତେ ଫୋରି ତାମୀ କହ ନା ତୋଷାର ଦୀମକେ
 ତୁମି ଜିଲ୍ଲା ଆଶୀର୍ବଦ ଓନ୍ତାକାରି ତାମୀ କରିବ ନା ଆଶାକେ
 ଜାଗିଯା ଦିଓ ନା ଆଶାକେ ହେ ଆଶୀର୍ବଦ ବ୍ରାନ୍ତର ଔଷଧ ।
 ୧୦ ଆଶୀର୍ବଦ ପିତା ଶାତା ଆଶାକେ ତାମୀ କରିଲେ ପିରହା ନଳ
 ୧୧ ଆଶାକେ । ହେ ପିରହା ଶିକ୍ଷାଓ ଆଶାକେ ତୋଷାର ମୂଳ
 ୧୨ ମୋଜା ପଥ ଦ୍ୱାରା ଆଶାକେ ଆଶୀର୍ବଦ ଶବ୍ଦରଦେଶ
 ହେତୁ ଆଶାକେ ଦେହ ନା ଆଶୀର୍ବଦ ଶକ୍ର କେହାର କେନନୀ
 ଯିଥା ମାଝୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟନିଶ୍ଚାମ ଲୋକ ଓଠୁଳୀ
 ୧୩ ଆଶୀର୍ବଦ ଉପରେ ଯଦି ଆଶା ନା କରିଜାଏ ପିରହାର
 ୧୪ ଅତୁମ୍ଭୁତ ଦେଖିରୁ ଜୀବତେ ଦ୍ୱାରା ତବେ ପ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ।
 ଅନିକୁ କର ପିରହାର କାଳି ବନଦାର ହେ ଏବଂ ତିନି
 ଅନିକୁ କରାଇ ଦେବ ତୋଷାରଦ୍ଵାରା ଆନୁଃକରନ ଆନୁଃକ
 ପିରହାର କାଳି ଅନିକୁ କର ।—————

ଦୁଇଦୀର ଗୀତ ।—

୧୫ ହେ ପିରହା ଆଶୀର୍ବଦ ପଦରତ ଆଶି ଢାଇଯା ବନିଲୁ
 ୧୬ କରିବ ନା ଆଶୀର୍ବଦ ଢାଇ ତୁମି ଆଶୀର୍ବଦ ଢାଇ ଦୂର କରିଲୁ

୧୮ ଅଞ୍ଚଳିଶ୍ଵର ଗୀତ ।

ଆମି ହେବ ତାହାରଦେର ଯତ ଯାହାରା ଗାନ୍ଧୀରେ ନାମେ ।
 ୨ ଯଥିଲୁ ଆୟି ଚେତ୍ତାଇ ତୋଯାର କାଳେ ଯଥିଲ ହାତ ବାଡ଼ାଇ
 ୩ ତୋଯାର ପବିତ୍ର ସାନ୍ତେରଦିଗେ ତଥିଲ ଶୁଣ ଆୟାର କାମନାର
 ୪ ବର । ଆୟାକେ ଟୌ ନୟ ଥୁଇଓ ନା ପାଯର ଲୋକେର ମହିତ
 ୫ ଏବଂ କୁକୁର୍ତ୍ତାରଦେର ମହିତ ନହେ ଯାହାରା କୁଶଳ କଥା
 ୬ କହେ ତାହାରଦେର ପ୍ରତିରୋମିରଦେର ମହିତ ନିନ୍ତୁ ଆହୁଃ
 ୭ ରହନେ ଦୟତା ଆଜେ । ତାହାରଦିଗିକେ ଦେଓ ତାହାରଦେର
 ୮ କିମ୍ବା କୁତ୍ତାନୁଶ୍ୟାରି ଦେଓ ତାହାରଦିଗିକେ ତାହାରଦେର
 ୯ ହାତେରକିମ୍ବାର ଯତ ତାହାରଦେର ଛଳେଦୟ ଦେଓ କେନାଳୀ
 ୧୦ ତାହାରା ଯାନେ ନା ଯିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହାର ହାତେର
 ୧୧ କିମ୍ବା ମେ କୁଳନ ତିତି ବିନାଶ କରିବେନ ଓ ଦୋଧିବେନ
 ୧୨ ନା ତାହାରଦିଗିକେ । ଦେଖ୍ୟ ଯିଶ୍ଵର କେନନା ଶୁନିଯା
 ୧୩ ଜେତ ଆୟାର କାମନା ବର । ଯିଶ୍ଵର ଆୟାର ବଳ ଓ
 ୧୪ ଆୟାର ଚାଲ ଆୟାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକରନେର ଭବମା ତାହାଯୁ
 ୧୫ ଅତ୍ୱିର ଆୟି ଉପକାର ପାଇୟାଜି ମେ କୁଳନ ଆୟାର
 ୧୬ ମନେ ହରିଷ ହେବ ଆୟି ତାହାର ପୁଣ୍ୟମା କରିବ
 ୧୭ ଆୟାର ଗୀତେ । ଯିଶ୍ଵର ତାହାରଦେର ବଳ ଓ ତାହାର
 ୧୮ ଅଭିଷକ୍ତେର ତାରଣ ବଳ । ପତିତ୍ରାନ ବର ତୋଯାର
 ୧୯ ଲୋକଙ୍କ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଓ ତୋଯାର ଅଧିକାରଙ୍କେ
 ୨୦ ପାନନ କର ଏବଂ ଉଠାଓ ତାହାରଦିଗିକେ ମଦାକାଳେ ।

ଦାନଦେର ଗୀତ ।

୨୧. ବାଟୁ ଯୈଷୋଦାସଗ୍ନ ଦେଓ ଯିଶ୍ଵରାକେ ଯିଶ୍ଵରାକେ ଦେଇ
 ୨୨ ତେଜ ଏବଂ ବଲେଇ ପୁଣ୍ୟମା । ଯିଶ୍ଵରାକେ ଦେଓ ତାହାର ନା
 ୨୩ ଯେଇ ଉପ୍ରେସୁ ମନ୍ଦ୍ୟ ଦୀର୍ଘର ମୌନଧୟାତେ ଯିଶ୍ଵରାକେ ଭଜନା
 ୨୪

୧୯ ଓନ୍ତ୍ରି-ପାତୀର ଗୀତ ।

୩ କର । ଯିଶ୍ଵାର ଶନ୍ତ ଜଳେର ଉପର ଏଷ୍ଟେଷ୍ୟାନ ପୁଣ୍ୟ
 ୪ ମେଘର ଶିର୍ଷତ କହାନ ଯିଶ୍ଵା ଆନେକ ଜଳେର ଉପର ।
 ୫ ଯିଶ୍ଵାର ଶନ୍ତ ପଦାଙ୍ଗଠ ଯିଶ୍ଵାର ରବ ରାଜତଙ୍କଳ ପୁନା
 ଆଜେ । ଯିଶ୍ଵାର ରୁବ ଭାର୍ତ୍ତେ ଆରଜ ବସ୍ତ ଯିଶ୍ଵା
 ୭ ଭାର୍ତ୍ତେନ ଲବାନତେର ଆରଜ ବସ୍ତ । ତିନିଲୋକ ଦେଯାନ
 ଭାବାରଦିଗିକେ ବାଜୁରେର ଯତ ଲବାନନ ଓ ଶରିଘଳ
 ୯ ଯେତ ଗୋତ୍ରରେର ବାହୀ । ଯିଶ୍ଵାର ରବ ଡିବେ କରେ
 ୧୦ ଅଗ୍ନିର ଶିଖ । ଯିଶ୍ଵାର ରବ କାନନ କରାଯୁ
 ୧୧ ଯିଶ୍ଵାର କରୁବାନ କରାନ କରୁବାନ ବନ । ଯିଶ୍ଵାର
 ରବ ଇରିନୀ ପୁନର କରାଯୁ ଓ ବନ ଉଦନୀ କରେ ଏବଂ
 ଭାବାର ମୁକ୍ତିକେ ଭାବାର ମରଳ ଦୈତ୍ୟ କହା ଯାଏ ।
 ୧୨ ଯିଶ୍ଵା ବମେତ ବନ୍ଦାର ଉପର ବାଟ ଯିଶ୍ଵା ଓ ରାଜା
 ୧୩ ବମେତ ମଦ୍ଦାକାଳେ । ଯିଶ୍ଵା ବଲ ଦିବେନ ଭାବାର
 ଲୋକଙ୍କେ ଯିଶ୍ଵା ଅରବ ବର ଦିବେନ ଆଶୀର୍ବାଦ
 ଲୋକଙ୍କେ ।

ଏହି ଗୀତ ଘାହା ଗାଇଯାଇଲି ମୁକ୍ତିକୁ ପୁତିକାର ସମୟ ।

ଗୀତ ଆଶି ସମ୍ମୟ କରିବ ତୋଯାକେ ହେ ଯିଶ୍ଵାରେନା ଉଠୀଇ
 ୧୦ ଯାଇ ଆଯାକେ ଓ ଆଯାର ଶବ୍ଦରଦିଗିକେ ଆନନ୍ଦ କାରିତେ
 ୧୧ ନା ଦିଗୀଛ ଆଯାର ଉପର । ହେ ଯିଶ୍ଵା ଆଯାର ଈଶ୍ଵର
 ଆଯାକେ । ହେ ଯିଶ୍ଵା ତୁ ଯି ଉଠୀଇଯାଇ ଆଯାର ପୁନା
 ୧୨ ଗତିର ହଇତେ ତୁ ଯି ବାଠାଇଯା ରାଖିଯାଇ ଆଯାକେ
 ୧୩ ଯାଦେ ନା ନାଥନାଏ । ହେ ଯିଶ୍ଵାର ପୁନାବାନ ଗୀତ ପାଓ
 ଭାବିନ୍ତ କାଜେ ଓ ଭାବାର ଦିନ ମାନ କରିଯା କୁତ୍ରି କରି ।

३० त्रिंशतीय गीत ।—

केनना ताहारः कोटि एक निश्चम मात्रा ताहार अनुरा
हैते जीवन कन्दन एक रात्रि हैते पारे पूर्णते
७ आनन्द आइसे । आगि ओ कुर्सले हैरानी वल्लभाये
८ आगि कों काले लड़िना हे यिश्वा तुषि अनुग्रह
९ करिया एयन शक्ति करियाकिला आगार नवर्तत । तुषि
१० मूर्ख लूकाइले आगि भरापि छिलाय । हे यिश्वा
११ त्वंषि निवेदन करिव तोश्वर माने आगि कर्मना
१२ करिव यिश्वार काले । आगार इके कि लड़ा यदि
१३ नाडि ठूला कि सुर करिव तोश्वरके ताहा
१४ कि पूर्काश करिवे तोश्वर मत्ताता । हे यिश्वा
१५ अवधीन करिया दया कर आशाके हे यिश्वा
१६ आगार तोकारि हउ । तुषि बदल करियान् आगार
१७ दोहन वाहाते तुषि पूलियान् आगार ढठे ओ
१८ आगार कमारे आनन्द बज्जियान् ताहाते आगार
तेज सुति गाइवे तोश्वर काले एवं ठुपै करिवे
ना । हे यिश्वा आगार औष्ठर आगि मद्दार्हन
तोश्वर सुर करिव ।—————

दाउदर गीत जागीके ।—

गीत हे यिश्वा तोश्वरते आगार भरमा लक्ष्मि इहैते
१ दिओ ना आगारके कोन काले तोश्वर दिये परित्रान
२ कर आशाके । अवधीन कर आगार कृपा शीघ्र मुक्त
३ कर आशाके आगार नियितक शक्ति नवर्तत हउ ओ
४ आगार रक्षा करनेऱे आशीर्वा तुषि आगार नवर्तत ओ
५ आगार गीत अउव तोश्वर नायेराथे गिरन कराओ
६ ओ पूर्णिमन कर आशाके । ये जान ताहारा ओक्तु

୩୧ ଏକତ୍ରିଂଖଳୀରୁ ମୀତ ।—

ଶ୍ରୀପିଯାଜେ ଆମାର ସିରନୀଥେ' ତାହା ହିତେ ବାହିର ଦୟା
 ୫ ଆମାରେ ହେବନା' ତୁମି ଆମାର ବଳ । ଆମାର ଆଜ୍ଞା
 ୬ ଦେଇ ତାମାର ଗାହୁତେ ତୁମି ମୁକ୍ତ କରିଯାଇ ଆମାରେ
 ୭ ହେ ଶିଥିଲା ମତମାର ପୁଣ୍ଡ । ଆମି ମୂଳୀ କରିଯାଇ
 ୮ ତାହାରଦିଗୀକେ ଘାହାରୀ ଯାନେ ରୂପ ଶୁନ୍ୟତା ଓ
 ୯ ଭରନା ପାଇୟାଇ ଶିଥିଲାୟ । ଆମି ଉଲ୍ଲାଷ ଓ ଆନନ୍ଦ
 ୧୦ କରିବ ତୋମାର ଦୟାର କେବନା ତୁମି ଦେଖିଯାଇ ଆମାର
 ୧୧ ଦୂର୍ମୁଖ ତୁମି ତାନିଯାଇ ଆମାର ପୁଣି ବିଦ୍ୟା ବାଳ ଓ
 ୧୨ ଆମାର ଶ୍ଵରଦେର ହାତେ ନୀ କରୁ କରିଯାଇ ତାମାରେ
 ୧୩ ଆମାର ପା ଶ୍ରିତି କରିଯାଇ ଅମାର ଜାୟଗୀୟ ହେ
 ୧୪ ଶିଥିଲା ଦୟା କରୁ ଆମାରେ କେବନା ଦୂର୍ଗାତିତ ଆଜି
 ୧୫ ଶୋକେତେ ଆମାର ଚକ୍ର ପାଇୟା ଗିଯାଇ ଆମାର
 ୧୬ ଆଜ୍ଞା ଓ ଆମାର ପେଟ ଓ ମେ ଶତ । ଶୋକେତେ ଆମାର
 ୧୭ ପୁଣି ଘାୟ ଓ କୌଣ୍ଡିତେ ଆମାର ପୁଣାୟ ଘାୟ ପାପେତୁ
 ୧୮ ବୀରନ ଆମାର ବଳ କଷ୍ଟ ହିରାଜେ ଏହି ଆମାର ହାତ
 ୧୯ ପାଇୟା ଗେଲ । ଆମି ଛିଲାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଆମାର ମରଳ
 ୨୦ ଶ୍ଵରଦେର ମଦ୍ୟେ ବର୍ଣ୍ଣ ଆମାର ପ୍ରତିଧାମିରଦେର ଦୀର୍ଘ
 ୨୧ ଘାହାରୀ ଚିନିନ ଆମାରେ ତାହାରଦେର ଭର । ଘାହାରୀ
 ୨୨ ବାହିରେ ଦେଖିଲ ଆମାରେ ତାହାର ଦୂରେ ଗେଲ ଆମା
 ୨୩ ହିତେ । ଅନୁଃକରନେ ବିମୂର୍ତ୍ତ ଛିଲାୟ ଯରାର ମତ
 ୨୪ ଆମି ନଷ୍ଟ ପାତ୍ରର ମତ । ଆମି ଓ ଶୁନିଯାଇ ଆମାର
 ୨୫ ଲୋକେର ବିନ୍ଦୁ ଚତୁର୍ଦୟ ଭର ଘାବି ତାହାର ପରାମର୍ଶ
 ୨୬ କରିଲ ଆମାର ପୁଣି ଲଈତେ । କିନ୍ତୁ ହେ ଶିଥିଲା
 ୨୭ ଆମାର ଭରମା ତୋମୀଯ ଆମି କହିଯାଇଲ ତୁମି ଆମାର

୩୧ ଏକତ୍ରିଶାତ୍ମୀୟ ଗୀତ ।

୧୫ ଅସୁର । ଆଶାର କାଳ ତୋଷାର ହାତେ ଡ୍ରାଙ୍କ ଦର
 ୧୬ ଆଶାକେ ଆଶାର ଶବ୍ଦର ବିପକ୍ଷ ହେତେ । ତୋଷାର
 ମୁଖ ପ୍ରମୁଖ କରାଓ ତୋଷାର ଦାର୍ଶନ ଠାଁଇ କୃତ୍ତିମା କରିଯା
 କ୍ରାନ୍ କୁର ଆଶାକେ ହେ ଯିଶ୍ଵରୀ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ହେତେ ଦେଇ
 ନା ଆଶାକେ କୋନା ନିବେଦନ କରିଯାଇ ତୋଷାର ଶାନ୍ତି
 ଦୂର୍ଦେଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମି ହଙ୍କଣ ଏବଂ ॥ ଗତିରେ ଚାହେ ଥାରୁ
 ୧୮ ଯିଥା ଓହାର ଚାହେ କରିଯା ଥାରୁକୁ ଯାହାରୀ ତୁମ୍ଭ ଏ
 ୧୯ ଆହକୀରୁ ଯେହେ ପୁନ୍ୟଦେଶ ବିନ୍ଦିତ । ତୋଷାର କଣ୍ଠ ରତ୍ନ
 କାଶୀ ରାଧିଯାଇ ତାହାରଦେଶ କାହନ ଯେ ତୟ ହରେ
 ତୋଷାକେ ଯାହା ପ୍ରମୁଖ କରିଯାଇ ତାହାରଦେଶ କାହନ ଯେ
 ୨୦ ଭରମା ପାଇଁ ତୋଷାୟ ମାନସେର ମନ୍ଦାନେର ଜୀବୀ । ତୁମ୍ଭ
 ରକ୍ଷା କରିବା ତାହାରଦିଗିକେ ଆଶନାର ମନୁଚିତ୍ତର ଅନ୍ତରେ
 କାଣ୍ ମାନେ ଆହକୀରୀ ନୋହ ହେତେ ତୋଷାର ଉତ୍ସମାନେ
 ରକ୍ଷା କରିବା ତାହାରଦିଗିକେ କାହତୁ ଜିଦ୍ଧା ହେତେ ।
 ୨୧ ଦିନ ଯିଶ୍ଵରୀ କେନନା ତିନି ଦେଖାଇଯାଇଲେ ଆଶିର୍ଯ୍ୟ
 ୨୨ ଦୟା ଆଶାକେ ଶକ୍ତ ମହାରେ । ଆଶ ଶୌଭ୍ୟ କରିତେ
 ବଲିଲାମ ଜ୍ଞାନ ହେଇଯାଇ ତୋଷାର ଦୂର୍ତ୍ତ ହେତେ ଆଶରୁ
 ତୁମ୍ଭ ଶୁନିଯାଇ ଆଶାର ନିବେଦନ କାହା ପାପନ ଚାହିଁଲାମ୍
 ୨୩ ତୋଷାର ଠୋଇଣା ପ୍ରେସ କର ଯିଶ୍ଵରୀକେ ହେ ତୋଷର ତାହାର
 ମନୁନ ଦୟାନ୍ତାପରେବ୍ରା ଯିଶ୍ଵରୀ ରକ୍ଷା କରେନ ବିଶ୍ଵାଭ୍ୟ
 ଓ ବିଶ୍ଵର ଘନେଦ୍ୟ ଦେନ ତାହକୀର କରୁାରଦିଗିକେ ।
 ୨୪ ପ୍ରାତିରଜ୍ଞା ହୁଏ ତିନି ବଲବାନ କରାଇବେନ ତୋଷାରଦେଶ
 ଆଦୃଷରେବ ହେ ତୋଷର ମନୁନ ଯେ ଭରମା ପାଇ ଯିଶ୍ଵରୀ

३८ षात्रिंशतीय गीत ।

दाउद्देव शम्पिल एक गीत ।

गीत विना ताहाके याहार अपराध माफ हईयाछे
 १ याहार पाप आहुदित आजे । विना ताहाके याहार
 २ ठाई शिरहा पाप गवना करेन तो याहार आआर
 ३ घाकि नहे । चूप करितो आयार आसि पुरातन हईया
 ४ गेल आयार ममन्तु दिन कन्दन करणेते । केनवा
 ५ दिवांगि तोयार । हांड चारि आयार ओपर आयार
 ६ रस गुण्डेर शुक्रता हईया गेल । मेला । आम
 ७ मौकार कुरिलाय आयार पाप तोयार अपेजे ओ
 ८ अयार अपराध चाकिलाय ना आसि कुलिलाय ये
 ९ आरार याईट मौकार, कुरिव शिरहार पुति ओ तुणि
 १० यांड कुरियाऊ आयार पापेर आपार्थ । मेला । ए
 ११ लियित पुति दद्यापुंख लोक कामला कुरिवे तोयार
 १२ माने प्राप्तकाले उदया महा जल पूळविते ताहारा
 १३ जाईते पाईवेणु ना ताहाके । तुणि आयार ओप्र
 १४ मौत रुक्ष करु आयाके दुष्ट इहेते ओकारेवरण्डे
 १५ वेत्तिर आयाके । मेला । आसि जान दिव ओ
 १६ शिरहाईव तोयाके भे पैद्य याहाते याईते हवे आयि
 १७ मूदकि कुरिया पूळि दिव तोयाके । अवृक्ष
 १८ घोडा ओप्पडेर यत हईया ना याहारदेर जिहाला
 १९ ओलांग दिवन आवश्यक आजे ताहारा तोयार
 २० निकट ना आइमनाथे । दूर्ख लोकेर आनेणु दूष्ट
 २१ हईवे किन्तु याहारा विश्वास करे शिरहाय ताहार
 २२ देर ठडुदिंगे हईवे कूना । हे दीम्यक हह्ह हृ
 २३ शिरहाय मर्कल माद्युत्तकरनीय आनंदित हृ ।

୩୩ ଶିଥରିଂଶ୍ତୀୟ ଗୀତ ।

ଦାଇଦେବ ଗୀତ ।

ଗୀତ କେ ସାହିର ଶିଥହାର ଠୀଏ ଆନନ୍ଦ ଶବ୍ଦ କର
 ୩୫ କେନନା ଶୁଣ ପୁରୁଷ ଓ ପୁରୁଷାଧିକେର କହୁଯା । ଶିଥହାର
 କୁର କର ବିନ ଓ ନରଲ ବାଜାଇଯା ଦର୍ଶତାର ଜନ୍ମ
 ୪୦ ବାଜାଇତେ ଗୀତ ଗୋ ତାହାର ମାନେ । ନୂତନ ଗୀତ
 ଗୋ ତାହାର ମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହଇଯା ଶିଳାପି ଗୀତ ଗୋ
 ୪୫ ତାହାର କାଳେ । କେନନା ଶିଥହାର କୃତ ଶୁଦ୍ଧ ଓ
 ୫୦ ତାହାର ମନୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସି । ତିନି ବିମା ଓ
 ପୁରୁଷାଧିକ ଭାଲବାସେ ପୃଥିବୀ ଶିଥହାର ବରଶୂନ୍ ।
 ୫୫ ଶିଥହାର କୃତୀୟ ମୂର୍ଖ ମୁକ୍ତନ ହଇଲ ଓ ତାହାରଦେବ
 ୬୦ ମରୁ ମେନାଗବ ତାହାର ମୁଖେର ଭାପେତେ । ତିନି
 ୬୫ ମଯୁଦୁର ଜଳ ରାମିତେ ଏକତ୍ର କରେନ ଗଭୀର ରାଶିତେ
 ୭୦ ଛେନ ଆପନାର ମଧ୍ୟତ୍ୟାର ଯବ୍ଦୀୟ । ମହାନ୍ ଦେଖ ଭୟ
 କରନ୍ତୁ ଶିଥହାରେ ମୁହଁ ମାରେ ମରୁ ପୁଜା ତର କହନ୍
 ୭୫ ତାହାରେ । କେନନା ତିନି କହିଲେ ତାହା ଛିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ୮୦ ତିନି ଆଜା ଦିଲେ ତାହା ମିର ହଇଲ । ଶିଥହା ବୃଥା
 କରାନ ବର୍ଣନେର ଠୀଓର ଲୋକେର ମନେର ଓଡ଼ୁବ ତିନି
 ୮୫ କହାନ କିଛୁ ନହେ । ଶିଥହାର ଠୀଓର ମଦାକାଳ ମିର
 ୯୦ ତାହାର ଅନ୍ତର୍କରନେର ଭାବ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ବିନ୍ୟ ମେ
 ବର୍ଷ ଯାହାର ଔଥର ଶିଥହା ମେ ଲୋକ ଯାହାରଦିଗୀକେ
 ୧୦ ପଞ୍ଚମ କରେନ ଆପନାର ଅଧିକାରେର ଜନ୍ୟ । ଶିଥହା
 ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେନ ମୂର୍ଖ ଧାର୍ଯ୍ୟଙ୍ଗ ତିନି ଦେଖିଲେନ ଯାତୁଷେର
 ୧୫ ମରୁ ମରୁନେରଦିଗୀକେ ଆପନାର ବମତି ହଇତେ
 ୨୦ ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେନ ପୃଥିବୀର ମରୁ ଗୁହମେର ଓପର ।
 ୨୫ ତାହାରକୈବ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କରନ ଏକି ମତ ମୃଷ୍ଟି କରେନ ତିନି

୩୩ ଶିଥକ୍ରିୟାଗୀତ ।

- ୧୬ ମନେ ଫଳେନ ତାହାରଦେର ମରଳ କାର୍ଯ୍ୟ । ତାହାର
ବସା ନରେ ତାହାର ଅନେକ ମାଧ୍ୟମରେ ନେବାକ୍ରମେର ପାଇ
୧୭ ତୀର ହଇବେ ନା ଅନେକ ପରାମର୍ଶେ । ଆଖ ପୁଷ୍ଟର କାହାର
ବୀର ତାହାର ଅନେକ ବଲେତେ କାହାର ତୀର ହଇବେ ନା ।
୧୮ ଦେଖ ଶିଥହାର ଦୃଷ୍ଟି ତାହାରଦେର ଓପର ଯାହାର । ତୁ
କରେ ତାହାକେ ଯାହିଁରା ଭରମା ପାୟ ତାହାର ଅନୁଗ୍ରହେ ।
୧୯ ତାହାରଦେର ଆତ୍ମା ନିର୍ମାତା କରିତେ ମୃତ୍ୟୁ ହଇତେ
୨୦ ତାହାରଦିଗିକେ ବୀଠାଇତେ ଦୂରିକ୍ଷତେ । ଆମାରଦେର
ଆତ୍ମା ଅନିକ୍ଷ କରେ ଶିଥହାର କାର୍ଯ୍ୟନ ତିନି ଆମାରଦେର
୨୧ ଓପରାରି ଓ ଆମାରଦେର ଚାଲ । ଆମାରଦେର ମନେର
ହରିଷ ତାହାୟ କେନା ଭରମା ପାଇୟାଇ ତାହାର ବୀମା
୨୨ ନାମ୍ୟ । ହେ ଶିଥହାର ତୋଯାର ଦୟା ଇତିଛ ଆମାର
ଦେର ଓପର ଯେନ ଭରମା ପାଇଲାମ ତୋଯାତେ ।

ଦାଉଦେର ଗୀତ ଯଥିନ ଆଦିଶଲାଘର ପୋଟରେ ବନ୍ଧ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିଲେ ମେ ପ୍ରଦିଯା ଦିଲ ତାହାକେ ଓ
ତିନି ପୁଣ୍ୟମ କରିଲନ ।

- ଗୀତ ଆମି ମର୍ଦକାଳେ ଶିଥହାର ନମ୍ବରମ କହିବ ତାହାର
୨୪ କୁତ ନିତା ହଇବେ ଆମାର ମୁହଁ । ଆମାର ମନ
ଓଳାପିତ ହଇବେ ଶିଥହାର ମୃଦୁଲେଖ ତାହା ଶୁଣିଯା
୩ ହରିଷ ହେବକେ । ଶିଥହାର ମସ୍ତକ କୁବ ଆମାର
ଅଛିତ ଆଇମ ଆମାର ଏକ ସଞ୍ଚି ତାହାର ମହା ନାମ
୪ କରି । ଆମି ଶିଥହାକେ ଚେତ୍ର କରିଲାମ ତିନି
ଆମାର କପି ଶୁଣିଯା ପରିତ୍ରାନ୍ତ କରିଲେନ ଆମାର
୫ ଆମାର ମୁକୁତ ଭାବ ହଇତେ । ତାଙ୍କରାତାହାର ଓପରେ

୩୪ ଚତୁଷ୍ପତ୍ରିଃଶ୍ଵାସମୀତ ।

୧ ଦୃଷ୍ଟି କୁରିଯା ଦୀପ୍ତି ନହିଲ ଏବଂ ତାହାରଦର ମ୍ୟା
 ୨ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ଜିଲ ନା । ଏଗାରିବ ଚେଠାଇଲ ଓ ଯିଶ୍ଵହା
 ୩ ଶୁନିଯା ତାରିଲେନ ତାହାକେ ତାହାର ମରୁଳ ଦୃଷ୍ଟି ହିତେ ।
 ୪ ଯିଶ୍ଵହାର ଦୂତ ଟୋଲ କେଲେ ତାହାରଦର ଚତୁଷ୍ପତ୍ରି
 ୫ ପାହାରା ଭୟ କରେ ତାହାକେ ଓ ପେରିବ୍ରାନ କରେ ତାହାର
 ୬ ଦିଗିକେ । ଚାହୁଯା ଦେଖିଯେ ଯିଶ୍ଵହା ଦୀତା ବିନ୍ୟ
 ୭ ମେ ଜନ୍ମୟ ଭରମା କୁରି ତାହାରୁ ଓ ନେଇର । ଅଥ କର
 ୮ ଯିଶ୍ଵହାକେ ହେ ତାହାର ପୁନ୍ୟ ଲୋକ କେନା ତାହାରଦର
 ୯ କିଛି କାହିଁ ନହେ ଯେ ଭୟ କରେ ତାହାକେ । ମିଠେର
 ୧୦ ବାଟୀ ପାଦ୍ୟାହିନ ଓ କୁଦ୍ରିତ ହୟ କିନ୍ତୁ ପାହାରା ଚେଠା
 ୧୧ କରେ ଯିଶ୍ଵହାକେ ତାହାରଦର ମରୁଳ କିଛି କମି ହିବେ
 ୧୨ ନା । ଆଇମ ଶିଶ୍ରୁତେ ଅବଧିନ କୁର ଆଯାର କୁପ୍ତ
 ୧୩ ଆୟି ଶିଶ୍ରୁତେ ତୋଶାରଦିଗିକେ ଯିଶ୍ଵହାର ଭୟ । କୋନ
 ୧୪ ଜନ ପୁରୁଷୁ ଢାହେ ଓ ଭଦ୍ର ଦିନ ଦେଖିତେ ଇଚ୍ଛା କରେ ।
 ୧୫ ତୋଯାର ଜିଦ୍ଧା ରାଷ୍ଟ୍ର ଯନ୍ଦ କହନ ହିତେ ଓ ତୋଯାର
 ୧୬ ଓହାର ପୁରୁଷଙ୍କନ୍ତେ କହନ ହିତେ । କୁକିଯା ଛାଡ଼ ଓ
 ୧୭ ଭାଲ କର କୁଶଳ ଚେଠା ଓ ବଜ ଆନ୍ଦୋଧନ କୁର ।
 ୧୮ ଯିଶ୍ଵହାର ଚନ୍ଦ୍ର ଦୀର୍ଘିକରିଦିଗେ ଓ ତାହାର କବ ତାହାର
 ୧୯ ଦେଇ ଚେଠାନେରଦିଗେ । ଯିଶ୍ଵହାର ମ୍ୟ କୁରତାରଦରଦିଗେ
 ୨୦ ତାହାରଦର ନୀଯ ଯୋଚନାପ୍ରେ ପୃଥିବୀ ହିତେ । ଦୀର୍ଘିକରା
 ୨୧ ତାକିଲେ ଯିଶ୍ଵହା ଶୁନିଲେନ ଓ ତାରିଲେନ ତାହାରଦିଗିକେ
 ୨୨ ତାହାରଦର ମରୁଳ ଦୂସ୍ତ ହିତେ । ଯିଶ୍ଵହା ଆଜନେ
 ୨୩ ଉପ୍ରାଣୀଯରଦର ନିରକ୍ଷିତ ଓ ଯନ୍ତ୍ରନ ଲୋକକେ
 ୨୪ ଉଚ୍ଚାହନେ । ଦୀର୍ଘିକ ଲୋକର ଆନେକ ଦୂସ୍ତ କିନ୍ତୁ

୩୪ କତୁଳିଶ୍ଵର ଗୀତ ।—

- ୧୦ ଶିଥରୀ ପ୍ରାଣ କରେନ ତାହାକେ ମରନ ହେଲେ । ତାହା
ରକ୍ଷା କରେନ ତାହାର ମରନ ଅଛି ତାହାରଦେର ଏକଟେ
- ୧୧ ଜାନିଯା ଯେତ ନା ଯାଏ । ଆନନ୍ଦ ଯାନିଯା କେନିବେ ଦୂଷ
ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ ଦୀପିକା ଘୂରନେରୀ ଅନ୍ତର ହେବେ
- ୧୨ ଶିଥରୀ ମୁଖ କରିବେନ ଆନନ୍ଦର ଦାମେର ଆଜ୍ଞା
ଯାହାରୀ ଭବମା କେବେ ତାହାର ଉତ୍ତର ତାହାରୀ ଅନ୍ତର
ହେବେ ନା ।—

ଦାମେର ଗୀତ ।—

- ଗୀତ ହେ ଶିଥରୀ ଯାହାରୀ ବିଦ୍ରୋହି କରେ ଆମାର ଭାଗୀ
୧୫ ତାହାରଦେର ମହିତ ବିଦ୍ରୋହି କର ଓ ଯାହାରୀ ପୁରୁଷ କର
୨ ଆମାର ମହିତ ପୁରୁଷ କରେ ତାହାରଦେର ମହିତ ବିଦ୍ରୋହି
୩ ଓ ଚମ୍ପ ଓ ଆମାର କୁଞ୍ଜକୁର କୁରିତେ ହଠ । ଉଲୋଧୀ
ବାହିର କର ଏବଂ ମଧ୍ୟ କର ଆମାର ବୈରିବୁଦ୍ଧିରେ
ବାରନ କହିତେ । କହ ଆମାର ଆଜ୍ଞାକେ ଆସି ତୋମାର
୪ ପ୍ରୀତି ଯାହାରୀ ଆମାର ପୁନ ତେଜୀ କରେ ତାହାରୀ ହେତୁ
ଲକ୍ଷ୍ମିତ ଓ ବିବନ୍ଦୀଯାରୀ ତୀରେ ଆମାର ହିଂମା ତାହାର
୫ ଫିରିତ ଓ ଲଙ୍ଘାଟାଦିତ ହେତୁ । ହେତୁ ତାହାରୀ ବାଜ
ମେର ମନ୍ୟୁଧେ ପ୍ରସିର ଯତ ଶିଥରୀ ଦୂତ ପ୍ରେଦିଯା ଦିଶୁର
୬ ତାହାର ଦିଗିକେ । ହେତୁ ତାହାରଦେର ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞକାର
ଓ ପିଚଳ ଓ ଶିଥରୀର ଦୂତ ତାତୁର ତାହାର ଦିଗିକେ ।
୭ ହେତୁ ତାହାରୀ ଅକାରନ ଆହ ଦୀପିକାଜେ ଆମାରେ
ଦିହନେତ ଜନ୍ୟ ମହାତୀ ପାଦେ ଯାହା ଆକାରନ ଯାନ
୮ କରିଯାଜିଲ ଆମାର ପୁନ ବିରିତ୍ତ । ଅକଳ୍ପା
ମାରନାଶ ତାହାର ତାହାର ତନ୍ତ୍ର ଓ ଆମନାର ତନ୍ତ୍ର
ବୁଝା ଜାଲେ ଆନନ୍ଦର ପା ଦିରା ଯାତ୍ରକୁ ମେଇ ପୁରୀର

२३

३५ पञ्चत्रिंशतीय गीत।—

मृतक से । ओ आशार मन हरव हइवेके शिश्हाम् ।
 १० ताहा अनन्दित हइवे ताहार तारने । आशार
 मठल अस्ति बलिवे हे शिश्हा तोशार तुला केता पे
 तिस्तार बुरितेज गद्विवके मे अन हइते पे अधिक
 बलवान् बटे गिरिव ओ तमान्दिलके ताहा हइते पे
 ११ जोर लाये ताहार उपर । अधिकार्थि क्षमारा उठिल
 याहा आगि आतिलाय ना । ताहा ताहारा जिजामा
 १२ बुरिल अशाले । ताहारा मुर्क्ष्यार कारन आशार
 १३ शन-बुरिल आशार पून नष्ट बुरनेर जन्म । किन्तु मे
 पीडित हइया आशार बच्च छिल ढटे आगि उपर्याद
 बुरगेते दृश्यं दिलाय आपनारु पूनके ओ आशार
 १४ कामना बिरिल आपनारु बफ्फे । आगि बुरिलाय
 येन मे हइते आशार सभा कि ताहे आगि खोकित
 हइया हेटे हइलाय ताहार मत पे कन्दन बहै
 १५ आपनार मापार कारने । किन्तु आशार विदम्भ काले
 ताहारा आनन्द बुरिल ओ एकद्रु छिल बटे कान्तक
 घेरा छिल आशार विनिरिते ओ आगि ताहा
 आतिलाय ना । ताहारा बिरिल ओ तामि बुरिल ना ।
 १६ नवेद रूपनि क्षम निन्दक बुविरदेर महित आशार
 १७ उपरु द्रुष्ट यष्टिन । हे शिश्हा कृत काल देखिवा
 आशार पूनके त्रान बुर ताहारदेर नष्टता हइते
 १८ आशार प्रिय द्वाष्ट मिष्टक हइते । बड मठाय
 तोशार उत्तर बुरिव अनेके लोकेर मदी तोशार
 लुति बुरिव । आशार शत्रुग्नि यिधा उद्धाष्टित
 हइते देव ना आशार उपर याहारु अकारन मूना

୩୫ ପକ୍ଷକ୍ରିୟାଗୀତ ।

- ୧୦ କରେ ଆମୀଙ୍କେ ତାହାରୀ ଚକ୍ର ଠାକୁଳ ନା । କେନ୍ତା
ତାହାରୀ କୁଶଲ କୁଥା କହେ ନା ଓ ତାହାରମେର ପୁରସ୍କାର
କରନ ଠାତେ ଯାହାରୀ ନିର୍ବାଦି ବାମ କରେ ଦେଖେ ।
- ୧୧ ବଟେ ତାହାରୀ ଆମୀର ଓପର ମୁଖ ଘେଲିତେ ବଲେ ହଁ ।
- ୧୨ ଆମୀର ଦେଖିତେ ପାଇୟାଇ । ହେ ଯିଶ୍ଵରା ତୁମ୍ହି
ଦେଖିଯାଇ ତପେ କରିଯା ଥାର ନା ହେ ଯିଶ୍ଵରା ଦୂର ହିଁ ।
- ୧୩ ନା ଆମୀର ହିଁତେ । ଚିତ୍ତନା ହୃ ଜାଗୁତ ହେ
ଆମୀର ବିଚାର କରିତେ ହେ ଆମୀର ଔପର ଓ ଆମୀର
- ୧୪ ଭଗବାନ ଆମୀର ସକଦମ୍ଭା କରନାଥେ । ହେ ଯିଶ୍ଵରା
ଆମୀର ଔପର ଆମୀର ବିଚାର କର ତୋମାର ପୁରୁଷାଧ୍ୟା
ନୁହୀଁ ତାହାରମିଳିକେ ଅନନ୍ଦ କରିବେ ଦେଓ ନା ଆମୀର
- ୧୫ ଓପର । ପାଞ୍ଜ ତାହାରୀ ଯାନ ବଲେ ହଁ ଏ ଆମୀର ବାନୁ
ପାଞ୍ଜ ତାହାରୀ ବଲେ ଆମୀର ଚିଲିଯା ଘେଲିଯାଇ
- ୧୬ ତାହାଙ୍କେ । ଘାହାରୀ ଆମୀର ଦୃଢ଼ଧ୍ୟ ଦେଖିଯା ଆମନିଦିତ
ହୟ ତାହାରୀ ଏକଛ ଲ୍ଲିତ ଓ ବିବନ୍ ଇତ୍ତଳ ଘାହାରୀ
ଆମନାରମିଳିକେ କରେ ଆମୀର ଓପର ତାହାରୀ ଲଜ୍ଜା
- ୧୭ ଓ ବିବନ୍ ପରିଛଦାବିତ ହତକା । ତାହାରୀ ଆମନିଦିତ
ଓ ଓଲ୍ଲାଷିତ ହତକ ଘାହାରୀ ଟେହୁ କରେ ଆମୀର ଦିମ୍ବ
ତାହାରୀ ନିତା କଥକ ଯିଶ୍ଵର ନାମ ହତକ ବିନି ଟେହୁ ।
- ୧୮ କରେନ ଆମନାର ମେଳକେବେ କୁଶଲ । ଓ ଆମୀର
ଜିହ୍ଵା କହିବେ ତୋମାର ପୁରୁଷାଧ୍ୟ ଓ କୋଣର କୁର
ସମ୍ମତ ଦିଲେ ।

24

৩৬ ষড়ক্রিংশতীয় গীত ।—

যিশ্বার দাম দওদের গীত আয়ীকে ।—

গীত দুষ্ক লোকের পাইটে আমি মনে বলিয়াছি
 ১০ ঈশ্বরের তাঁ তাহার পোচার নহে । কেননা সে
 আমনার পোসাধনি করে আমনার পোচার তাহার
 ৫ পাঁচ সৃনিতি পাওয়া যাওন পূর্ণত । তাহার মুঠের
 কথা অয়োগ্য ও পুতারনা মে জান ও সক্ষিয়া করব
 ৮ ত্যাপি করিয়াছে । সে শয়ের ওপর অয়োগ্য ঠাঁওরে
 সে অভুত পথে দাওয়াইতেছে সে কঁকিয়া মুনা না করি
 ৫ যাচে । হে যিশ্বা তোমার কৃতি মনু তোমাক
 ৭ সত্যতা গমনমূল্য । তোমার এম শহ পরবর্তের
 যত তোমার বিচার বড় গতি হ যিশ্বা তুমি যানমূল্য
 ৯ ও জন্মকে আমনি বুক্ষা করিতেছে । হে ঈশ্বর তোমার
 দয়া কেমন শুণ অত্যব মনুষ্যের সন্তানের ভরনা
 ৮ পৌর তোমার পায়ার জায়ায় । তোমার ঘারের ওভয
 বন্ত পাইয়া তাহার্ব ইহৈবে পরিতোষ এবং তোমার
 সুখ দায়িক নদী ইহৈতে পীতে দিবা তাহারদিগকে ।
 ১ কেননা তোমার সহিত জীবনের ওনই ও তোমার
 ১০ দীপ্তিতে পৌঁছা দীপ্তি দেখিতে পাইব । বাড়াও
 তোমার কৃতি তাহারদেরদিগে পাহারা জানে তোমাকে
 এবং তোমার বিদ্য সরনাত্তজনীয়েরদিগকে ।
 ১১ অহকারের পদ আমার ওপর আমিতে দেহ না এবং
 ১২ পায়রের ইতি আমাকে নকারিতে দেহ না । কুকুর!
 নেতৃত্বাজে মে মানে তাহারা পতিত হইয়াছে এবং
 উপরে পারে না ।

୩୭ ମଞ୍ଚତ୍ରିଂଶୁତୀର୍ଣ୍ଣ ଗୀତ ।

ଦାଉଦେର ଗୀତ ।

- ଗୀତ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଉନା କୁକୁରଦେର ଜଳା ଓ ଝୁଲିଓ
 ୩୧ ଅପାପିକୁରଦେର କହନେ । କେନା ନେ ଘାଶେର ଯତ
 ଶୀଘ୍ର ଜେଦନ ହେବେ ଓ ମୟୋଜ ତୁଳେର ଯତ ଶୁଦ୍ଧିମ
 ୩୨ ଯାଇବେ । ଭରନା କର ଶିଥହ୍ୟ ଓ ମୁକ୍ତିଯା କର ଦେଶେ
 ୩୩ ବାମ କୁର ଓ ଅଦ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା । ଶିଥହ୍ୟ ମନୁଷ୍ଠ ହେ
 ୩୪ ଏବଂ ତିନି ଦିବେନ ତୋଶାର ଅଛଃକୁଳନେର ବାଞ୍ଚା ।
 ୩୫ ତୋଶାର ଗତି ପାହିତ କର ଶିଥହ୍ୟର ମୂଳୀ ବିଶ୍ୱାସ କର
 ୩୬ ତାହୀୟ ଓ ତିନି କହିବେନ ତାହା । ତିନି ପୁରୁଷ
 ୩୭ କହିବେନ ତୋଶାର ଦୈମ୍ଯ ଯେନ ଦୀର୍ଘି ଓ ତୋଶାର ବିଚାର
 ୩୮ ଯଦୀହେର ନ୍ୟାୟ ଦୂର କର ଶିଥହ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଓ ତାହୀୟ
 ୩୯ କାହନ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥେ ଭାଙ୍ଗ୍ୟବାନ ଆପନାର ପଥେ ତାହୀୟ
 ୪୦ ବିଷୟ ରାଖିତ ହେଉ ନା ମେଇ ଅନ ଯେ କହେ ଆପନାର
 ୪୧ ଯନ୍ମ ଠାଓର । କୋରି ତୋଗ କର କୋନେ ଜାହିୟା ଦେଇ
 ୪୨ କୋନ ଯାତେ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଉ ନା କୁକୁରିଯା କହିତେ । କେନା
 ୪୩ ପାଶରେବୁଦ୍ଧିଗିରେ ଜେଦନ କୁଟିତେ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଯାହାରା
 ୪୪ ଆପେକ୍ଷା କରେ ଶିଥହ୍ୟର କାରନେ ତାହାରା ନୃପିତି
 ୪୫ ଅଧିକାର ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ କୌଳ ପଟେ କାର୍ପରକ୍ଷା ହେବେ
 ୪୬ ନା ତୁମ୍ଭ ଦେଖିବା ତାହାର ଜୀବନ । ଓ ତାହାର ଭାଦ୍ରି
 ୪୭ ହେବେ ନା । କିନ୍ତୁ ନୟ ଲୋକ ନୃପିତି ଅଧିକାର ପାଇବେ
 ୪୮ ଏବଂ ବଡ ନୃପିତି ପ୍ରୟତ୍ନ ହିରିଷ ହେବେ । କୁଷ ଠାଓର
 ୪୯ ପ୍ରକାର ବିଚାରିତ ଓ କହ ଦସେ ତାହାର
 ୫୦ ଜନର । ଶୈଶବ ଲିନା କହିବେନ ତାହାକେ କେନା
 ୫୧ ଦେଖିତଜେନ ଯେ ତାହାର ଦିନ ଆମିତଜେ । ମୂର
 ଲୋକ ତଲୋୟାର ମୂଳେ ଓ ଦିନରୁ ଠାଙ୍ଗ ଦେଇ ପାଇଲେ

୩୭ ମଞ୍ଚତ୍ରିଳୀପୁ ଗୀତା—

୧୫ ଦୁଃଖିପତ ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳି ଲୋକେର ଗାୟ ଓ ନନ୍ଦେ ମାଦୁରେ
 ୧୬ ମାନ୍ଦିଯା ଘେଲିତେ । ତାହାରଦେର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ମାନ୍ଦାଇବେ
 ନିଜ ଅଶ୍ରୁକରଣେ ଓ ତାହାରଦେର ସିନୁକୁ ତାନ୍ଦିଯା ପାଇବେ ।
 ୧୭ ଦୀର୍ଘିକର ଅଳ୍ପ ପୌଷ୍ଟର ଅନେକ ହେତେ ଡାଳ ।
 ୧୮ କେନନୀ ପୌଷ୍ଟର ଭୂତ ତାନ୍ଦିଯା ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ଶିଥହା
 ୧୯ ପୁତ୍ରନାନବ କରେନ ଦୀର୍ଘିକକେ । ଶିଥହା ଜାନେ
 ମାଦୁ ଲୋକେର କାଳ ତାହାରଦେର ମଦୋକାଳ ଅସିକାର
 ୨୦ ହେବେ । ବିଦମା କାଳେ ତାହାର ଲଙ୍ଘା ହେବେ ନା ଏବଂ
 ୨୧ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କାଳେ ତୃପ୍ତି ହେବେ । କିନ୍ତୁ ପୌଷ୍ଟର କ୍ଷୟା ହେବେ ।
 ଶିଥହାର ଶ୍ରୁତି ହେବେ ଯେବେର ବାହୀର ଢରିବିର ଯତ
 ତାହାରୀ ଗନ୍ଧିଯା ପାଇବେ ଦ୍ୱୀପାତ୍ର ଗନ୍ଧିଯା ପାଇବେ ।
 ୨୩ ପୌଷ୍ଟର କର୍ଜ୍ଜ ଲଘୁ ଓ ମୋହି ଦେଇ ନା କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘିକୁ
 ୨୪ ଦୟାଳୁ ଓ ଦାତା । କେନାକ୍ତା ତାହାର ଦରପୁନ୍ତରୁ ଯେ ବାକ୍ତି
 ମେ ପୃଥିବୀ ଅସିକାର ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ତାହାର ଶାପନ୍ତୁକ୍ତରୁ
 ୨୫ ଦିଗକେ କାଟିଯା ଘେଲାଇତେ ହେବେ । ମୁହାନୁଷେଷ୍ଟ
 ଗମନ ଶିଥହାର କରନକୁ ମିଳି ହେ ଏବଂ ତିନି ଡାଳ
 ୨୬ ଦାସନ ତାହା । ଯଥନ ପତେ ତଥନ ପତିତ ଥାକିରେ
 ୨୭ ନା କ୍ରୂତନା ଶିଥହା ବୈରେନ ତାହାର ହାତ । ଆଶି
 ପୂର୍ବୀ ଛିଲାମ୍ବ ଏଥନ ବୃଦ୍ଧ ହେ କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘିକାଳେ
 ତାଙ୍ଗୀ କଥନ ଦେଖିଲାମ୍ବ ନା କିମ୍ବା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରାନ ଭକ୍ଷା
 ୨୮ ଯାଦିତେ । ମେ ତିତା ଦୟାଳୁ ଓ କର୍ଜ୍ଜଦାତା ତାହାର
 ୨୯ ମନ୍ତ୍ରାନ ରୁକ୍ଷେର ଦରପୁନ୍ତର । କୁକିଯା ତାଙ୍ଗ କର ମୁକିଯା
 ୩୦ କର ଓ ମଦାମସବନ୍ଧନେ ବାସ କର । କେନା ଶିଥହା
 ପ୍ରେସ କରେନ ନୁହୁତ କୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହାର ଦୟାନ୍ତାପକ୍ଷଗମନକେ
 ଜାଣ୍ଠୀ କଥନ ନା ତାହାରଦେର ନିତ୍ୟ ରକ୍ଷା ହେଯାଇଁ

୩୧ ମଞ୍ଜନ୍ତିର୍ମାତ୍ରୀଗୀତ ।—

୧୯ କିନ୍ତୁ ପାଶରେ ରୁଖି ଜେଦନ କହିଲେ ହିଁବେ । ଦୀର୍ଘିକେବେ
ମୂର୍ଖଦୀ ଅଶିକ୍ଷାର ପାଇବେ ଓ ବାପୁ କହିଲେ ମନ୍ଦିରାଳ
୨୦ ତାହାର ଓପର । ଦୀର୍ଘିକେର ମୁଖ ଜାନ ରୁଥି ରଲେ ଓ
୨୧ ତାହାର ଜିହ୍ଵା ବିଚାର କଥା କାହେ । ଆଶ୍ଵରେର ବ୍ୟାବମ୍ଭ
ତାହାର ଅନୁଷ୍ଠାନନ୍ଦେ ତାହାର ଗମନେ ପିଚଳି ପାଇବେ
୨୨ ନା । ପାଶର ଦୃଷ୍ଟି ହିଁରେ ଦୀର୍ଘିକେରଦିଗି ଓ ତାହାଙ୍କେ
୨୩ ବରି କହିଲେ ତାହେ । ଶିଶୁଜ୍ଞାଜିବେନ ନା ତାହାଙ୍କେ
ତାହାର ହାତେ ଓ ବିଚାରେ ତାହାର ଦୋଷ ଲାଗିବେନ ନା ।
୨୪ ଶିଶୁର ଆଶ୍ଲିତ ହୁଏ ତାହାର ପାପେ ଯାଓ ଓ ତିନି ଓହା
କହାଇବେନ ତୋମାଙ୍କେ ମୂର୍ଖଦୀ ଅଶିକ୍ଷାର ପାଇଲେ ମୁକ୍ତର
ଦିଗିକେ ଜେଦନ ହଇଲେ ତୁମ୍ଭ ତାହା ଦେଖିଲେ ପାଇବା ।
୨୫ ଆମ୍ବି ମୁକ୍ତରଙ୍କେ ଦେଖିଯାଇ ବଢ଼ ଦସ୍ତୁବୀନ ଏବଂ ବାଣିତେ
୨୬ ସହଦେଶୀ ବୃକ୍ଷର ଘନ । ମେ ଗିଯାଇେ ଦେଖ ତାହାର
ଓଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହେ ଆମ୍ବି ତେବେ କରିଲାଯ କିନ୍ତୁ ପାଇଲାଯ ନା
୨୭ ତାହାଙ୍କେ । ମାଦୁକେ ଦେଖ ପୁକୃତାଧିକରକେ ଅବଲୋକନ
୨୮ କର କେନନା ମେ ଜନେର ଅନୁ କୁଣ୍ଠାଳ । ମୁତୋରକେରଦିଗିକେ
ଏହି ଜେଦନ କହିଲେ ହିଁବେ ପାଶରେ ଶେଷ କାହିଁଯା
୨୯ ମେଲିଲେ ହିଁବେ । ଦୀର୍ଘିକେର ତ୍ରାନ ଶିଶୁ ହିଁଲେ
୩୦ ଅନ୍ଧିଲ ମନ୍ଦ୍ୟରେ ତିନି ତାହାରଦେବର ବଳ୍ଲ ଶିଶୁ
ଓମକ୍ଷାର କରିବେନ ଓ ତାହାରଦିଗିକେ ପାଶର ହିଁବେ ଓ ରକ୍ଷା
କରିବେନ ତାହାରଦିଗିକେ କେନନା ତାହାରଦେବର ଭର୍ମା
ତାହାଯା ।

୩୮ ଆଷାନ୍ତିର ଗୀତ ।—

ଦାଁଡ଼ଦେର ଗୀତ ମନେ ଦେଓନେବ ଜନ୍ମ ।—
 ଗୀତ ହେ ଯିଶ୍ଵା କୋଥିତ ହଇୟା ବୈଯକ୍ଷାଇଓ ନା
 ୧୦ ଆମାକେ ଏବଂ ତୋଯାର ଡକ୍ଟର ମେପେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଓ ନା
 ୧୫ ଆମାକେ । କେନନା ତୋଯାର ସାନ ଆମାରେ ଲାଗିଯା
 ୨୦ ଥାକେ ଓ ତୋଯାର ହାତ ଭାବି ଛାପିଲେଜେ ଆମାର
 ୨୫ ଓପର । ତୋଯାର କୋବିତେ ଆମାର ମାଠମେର ପିଚୁ
 ୩୦ ମୁହଁତା ନହେ ଓ ଆମାର ପାପେର କାହାନେ ମୁଖ ନହେ
 ୩୫ ଆମାର ହାତେ । କେନନା ଆମାର ଘାଇଟ ଗିର୍ବାଜେ ଆମାର
 ୪୦ ମାପାନ୍ତ ଓପରେ ଯେବେ ଭାବୀ ଆମାର ଶକ୍ତି ହଇଲେ
 ୪୫ ଅବିଳ । ଆମାର ପୁହାରେର କା ଦୂରକ୍ଷଣ ଓ ପୋଢ଼୍ଯା
 ୫୦ ଘାଇଲେଜେ ଆମାର ପାଗଲାହିଯ ନିଯିଲ । ଆମି ଓହିଶ୍ରୀତ
 ୫୫ ଆମି ଅତି ହେଟିହେ ମଯନ୍ତ ଦିଲେ ଆମି ଦୂରିତ
 ୬୦ ହଇୟା ଗତି କରି । କୋନନା ଆମାର କୁମର ଦୂରିତ
 ୬୫ ପୀତା ପୁନ୍ର ଓ ମୁହଁତା ନହେ ଆମାର ଶରୀରେ ।
 ୭୦ ଆମି ଦୂରିତ ଓ ଅତି ଭାରି ହଇୟାଇ ଆମ୍ବ ଗଞ୍ଜିଯାଇଲି
 ୭୫ ଆମାର ଅଙ୍ଗଙ୍ଗରନେର ଠଟପଟେର କାଳି । ହେ
 ୮୦ ଯିଶ୍ଵା ଆମାର ମରଳ ଆମ୍ବ ତୋଯାର ପୋଢ଼େ
 ୮୫ ଏବଂ ଆମାର କୌଳାନ ଉପ୍ତ ନହେ ତୋଯା ହଇଲେ ।
 ୯୦ ଆମାର ଆଶ୍ରତକରନ ହୀନାୟ ଆମାର ବଲ ଗେଲ
 ୯୫ ଆମାର ଚକ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଗେଲ ଆମ୍ବ ହଇଲେ । ଘାହାର୍ତ୍ତ
 ୧୦୦ ପ୍ରେସ କୁର ଆମାକେ ଓ ଆମାର ମଧ୍ୟଗନ୍ତେ ଆମାର ପାତ
 ୧୦୫ ଦୂର ଦୂର ଦୂରିତେଜେ ଓ ଆମାର ପୁତ୍ରବାସୀ ଦୂରେ
 ୧୧୦ ଥିଲେ । ଘାହାର୍ତ୍ତ ଚକ୍ର କରେ ଆମାର ପୁନି ତାହାରୀ
 ୧୧୫ ପଇୟାଇେ ଓ ଯାହାରୁ ଆମାର ହିଂମା କରିଲେ ତାହେ

३८ अङ्गन्तिंशतीय गीत ।

ठाहारा हिंसा बलितोऽजे ओमयन्तु दिले याने पुरु
 ४० इना जन्माय । किन्तु आयि छिलाय बरिरेर मत
 ये शुने ना ओ गोंदा याँनुधेर मत ए मूर्ख मेले ना
 ४१ आयि ओ छिलाय ठाहार मत ये शुने ना ओ याहारु
 ४२ मूर्ख दियकाओन नहे । हे हिथहा आयि अनिक
 ४३ तुमि उत्तर दिवा आयाके । आयि कुहियाजि शुन
 आयारु कृपा तो नइले ठाहारा हविध हवे आयारु ओरु
 ४५ आयारु पंद पिचलि पडिले ठाहारा आहकारु कुरितु
 ४६ लागिल आयारु ओरु केनला आयि घेँतारु पुण्य
 हइलाय एवं आयारु दृष्टि निडा आयारु गोचरे ।
 ४७ केनला आयि पुरुष कुरि 'आयारु अपथाप' आयि
 ४८ दृष्टित हই आयारु पांचते । आयारु अनुगान जीव
 युक्त ओ बलवान याहारा आकारन सूना रुरे आयाके
 ४९ ठाहारा आनेक याहारा भाल पाइया यन्द रुरे
 ठाहारा आयारु विपरिते आयारु भाल वरिते
 ५० ठाहनेर कारन । हे हिथ्या तीग कुरिओ ना
 आयाके हे आयारु औरु दूर हइओ ना आया
 ५१ हइते हे आयारु आनेर शिथहा शीतु आइम
 आयारु ओपकारु कुरिते ।

ग्रिहोत्तम जयीके दौडदर शीतु ।

गीत आयि कुहियाजि ये आपनारु पंद्रु मावदीन हईव
 ५२ पांचे जिहाते पापे कुरि आयि मूर्ख यायिव येमत
 लागाय दिया यउक्तने दुर्क्ष आयारु निरुट । आयि नियर

୩୧ ଉନ୍ନତିରେଣୁକାରୀ ଗାଁତ ।—

ଇହିଯା ଗୋପୀର ନାୟି ପାହିଲାଯ ଆମିତୁମେ କୁରିଲାଯ ଡାଳ
କୁଠା କହନ ହେତେ ଓ ଆମାର ଶୋକ ଓ ସଂଖ୍ୟା ଛିଲ ।
୩ ଆମାର ଘନ୍ତଙ୍କରନ ଉଞ୍ଚ ହେଲ ଆମାର ମଦ୍ୟ ଡାବିତେ
୪ ଆମାର ବୁଲିଲ ପରେ ଆମି ତିଥା ଦିଯା କୁହିଲାଯ । (ହ
ଯିଥିହା ଆମାର ଶୈଷକାଳ ଜାନାଓ ଆମାକେ ଓ ଆମାର
ଦିନେର ମାତ୍ର କି ଯେନ ଆମିତେ ପାଇବ ଆମାର ଆୟ କି ।
୫ ଦେଖ ତୁମି କୁରିଯାଇ ଆମାର ଦିନ ଏକ ବିଦ୍ୟତ ଓ
ଆମାର କାଳ ଯେତନ କିନ୍ତୁ ନହେ ତୋମାର ଗୋଟରେ
ଅବଶ୍ୟ ପୁତି ଶାନୁମ ଓ ତୁମ କାଳେ ଓ ଯୌନଯାନୀ
୬ ଶତାବ୍ଦୀ । ମେଳା । ଅବଶ୍ୟ ପୁତି ଶାନୁଷେଇ ମାନେ
ଅନ୍ୟଦର୍ଶନୀୟତେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଅକ୍ଷାରନ ବ୍ୟକ୍ତିତ
ମେଦିନ ମନ୍ଦିର କୁରେ କିନ୍ତୁ କେବେଳା ତାହାର
୭ ଅଧିକାର ପାଇବେ । ହେ ଯିଥିହା ଏଥିନ ଆମାର
୮ ଡରମା କି ଆମାର ଡରମା ତୋମାୟ । ମୁକୁ କର ଆମାକେ
ଆମାର ମରଳ ଦ୍ୱାଇଟେ ହେତେ ପାର୍ଗଲେଇ ତୁଟୁନୀତ୍ର କରାଇଓ
୯ ନା ଆମାକେ । ଆମ ଗୋପୀ ଇହିଯାଜିଲାଯ ଆମି
୧୦ ମୁଖ ମୁଲିନାଯ ନା କେବନା ତୁମି ତାହା କୁରିଯାଇ ।
୧୧ ଆମା ହେତେ ଲାଭାଓ ତୋମାର ଦ୍ୱାତ ଆମି କୁଷ ଇହିଯାଇ
୧୨ ତୋମାର ହାତେର ପୁହାଡ଼େତ । ପାପେର କାରନେ
୧୩ ଦିଯକାହିତେ ଶାନୁଷକେ ମାଜା ଦିଯା ତୁମି ଆମିହିୟାଇ
୧୪ ତାହାର ମୋଦର୍ପାତା ଯେତନ କୁଟେଇ ଅବଶ୍ୟ ପୁତି ଜନ
୧୫ ଶୁନାଜୀଯାତ୍ର । ମେଳା । ହେ ଯିଥିହା ଶୁନ ଆମାର
ନିବେଦନ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କର ଆମାର ତେଣାନ ଆମାର ଚଢୁର
ଅଳ ଦେଖିଯା ତୁମେ କୁହିଓ ନା କେବନା ଆମି ତୋମାର
୧୬ ମହିତ ବିଦେଶୀ ଓ ପରୀମା ଯେତେ ଆମାର ମରଳ ପିଲୁ

୩୧ ଓନଟଙ୍ଗାରିଂ ଖତିଏ ଗୀତ ।

୫୩ ଗିନ କିଳ । ଜାଙ୍ଗିଆ ଦେଓ ଆଶାକୁ ଆଶି କିଛୁ ବଲ
ପାଇବ ଆଶାର ଏଥନ ହଇତେ ଘାଁନ ଓ ମା ହାନେବେ
ପୁଷ୍ଟେ ।

ଦ୍ୱାତର ଗୀତ ଜାଣିବେ ।

ଗୀତ ଆଶି ଦୈର୍ଘ୍ୟମାନ ହଇଯା ଅନିକ କରିଲାମ ଯିଶ୍ଵର
୫୦ ତାରିଖ ତିନି ଅବଦୀନ ହରିଯା ଶୁଣିଲେନ ଆଶାର ଚେତାନ ।
ତିନି ଉଠାଇଲେନ ଆଶାକୁ ଓ ଭୁକ୍ତିର ଧାର ହଇତେ ଦହଳା
କାହା ହଇତେ ଏବଂ ଆଶାର ପା କୁତ୍ତି କହିଲେନ ପରିଷରର
୬ ଓ ନେତର ଓ ସୋଜା କରିଲେନ ଆଶାର ଗନ୍ଧ । ତିନି
୭ ଓ ଏକଟା ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଦିଯାଇଲେ ଆଶାର ମୁଖେ ତାହାର
ଆଶାର ଔଷଧରେ ସ୍ତୁତି ଅନେକୁ ଦେଖିବ ଓ ଭାବ
୮ ହଇବ ଓ ଭରମା ପାଇବ ଯିଶ୍ଵରୀ । ଦିନ ମେ ମାନୁଷ
ପାହାର ଭରମା ଯିଶ୍ଵରୀ ଓ ସେ ଅହକାରୀ ଲୋକ ଓ ମଧ୍ୟ
୯ ଦକ୍ଷାରୁଦ୍ଧିଗୁକେ ମାନେ ନା । ହେ ଯିଶ୍ଵର ଆଶାର ଔଷଧ
ତୋମାର କୃତାଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଓ ତୋମାର ସେ ଠୀଓର ଆଶାର
ଦେରଦିଗେ ତାହା ଗନ୍ତା ପାଇଁ ନା ତୋମାଙ୍କ ହାନେ । ଆଶି
୧୦ ଯଦି ତାହାର କୃତାଙ୍କ କହିତେ ଓ ବଲିତେ ତାହି ତବେ ତାହା
୧୧ ଆଶାର ବନନ ହଇତେ ଅଧିକ । ବଲିଦାନ ୩-୫-ମା
୧୨ ତୁ ଯି ହେଲୁ ନା କହିଯାଇ ଆଶାର କନ୍ତୁ ପୁଣିଯାଇ । ହୋଇ ଓ
୧୩ ପାପେର ନିଯିତକ ବଲିଦାନ ତୁ ଯି ନା ତାହିଯାଇ ତୁମ
୧୪ ଆଶି ବଲିଲାମ ଦେଖ ଆଶି ଆଶିତେବି ପୁନ୍ତକେ ଲିଖି
୧୫ ଆନ୍ଦେ ଆଶାର ଦିଲ୍ଲୀ ଆଶି ତୋମାର ହେଲୁ କରିବାତେ
୧୬ ତାହି ହେ ଆଶାର ଔଷଧ ତୋମାର ବ୍ୟବମୂଳ ଓ ଆଶାର
୧୭ ହାନ୍ଦ୍ରେ । ଆଶି ଯହା ମତାଯୁ ପୁରାଣ ହରିଯାନ୍ତି ତୋମାଙ୍କ

४० चत्वारिंशीया गीत।—

माय देख आगि कृपा कृहन तिशेहि ना हैन
 ४० हे शिश्वा तुमि जातु आज । आगि ढाकिया नै डाँचि
 याँचि तोशार दीर्घ आशार अक्षुण्णुहरन आगि कृहि
 याँचि तोशार मताता ३ तोशार ब्रान आगि उष्टु ना
 ४१ डाँचियुवाचि तोशार कृता ३ तोशार मताता यहा
 सतार । हे शिश्वा बहु करिओ ना तोशार दया
 आया हैते । तोशार दया ३ मताता निता
 ४२ रस्ता दरकु आयाके । केनना अगीन दृश्य
 बेलियाजे आशाके आशार अद्यापि दिवियाजे
 आशाके येन ओक्के दृष्ट करिते पावि ना ताहा
 आशार याखीर चूल हैते अधिक अउब आशार
 ४३ अक्षुण्णुहरन ३ फ्लोनि हैयाजे । हे शिश्वा येन तोशार
 मन्त्रोव हया आयाके परिब्रान करिते हे शिश्वा
 ४४ शीघ्र आइम आशार ओक्कार करिते । याहारा
 आशार प्रान दृंग करिते ठाहे ताहारा एकत्र
 लख्ति ३ विवर्ण हउक याहारा आशार हिंसा
 ४५ ठाहे ताहारा छिरित ३ लख्ति हउक । ताहारदेर
 लखा अलेते अनापि हउक याहारा बले आशाके
 ४६ हँूरा । याहारा चेष्टा करितेजे तोशाके ताहारा
 हउक आनदित ३ ओलाषित याहारा प्रेम कृद्दे
 तोशार मुक्किया ताहारा येन बले शिश्वा र नाय
 ४७ हउक । आगि दृष्टित ३ उम्मास्ति उत्त्रापि शिश्वा
 याने करेन आयाके । तुमि आशार ओक्कारि ३
 अन्नकुर्णी हे आशार ऊरु बिलिमू करिओ ना ।—

॥४॥ एहतद्वारिं प्रातीय गीत ।—

प्रातोदर गीत जगीके ।—

गीत बिना मेजन ये जाने दुःखित लोकके मन दमाय
४५ गिरहा परिक्रान् करिबेन ताहाके । गिरहा रक्षा
 करिबेन एवं दाँचाइबेन ताहाके मे ओ हइबेदि ना
 पूर्णिमाते भूमि ओ ताहार शत्रुघ्नेर इक्षाय गजित
५ करिबाना ताहाके । गिरहा रक्षा करिबेन ताहाके
 ताहार कौलतार पर्ये भूमि ओ मोजा करिबा ताहार
६ रोना कालेर दिजाना । आगि कहिलाय है गिरहा
 दया करे आमाके सुह कर आमार आज्ञा केनवा
७ पाने कहियाजि तोशार दिनरिते । आमार शत्रु
 मन कथा कहे आमाकु विघ्य मे रूपन यरिबे ओ
८ ताहार नाय राधन कर हइबे । यदि मे आमाके
 देखिते त्याइसे उदे गिरहा कृपा कहे ताहार
 अकृषकरन अपधाप जर्या करे आपनार काजे मे
९ याहिरे फहिया ताहा कहे । याहारा गूना करे
 आमाके ताहारा मकले पूष्ट रुदिया रले आमार
 विघ्य ताहारा आमार दिनरिते हइया आमार हिंमा
१० ठाऊरे । ताहारा वलिताजे कुट्टित वासि ताहाके
११ छाते ना मे शुहिया ओ उठिबे ना । आमार अपि
 ओ याहाते आमार विश्वाम ये ओ आमार उपजीकि मे
१२ उभयुक्त ठाइयाजे आमार उपर । उसि है गिरहा
 दया कर आमाके उठाओ आमाके ताहारपेर नुक्ति
१३ एल देउनाधे । आमार शत्रु उल्लापित ना हइयाजे
 आमार उपर इहाते आगि जानि ये तोमार मन्त्राप
१४ आमाते । तुमि आमार मुक्तुओते पालन कहितेज

୪୫ ଏକଚତୁର୍ଥାଂଶ୍ଚତିଯ ଗୀତ ।—

ଆମାକେ ଓ ମଦାକାଳ ରାଖିତେଜ ଆମାକେ ତୋମାର
୪୬ ପୋଠରେ । ଦିନ୍ୟ ସିଥିହା ହିଶରାଲେର ଔଷଧର ମଦା
ସରସନେ । ଆମେନ ଓ ଆମେନ । —

ଅୟାକେ ଏକ ଗୀତ କରନ୍ତେର ମହାନେର ନିଶିତ ଶିକ୍ଷା
କରନାଏ ।

ଗୀତ ଯେମନ ଇହିନ ମୁଢ଼ିତି ଜଳ ଶ୍ରୋତେର ଜନ୍ୟ ଡେମନ
୧୧ ଆମାର ଯନ ଚେକିତ ତୋମାର କାରନେ ହେ ଔଷଧ ।
୧୨ ଆମାର ଯନ ଔଷଧରେ ନିଶିତ ତୁଳିତ ତାହାଇ ତୀବ୍ର
ଔଷଧରେ ନିଶିତ ଆମି କପତ ଆମିଯା ଔଷଧରେ
୧୩ ମାଙ୍କାତେ ହେବ । ଆହୋରେ ଆମାର ଚକୁତଳ
ଆହୀର ଯାରେ ତାହୀରୀ ମଦତ ବଲେ ଆମାକେ ତୋମାର
୧୪ ଔଷଧର କୋପାୟା । ଇହା ଯନେ ପାଇୟା ଆମି ଚାଲିଯା
ଦୈଲି ଆମିର ଯନ କେନନା ଆମି ଗିଯାଜିଲାମ ହାନ୍ଦେଯେବୁ
୧୫ ମହିତ ଆମି ଗିଯାଜିଲାମ ତାହାରଦେର ମହିତ ଔଷଧରେ
ଯାରେ ଓଳାପ ଓ ମୁତି ଶର୍ଦ୍ଦୁ କରିତେ । ପର୍ବ ପାନକେରଦେବ
୧୬ ମହିତ । ହେ ଆମାର ଯନ ତୁମି ବାନ୍ଦୁ ମହନ୍ତ କେନ କେବ
ଭାବନା କରିତେ ଆମାର ଅଛୁର । ଅପଞ୍ଚା କର ଔଷଧରେ
୧୭ ଜନ୍ୟକେନନା ଏହନ ଆମି ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କରିବ ତାହାର
୧୮ ମାଙ୍କାତେର କ୍ରାନାଏ । ହେ ଆମାର ଔଷଧ ଆମାର
ଯନ ଦୁଃଖିତ ହିଇତୋଜେ ଆମାର ଯବେ ଅତ୍ୱବ ଆମି
୧୯ ଯନେ କରିବ ତୋମାକେ ହିଦିନ ଦେଶ ହିତେ ଓ କୁର୍ଯ୍ୟନୀର
୨୦ ଦେର ମଛତିର ପର୍ବତ ହିତେ । ଗିଜୀର ତାଙ୍କେ
୨୧ ଗିଜୀରକୁ ତୋମାର ଜଳ ଲଗଦମାର ଶର୍ଦ୍ଦୁତେ ତୋମାର
୨୨ ସର୍ବତ ଚେତ ଓ ଦୀର୍ଘ ଗିଯାଇେ ଆମାର ଓନ୍ତରେ । ଦିନେ

୪୧ ଫାଁଚଡ଼ାରିଙ୍କଣୀଙ୍କ ଗୀତ ।

ଯିଶ୍ଵା ଆମୀର କରିବେନ ତାହାର ଦୟା ଓ ରାତ୍ରିତ ତାହାର
 ଗୀତ ହେ ଆମୀର ମହିତ ତାହାଇ କରିବା ଆମୀର
 ୧ ପୁଅନେର ଔଷଧରେ ଠୋଇ । ଔଷଧରକେ କହିବ ହେ ଆମୀର
 ୨ ପରତୁ କି ନିଶିତ ବିମୂଳି ହେଁଯାଇ ଆମୀରଙ୍କେ ଶତ୍ରୁର
 ୩ ଜୋରେତେ ଦୂଃଖିତ ଚଲିବ କି କାରନ । ସେମନ ତୁଳୋଯାର
 ୪ ଆମୀର ହାତେ ତେମନ ଆମୀର ଶତ୍ରୁଗାନ ବରେ ଆମୀର
 ୫ ଅନଶାନ ମହନ୍ତ ଦିନ କହିତେ ତୋଯାର ଔଷଧ
 ୬ କୋପାର । ହେ ଆମୀର ମନ ତୁମି ବାଜୁ ମହନ୍ତ କେନ
 ୭ କେନ ଭାବନା କରିତେଇ ଆମୀର ଅନ୍ତରେ ଆମୀରଙ୍କ ପୁଞ୍ଜମ
 ୮ କରିବ ଆମୀର ମୁଖେର ପ୍ରାନ ଓ ଆମୀର ଔଷଧ ।

ଗୀତ ୧୦ ହେ ଔଷଧ କର ଆମୀର ବିଠାର ଓ କର ଆମୀର
 ୧୧ ମନ୍ଦମା ନିର୍ଦ୍ଦୟ ବର୍ଣେର ମହିତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଓ ଅଧ୍ୟାପିକ
 ୧୨ ଶାନ୍ତି ଇଟେଇ ପରିତ୍ର କାରନ ଆମୀରଙ୍କେ । କେନନ ତୁମି
 ୧୩ ଆମୀର ବଲେର ଔଷଧ କି କାରନ ଦୂଃଖିତ ହେଁତେଇ ଆମୀ
 ୧୪ ହେଇତେ ଆମି କି କାରନ ଦୂଃଖିତ ତୁଳି ଶତ୍ରୁଗାନ ଯାଦକ
 ୧୫ ଜୋର କରିତେଇ ଆମୀର ଉପର । (ଆମୀର ଦୀପି
 ୧୬ ଓ ତୋଯାର ମତାତା ପ୍ରକାଶ କର ତାହା ଆମୀରଙ୍କେ
 ୧୭ ଲାଗୁଥିଲକ ଓ ପଥ ଦେଖାଇକ ତୋଯାର ଦୀପି ପରତେ
 ୧୮ ଓ ତୋଯାର ପବିତ୍ର ମାନେ । ଆମି ଓ ଯାଇବ
 ୧୯ ଔଷଧରେ ଘଜକୁଣ୍ଡେର ମରୀପେ ଆମୀର ତୁଳାସେର
 ୨୦ ଆନନ୍ଦ ଔଷଧରେ ନିରୁଟ ବୀନ ବାଜାଇତେ ଆମି ଓ
 ୨୧ କୁର କରିବ ତୋଯାରଙ୍କେ ହେ ଔଷଧ ଆମୀର ଔଷଧ । ହେ
 ୨୨ ଆମୀର ମନ ତୁମି କେନ ବୁଝୁ ମହନ୍ତ ଓ କେନ ଭାବନା

30

୪୦ ଶ୍ରୀହଞ୍ଜାନିଃଶ୍ଵତୀର ଗୀତ ।

କୁରିଲେଇ ଆମାର ଅନ୍ତରେ ଅନେକ କୁର ଈଶ୍ଵରେର ଜନ,
କେନନା ଏଥାର ତାହାର ପୁଣ୍ୟମ କରିବ ତିନି ଆମାର
ମୁଖେର ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ଆମାର ଈଶ୍ଵର ।

ଅଯୀକେ କରକେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର କାରନ ଶିଙ୍କା କରନ୍ତାପେ ।

ଚାତ୍ରିତ — ହେ ଈଶ୍ଵର ଆଶରା କାନେ ଶୁନିଯାଇ ଆମାରଦେର
୧୫ ପିତୃଶ୍ଵା କାହିଁଯାଇଁ ଆମ୍ବାରଦିଗୀକେ ତୁମ୍ଭି କି କାର୍ଯ୍ୟ କରି
୨୦ ଯାଇ ତାହାରଦେଶ କାନେ ତାହାଇ ପୂର୍ବ କାଳେ । ତୁମ୍ଭି
୨୫ ହାତ ଦିଯା ଦେବପୁଞ୍ଜକ୍ଷେତ୍ରଦିଗୀକେ ପ୍ରେଦାଇଯା ତାହାର
୩୦ ଦିଗୀକେ କଣିଯାଇ ଲୋକକେ ହିଂମା କରିଯା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ।
୩୫ କେନନା ତାହାର ଆନନ୍ଦର ତଳୋଯାର ଦିଯା ଦେଖେର
୪୦ କାହିଁକାର ପାଇନାନା । ଓ ଆନନ୍ଦର ଭୂତେ ପ୍ରାନ
୪୫ ପାଇନ ନା । କିନ୍ତୁ ତୋମାର ଦକ୍ଷିଣ ହାତ ଓ ତୋମାର ଭୂତ
୫୦ ଓ ତୋମାର ମୁଖେର ଦୀଙ୍ଗି କେନନା ଭାଲ ବାନିଯାଇ ତାହାର
୫୫ ଦିଗୀକେ । ହେ ଈଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭି ଆମାର ରାଜୀ ଦୀନୁବେଶ
୬୦ ପ୍ରାନ ଆଜା କର । ତୋମାର କରନକୁ ଆମାର ଠେଲିଯା
୬୫ ଫେଲିଯାଇ ଆମାରଦେର ବୈରାଜେତିରଦିଗୀକେ ତୋମାର ନାମେ
୭୦ ଦଲିଯା ଫେଲିବ ଆମାରଦେର ବିପକ୍ଷେତ୍ରଦିଗୀକେ । ଆମାର
୭୫ ସମୁକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ନା ଆମାର ତଳୋଯାର ଆମାଙ୍କେ
୮୦ ତାରିତର ନା । ତୁମ୍ଭି ରକ୍ଷା କରିଯାଇ ଆମାରଦିଗୀକେ
୮୫ ଆମାରଦେର ଶ୍ରୀଗନ୍ଧି ହଇତେ ଯାହାରା ଦୂଳା କରେ
୨୫ ଆମାରଦିଗୀକେ ତାହାରଦିଗୀକେ ଲକ୍ଷ୍ମିତ କରାଇଯାଇ ।
୨୦ ଆମରା ଈଶ୍ଵରେ ଦର୍ଶନ ହଇବ ମୟୟ ଦିନ ଓ ତୋମାର
୨୫ ଲୋମ୍ପେ ମର୍ବଦୀ ପୁଣ୍ୟମ କରିବ । ମେଲା । ତୁମ୍ଭି

୪୪ ଚତୁର୍ଦ୍ରାଂଶୁତୀଯ ଗୀତ ।

୩ ଓ ଦୂର କରିଯା ଲଞ୍ଜିତ କରିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଗିଛେ ୩
 ୫୦ ଆମୀରଦେର ମେନାଗିନେ ମହିତ ନା ଗିଯାଇ । ତୁମ୍ଭି
 କରିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଗିକେ ଆମୀରଦେର ଶକ୍ତିଗିନ
 ହେତେ ଓ ଯାହାରୀ ମୂଳୀ କରେ ଆମୀରଦିଗିକେ ତାହାରୀ
 ୫୧ ଲୁଟିଯା ଲଘୁ ଆମୀରଦେର କାରନ । ତୁମ୍ଭି କରିଯାଇଁ
 ଆମୀରଦିଗିକେ ଖାଇବାର ଯେଷବ ଏତ କୁଣ୍ଡି ଚିନ୍ମ
 ୫୨ ଭିନ୍ନ କରିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଃ କେ ବର୍ଣ୍ଣରଦେର ମଦ୍ୟ । ତୁମ୍ଭି
 ଅଲଭ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କରିଯାଇଁ ତୋମୀର ଲୋକଙ୍କେ ୩ ତାହାର
 ୫୩ ଦେଇ ଶୁଲ୍ଯାତେ ଆପନୀର ସିନ ନା ବାଜାଇସାଇଁ । ତୁମ୍ଭି
 କରିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଗିକେ ଲଜ୍ଜା ବସୁ ଆମୀରଦେର ମରଳ
 ପୁତ୍ରବୀମୀରଦେର ଠାଇ ପରିହାସା ଓ ନିମ୍ନ ତାହାରଦେର ଠାଇ
 ୫୪ ଯାହାରୀ ଆମୀରଦେର ଚତୁର୍ଦ୍ରିଗେ । ତୁମ୍ଭି କରିଯାଇଁ
 ଆମୀରଦିଗିକେ ଉପରୁଥିନୀଏ ବର୍ଣ୍ଣରଦେର ମଦ୍ୟ । ଏହିଟି
 ୫୫ ଯାଥା ନୋଯନେର ବିଷୟ ଲୋକେରଦେର ମଦ୍ୟ । ମରସ୍ତ
 ଦିଲ ଆମୀର ହେଲନ ଆମୀର ଗୌଚରେ ଓ ଆମୀର
 ୫୬ ମୁଖ୍ୟର ଲଜ୍ଜା ଚାକ୍ରିଯାଇଁ ଆମୀରଙ୍କେ । ତାହାର ରହେତେ
 ଯେ ନିମ୍ନା ଓ ହେଲନ କରେ ଶକ୍ତି ଓ ଦାୟକେର ହେତୁ
 ୫୭ ଏହି ମରଳ ପତ୍ରିଳ ଆମୀରଦେର ଉପର କିନ୍ତୁ ଆମୀରଙ୍କେ
 ବିମୃତି ହେଲାଏ ନା ତୋମାଙ୍କେ ଓ ଯିଥା ରହିଲାଏ ନା
 ୫୮ ତୋମୀର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ । ଆମୀରଦେର ଅଛଳକରନ କିମ୍ବେ
 ନା ଓ ଆମୀରଦେର ନା ତୋମୀର ଏଥି ନା ଚାକ୍ରିଯାଇଁ
 ୫୯ ନାମ ହୀନେ ତୁମ୍ଭି ଯାରିଯା ଦୁଃଖ ଦିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଗିନ୍ତେ
 ୬୦ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଜୀବୀ ଚାକ୍ରିଯାଇଁ ଆମୀରଦିଗିକେ । ଆମୀରଙ୍କେ
 ଯଦି ଆମୀରଦେର ଔଷରଙ୍କେ ବିମୃତି ହେଯା ପାଇଁ ଏହି
 ୬୧ ହାତ ଯେନିଯା ଥାକେ ଅନ୍ତର ପୁତ୍ରର କାଜେ । ତାରେ

• ଓଷଧଙ୍କ ହି ତାହା ଉଜବିଜ କୁରିବେନ ନ। କେନନା ତିନି
 ୧୫ ଜାତ ଆଜେନ ଅଛୁଃକରନେର ପିଣ୍ଡ ଭାବ। ଆମାରୀ
 ହତ୍ୟା ହେ ମରନ୍ତ ଦିଲେ ତୋଯାର ନିଯିତ ଆମାରୀ ଗୀନନା
 ୨୦ ହେଯାଜି ସରିବାର ଯେଷେର ଯତ। ହେ ଶିଥହା ଜାଗ କେନ
 ନିଦୁତ ହେତେଇ ଓଠ ମରଦା ତାଣୀ କୁରିଓ ନା ଆମାର
 ୨୫ ଦିଗ୍ନିକେ। କି କୌରନ ମୁଖ ଆମ୍ବୁଦନ କୁରିତେଇ ଆମାର
 ଦେର ଦୁଃଖ ଓ ଆମାରଦେର ତୋର ପାଞ୍ଚନ ବିମୃତି
 ୩୦ ହେତେଇ କେନ। କେନନା ଆମାରଦେର ପୁଣ ନିଚେ
 ପଢିବାରେ ଦୁନ୍ତାର ଏବଂ ଆମାରଦେର ପେଟ ଯନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର
 ୩୫ ପାକେ। ଓଠ ଆମାରଦେର ଓପକାରୀପେ ଓ ଯୁକ୍ତ କର
 ଆମାରଦିଗିକେ ତୋଯାର ନାମେହାପେ।—

ଆସିକେ ମୋମନେର ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କୁରନୀପେ କୁରମ୍ବର
 ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର କାରନ ପ୍ରେୟ ଗୀତ।—

ଗୀତ ଆମାର ଅଛୁଃକରନ ଭାଲ କୁଥା ମୁଣ୍ଡତ। ଆମାର ରଥନ
 ୪୫ କହିବ ରାଜାକେ। ଆମାର ଜିଦ୍ଧା ଶୀଘ୍ର ଲେଖକେର
 କୁଳମ। ତୁମି ମାନୁଷେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର ହେତେ ମୁଦ୍ରର
 ଅନୁମୂଳିକ ଜାଲା ଗିଯାଇବେ ତୋଯାର ଓପାଦିରେ (ତକାରଣେ)
 ଓସର ମଦାକାଳୀପେ ଦର ଦିଯାଇନ ତୋଯାକେ।
 ୫ ତୋଯାର ଓଦତ୍ତ ତଲୋଯାର ବକ୍ଷ ହେ ପରାହାତ
 ୧ ତୋଯାର ଡେଜ ଓ ତୋଯାର ଯହୁତୁତ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେ
 ୧୦ ଏବଂ ମତାତ। ଓ ନୟ ଓ ପ୍ରେକ୍ଷତାରେ ରୂପାରୋହିନ
 କରି ତୋଯାର ଦକ୍ଷିନ ହୌତ ଓ ଶିକ୍ଷାଇବେ ଭୟକ୍ଷିର
 ୧୫ କାର୍ଯ୍ୟ ତୋଯାକେ। ତୋଯାର ଦାନ ତୀରୁ ରାଜାର
 ଶ୍ରୀମୁଦ୍ରାଦେର ଅଛୁଃକରନେ ଲୋକ ପଢିବେ ତୋଯାର ନିଚେ।
 ୨୦ (୨) ଓସର ତୋଯାର ମିଂ-ହାମନ ମଦାମର୍ବରମ୍ବରେ

୪୩ ପଞ୍ଚତଙ୍କାରିଂଶୁତୀର୍ଣ୍ଣଗୀତ ।—

- ୧ ତୋଯାର ରାଜନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦୟ । ତୁମି ଦିଦ୍ଧା ଇହା
କରିଯାଉ ଓ କୁକ୍ଷିଆ ମୂଳ କରିଯାଉ ମର୍ଦ୍ଦିନ ଔଷଧ
ତୋଯାର ଔଷଧରେ ଆମନ୍ଦ ତୈଲ ଅଭିଷକ କରିଯାଉ
୨ ତୋଯାରେ ତୋଯାର ମଧ୍ୟଗାନ ହଇଏ ଅଧିକ । ତୋଯାର
ମହନ ବନ୍ଦ ମହ ଓ ଆଉର ଓ ଦୋତ୍ରିନି ପଞ୍ଜ କରେ
ଇନ୍ଦ୍ରିହଲେର ଆହୁତିକା ହଇଏ ଯେଥାନ୍ତି ହଇଏ ତାହାର
୩ ଆମନ୍ଦ ଦିଯାରେ ତୋଯାରେ । ରାଜକୁମାରୀରା ତୋଯାର
ଓତ୍ତମ ବନ୍ଦୁର ମଧ୍ୟ ରାତି ଆଘରେ ମହର ଜୀବୀ ମହ
୪୦ ବିଜ୍ଞାପିତ ଦାଉଇଲୁ ତୋଯାର ଦକ୍ଷିଣେ । ହେ କୁନ୍ତା ରୂପ
ଶୁନ ଓ ବିବେଚନ । କର ବିମୁଦ୍ରି ହୁଏ ଆମନ୍ଦାର ଲୋକରେ
୫୩ ଓ ଆମନ୍ଦାର ପିତାର ରାତ୍ରି ତାହାରେ ରାତ୍ରି ଇହା କରିବେ
ତୋଯାର ମୌଦ୍ୟ କେନା ତିନି ତୋଯାର ପୁତ୍ର ଓ ପୁନଃ
୬୧ କର ତୀର୍ତ୍ତାର କାଜେ । ଜୋରେର କଳ୍ପ ଓ ନାର ହାତ
କରିଯା ହିଁବେ ମେ ହାନେ ଲୋକରେ ବିନଦିନେ
୭୩ ନିରେବକ କରିବେ ତୋଯାର ମାନେ ରାଜକୁମାରୀ ତିଜ୍ଯ
ମହନ ଉଜବଜୀ ତାହର ପରିଚୂଦ ମିଳୁ ଜାଗି କାର୍ଯ୍ୟର ।
୮୫ ବୁଟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦାନ୍ତି ତାହାରେ ଆନିତେ ହିଁବେ
ରାଜାର ନିରୁଟେ ତାହାର ପଞ୍ଚାମ ବତ୍ତି ମୟଭାବୀ କନ ।
୯୫ ପଞ୍ଚକେ ଆନିତେ ହିଁବେ ତୋଯାର ମାନେ । ତାହାର ହରିଷ
ଓ ଉତ୍ସମିତ ହିଁଯା ଆନିତେ ହିଁବେ ଏବଂ ରାଜାପୁଲିକାର
୧୦ ପୁରେଶ କରିବେ । ତୋଯାର ପିତୃବୁଦ୍ଧର ମାନେ ତୋଯାର
ମନ୍ତ୍ରାନ ହିଁବେ ଯହାର ଦିଗିକେ ଅଧିକ ନିର୍ମଳ କରିବେ
୧୧ ପାହିବା ମନ୍ତ୍ରାନ ଦେଖେ ଆମି କରିବ ତୋଯାର ନାମ ମହନ
ପୁରୁଷାନ୍ତକ୍ଷମେ କେନା ଲୋକେ ପୁଲକ୍ୟା କରିବେ ତୋଯାର
ମାନେ ମନ୍ଦାମଦରବନ୍ଧବେ । —————

୪୬ ସତ୍ୟଚାରିଂ ଶତୀଯ ଗୀତ ।

ଅଶ୍ରୁକୁ ଏହି ଗୀତ ଉଲମୋତେ କୁରକ୍ଷେତ୍ର ମହାନେତ୍ର
କାରନ ।

- ଗୀତ ଔଷଧ ଆଜେନ ଆଶାରଦେର ଆଶ୍ରୁ ଓ ରନ ବିଦ୍ମା
୧୦ କାଳେ ନିତ୍ୟ ନିକଟ ଓ ପୈଛାରି । ଆତ୍ମର ପୃଥିବୀ ଲଭଲେ
ଆୟହାଙ୍କ କୁରିବନା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାତ ଘନି ଲଭିଯା ପତେ ମଧ୍ୟ
୧୫ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗୀତେ । ତାହାର ଜୀବନାମ୍ବାତ ବନ୍ଦ ଚେତ୍ତେ
ଗର୍ଭେ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ମହଞ୍ଚିତ ଘନି କାଷ୍ଟ । ମେଳା ।
୨୦ ତନ୍ତ୍ରାଣି ଏହି ନଦୀ ଆଜେ ତାହାର ନାନାତେ ଔଷଧରେର ମହର
ଆନନ୍ଦିତ କୁରାୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦିକ୍ଷେତ୍ର ବମ୍ଭିତ୍ର ପଦିନ୍ଦ୍ର ମୂଳ ।
୨୫ ଔଷଧ ଆଜେନ ତାହାର ମଦ୍ୟଧାନେ ତାହା ଲଭିବେ ନା
ଔଷଧ ଅତି ଭୋଗେ ତାହାର ଓପୈଛାର କୁରିବେନ ।
୩୦ ଦର୍ଶନ ଶବ୍ଦ କୁରିଲି ଦ୍ଵାଜା ଲଭିଲ ତିନି ରବ କୁରିଲେନ
୩୫ ପୃଥିବୀ ଗଲିଯା ଗେଲ । ମୈନୋର ଔଷଧ ଆଶାରଦେର
ମହିତ ପାକୁବେର ଔଷଧ ଆଶାରଦେର ଉଠାଶ୍ରୀୟ । ମେଳା ।
୪୦ ଆଇମ ଦେଖ ଯିଶହାର କିମ୍ବା ତିନି କେମନ ଶୁତ୍ୟାତା
୪୫ କୁରିଯାଇଲେ ପୃଥିବୀତେ । ତିନି ରବ ନିଶ୍ଚଦି କୁରେନ
ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ଦିନୁକ ଭାବେନ ଓ
ତଳୋଯାଇ ଭାବିଯା ଫେଲେନ ଓ ରଥ ଅଗ୍ନିତେ ପୌଡ଼ାଇଯା
୫୦ ଫେଲେନ । “ତୁମେ କୁରିଯା ଦେଖ ଯେ ଆମି ଔଷଧ ରବ
ଗନେର ଶବ୍ଦୀ ଆଶାର ନାମ କୁରିତେ ହେବେ ପୃଥିବୀତେ
୫୫ ଆଶାର ପୁଣ୍ୟ ମୋହିତେ ହେବେ । ମୈନୋର ଯିଶହା
ଆଶାରଦେର ମହିତ ପାକୁବେର ଔଷଧ ଆଶାରଦେହ
ଆଶ୍ରୁ । ମେଳା ।

୪୭ ମର୍ତ୍ତଚତୁର୍ବାହିନୀଗୀତ ।

୧ ଜୀବିକେ ଏକ ଗୀତ କହିଲେ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର କାରଣେ
 ୨ ହେ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ହାତତାଳି ଅଯୁଜ୍ୟକାର ବବେ ଚେତେ
 ୩ ଯିଥିହାର ସାମେ ; କେନନା ଯିଥିହା ମର୍ବଦୀକ୍ଷ ଯହା
 ୪ ଭୟକାର ତିନି ଯହାରାତୀ ମନ୍ତ୍ରଲ ପୃଥିବୀର ଓପର ।
 ୫ ତିନି ଲୋକଙ୍କେ କହିବେଳ ଆଶ୍ୟାରଦେର କରିତାଳି ଓ
 ୬ ବନ୍ଦେରଦିଗିଙ୍କେ ଆଶ୍ୟାରଦେର ପଦତାଳ । ତିନି ମନ୍ତ୍ରମୂଳ
 ୭ କରିବେଳ ଆଶ୍ୟାରଦେର ଅଧିକାର ଅଧିକାରଦେର ତଳ
 ୮ ପୋକୁବେର ଓତ୍ସବ ଯାହାଙ୍କେ ପ୍ରେସ କରିଯାଇଲେ । ମୋ ।
 ୯ ଈଶ୍ୱର ଜ୍ୟୁଷ୍ମାର ଶବ୍ଦ କରିତେ ଓପାରୁ ଗିଯାଇଲେ ଯିଥିହା
 ୧୦ ଓ ତୁରି ବାଜାଇତେ । ଗୀତ ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ୱରର କାଜେ ଗାନ୍ଧି
 ୧୧ କର । ଗୀତ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ୟାରଦେର ରାଜୀର ଶୁଣନେ ଗାନ୍ଧି କର ।
 ୧୨ କେନନା ଈଶ୍ୱର ମହନ୍ତ ପୃଥିବୀର ରାଜୀର ବିବେଚନାତେ ଗୀତ
 ୧୩ ଗୋଟି । ଈଶ୍ୱର କତ୍ତି କରେଲ ବନ୍ଦେରଦେତ ଓପର
 ୧୪ ଈଶ୍ୱର ବଦେନ ତାହାର ବିଷ୍ଵର ନିର୍ହାନମନେର ଓପର ।
 ୧୫ ଲୋକରେ ଅଧ୍ୟାକ୍ଷରା ଏକତ୍ର ହୁଏ ଆଶ୍ୟାରମ୍ୟେ ଈଶ୍ୱରେ
 ୧୬ ଲୋକର ମହିତ କେନନା ପୃଥିବୀର ମହନ୍ତ ଚାଲ ଈଶ୍ୱରେ ।
 ୧୭ ତିନି ଅଛି ମୁଣ୍ଡାଳୁ । — — —

ଏକଟି ପୁରୀନ ଗୀତ କରିଲେ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର କାରଣ ।

୧ ଯିଥିହା ଯହତ ଓ ଯହା କୁଦରଦୀରୀ ଈଶ୍ୱରର ମହ୍ୟ
 ୨ ତାହାର ବିଷ୍ଵ ପରଦାତେ । ବିଲକ୍ଷନ ମାନେ ମନ୍ତ୍ରଲ ପୃଥିବୀର
 ୩ ଆନନ୍ଦ ଜୀବନ ପର୍ବତ ଓତ୍ସବ ଦିଗେ ଯହା ରାଜୀର ମହ୍ୟ ।
 ୪ ଏକଟା ଆଶ୍ୟା ନିରିତ ଈଶ୍ୱର ବିଷ୍ଵାସ ଆଚ୍ଛବ ତାର
 ୫ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାର । କେନନା ଦେଖ ରାଜୀରା ମତା ହେଲ ତାହାର
 ୬ ଏକତ୍ର ତନିଯା ଗୋ । ତାହାରା ଦେଖିଲ ଯେବୁନ୍ତ ହେଲୁ

୧୮ ଆଶ୍ରମୀରିଂଖତିର ଗୀତ ।

୧ ଜୁହାରୁ ତର ପାଡ଼୍ଯା ବେଳେ ଗୋଲ । ମେଘାନେ ତୟ ଦିରିଲ
 ୨ ତାହାରଦିଗିକେ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ପୁନର କାଳେର ନ୍ୟାୟ । ତୁ ଥି
 ୩ ପୁନରୀଯ ବାତାମେ ତାନ୍ଦିଯାଇ ତାର୍ଥମେର ଆହାଜଣ୍ଠାଳୀ ।
 ୪ ଆମରା ଯେତନ ଶୁନିଯାଇ ତେବେ ଦେଖିଯାଇ ମୈନୋର
 ୫ ଯିଶ୍ଵର ମହରେ ଆମାରଦେର ଔଷଧରେ ମହରେ ଔଷଧର
 ୬ ତାହା ମନ୍ଦାକାଳେ କୁରିଯାଇ ତୋମାର ଦୟା ତୋମାର ମୁଣ୍ଡିକେ ।
 ୭ ହେ ଔଷଧ ଯେତନ ତୋମାର ନାମ ଯେତନ ତୋମାର ସ୍ତର
 ୮ ପୃଥିବୀର ମୀଥା ପଞ୍ଚକୁ ତୋମାର ଦକ୍ଷିନ ହମ୍ବ ବିର୍ମାର୍ପଣୁ ।
 ୯ ଜୀବିଲ ପର୍ବତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ଯିହୋଦୀର କନ୍ଯା ହରିଷ
 ୧୦ ହେଉଥି ତୋମାର ବିଚାରେ । ଜୀବିଲରେ ଢାଇଦିଗେ ଯାଓ
 ୧୧ ତାହାରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶେ ହେଉ ତାହାର ଗାତ୍ର ଗନ୍ତନା କୁର । ମନେ
 ୧୨ କୁରେ ତାହାର ପେନ୍ଦ୍ରା ଦୃଷ୍ଟ କର ତୋମାର ଅଛୁନିକା ଯେତ
 ୧୩ ଆସିବାର ପୁରସକେ କୁହିତେ ପାରିବା କେନଳା ଏ
 ୧୪ ଔଷଧ ଆମାରଦେର ଔଷଧ ମରାମର୍ବଙ୍କଣେ ତିନି
 ୧୫ ଆମାରଦେର ପଥ ଦେଖାଇବେଳ ମରନ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଜୟିକେ ଏକ ଗୀତ କୁରମ୍ଭେର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର କାରନ ।

୧୬ ଇହା ଶୁନ ତୋମରା ମନ୍ତ୍ରାଳୈକ ଅବଦୀନ କୁର ଜଗ୍ମ
 ୧୭ ତେବେ ମନ୍ତ୍ରାଳୈକ ଗୋଲ ଗୋଲ କୁରିବିଲା ବିନଦାନ ଏ
 ୧୮ ଗରିବ ପ୍ରକେଶତ । ଆମାର ମୁଖ କୁହିରେ ବିଦ୍ୟା ଓ
 ୧୯ ଆମାର ମନେର ଚିନ୍ତା ହେବେ ବୁଦ୍ଧି । ଆମି ଅବଦୀନ
 ୨୦ କୁରିବ ଦ୍ୟାଧ କୁଥା ଆମାର ମକ୍ଷିତ ପୁକାଶ କୁରିବ
 ୨୧ ହୀନେ । ଦୁଃଖେର ଦିନେ କେନ ତୟ କୁରିବ ଯପନ ଆମାର
 ୨୨ ଓତ୍ୟାତୀର ଅଯଥାପ ଦେବେ ଆମାରେ । ଯାହାରୀ

४८ अङ्गठस्त्रात्रिशतीर्णीगीत ।

विश्वामीम कहे आपनारदेर मनुष्यो एवं घनेक बिने
 १ दर्शन लूपा कहे ताहारदेर केह आपनार हाइ
 मूकु करिते पारे ना ओ प्रायश्चित्ता दिते पारे ना
 २ ईश्वरके केवना ताहार आज्ञा मुक्तेर अनेक
 ३ मूल्य ओ मार्ग इल मदाकाल । पेत्र मदाकाल
 ४ बाँधिवेक ओ क्षात्र ना देखिवेक । केवना से देख
 ५ ये आपनान लोक शरिया घाय नागिल ओ अज्ञान लोक
 ६ मेहे याते नक्ष इय ताहारा ताहारदेर मायगी
 ७ जातिया देय अन्य लोकके । ताहारदेर मने
 आजे ये ताहारदेर बाँझी मर्वकाल थाकिवे ओ
 ८ ताहारदेर बसति आनेक पुक्ष पर्यातु ताहार
 ९ भृगिते ठाथे आपनारदेर नाई । किन्तु मानुष
 मनुष्य इयेया थाके ना से अछिहित अनुव नाई ।
 १० ए ताहारदेर पथ ताहारदेर उन्मत्ता ताहार
 देर मनुष्यनारदेर मन ओ यिले ताहारदेर महित ।
 ११ मेला । ताहारा तरके शुइया थाके घेषेर
 यत मृत्यु याइया फेलिवे ताहारदिगिके ओ
 १२ द्वायिक कर्त्तव्य करिवे ताहारदेर उपर प्रातिकाले
 ताहारदेर कर्त्ता ओ प्रातिन इयेया याइवे ताहारदेर
 १३ बाटी इते नरक पर्यातु । किन्तु ईश्वर उद्धार
 रुदिवेत आशाके नरकेर पराक्रम इते केवना
 १४ तिनि शृंहन करिवेत आशाके । मेला । तर
 १५ करिओ ना यधन केह दिववान इयेया घाय यधन ताहार
 १६ बाटेर मनुष्य वृक्ष इयाज केवना से यवन बाले
 किन्तु मन लईया याहे ना ताहार मनुष्य नामिवे ना

৪২ শ্রেণি পঞ্চাশতীয় গীত।—

১৪ তাহাৰ সহিত। মে জীবন কালে আপনার
২০ পুনৰকে বৱ কৰিল ও তুমি আপনার ভাই কৰিলে
৩১ লোকেরা তোমার নাম ও কৰিবে। মে এইবে
৪২ তাহাৰ পিতৃ পুৰুষে তাহাৰা দীক্ষি কৰন দেখিতে
৫০ পাইবেন। যানুষ সম্মুশ পাইলে আজান হইয়া
৬১ কুকুর মত আজে যে ক্ষয় ইচ্ছা পায়।—

আমিঙ্কে এক গীত।—

গীত পুতু ঔশ্বর যিশু কৃহিয়াচেন ও পৃথিবীকে
১০ তাকিয়াচেন সুর্যের উদয় হান হইতে অস্ত
২১ যাওন পর্যন্ত। সুন্দর কল্পের শুভ্রভাজীয়ন হইতে
৩২ ঔশ্বর দীক্ষি কৃহিয়াচেন। আশাৰদেৱ ঔশ্বর
৪৩ আমিবেন ও চূপ কৰিবেন না আনল খাইয়া ফেলিবে
৫৪ তাহাৰ আগে ও যাহা বাড় ওঁৎপতি হইবে তাহাৰ
৬৫ চতুদিশে। তিনি তাকিবেন কুকুরমুগ ও পৃথিবীকে
৭৬ তাহাৰ লোকেৱ বিচার কৰিতে। একত্র কুৱ আশাৰ
৮৭ পুন্যবানেৱদিগেকে পাহাৰা বলিদান বন্দোবস্তু কৰিল
৯৮ আশাৰ সহিত। মুগ ও পুকুশ কৰিবে
১০৯ তাহাৰ পুকুটাপি কেননা ঔশ্বর আশালি বিচাৰকু।
১১ মেলা। হে আশাৰ লোক আবদীন কুৱ আমি
১২ কুহিৰ হে পিণ্ডীবল শুন আমি মাঝী দিৰ তোমার
১৩ বিষং। আমি ঔশ্বর তোমার ঔশ্বরই আমি
১৪ তোমার দোষ বলিব না তোমার বলিদান ও আশতিৰ
১৫ কুৱন যাহা নিজা আশাৰ গোচৱে। আমি আক্ষিয়া

५० निष्ठानुग्रह नीति।—

लहोर ना तोयार घर होते । ओ अज्ञानी ! महे
 ४० तोयार आलय होते । केवल बनेर मकल उनु
 आयार ओ महमु पर्वत वासी मकल चतुष्पद ।
 ४१ आयि चिनि पर्वतेर मकल पक्षी ओ शाहजह बन
 ४२ पश्च आयार । आयि यदि शुश्रित और बलिव ना
 तोयारके केनना शृंखली ओ ताहार मकल माघी ।
 ४३ आयार । आयि कि लाइर आजियार यांम किमा
 ४४ पीर जाँगलेर रक्त । सुब उम्मग्ग देंड और्खरहे
 ओ कर तोयार मकल शानन मरवाई फ़ेर ढौंटे ।
 ४५ ओ बिक्कू दमाय निवेदन कर आयार ढौंटे आयि
 परिक्रान करिव तोयारके ओ तुयि मस्त्र मस्त्र करिया
 ४६ आयारके । किन्तु दूष्ट लोकके और्खर कहिलेन
 तोयार कि कौर्य कहिते आयार बाबहा । ओ आयार
 ४७ बन्दोवस्तु मुण्ड लहोते केनना शामन मूला कहितेज
 ओ छेनिया दियाज आप्पर कृपा तोयार पाजे ।
 ४८ ठोर देखिया दौजियाज ताहार महित ओ अ०८
 ४९ लइयाज परदारकेरदेर महित । कुकृपा कहनेते
 ५० मुण्ड दियाज ओ तोयार तिहा छाकू करे । तुयि
 रमिया यन्द कृपा कहियाजे आपनार भाइर बिधू
 ५१ ओ निदा करियाज आपनार यातार चुप्पुके । तुयि
 ए मकल करिया आयि चुरु करिया थाकुलय
 तुयि भावियाज ये आयि तोयार यत हिन्दु आयि
 बिक्कू करिव तोयारके ओ ताहा माजाइया भाइया
 ५२ तोयार दृष्टे । इहा बुद्धाओ तोयरा ये और्खरहे
 यन्द राघ ना न तुरा चियिया छेनिव तोयार दिग्गजे

१५० पंक्षीशितोऽगीत ।

१५० अर्थात् त्रिशुलाकार केह नहे । ये चुद ओँ-मणि देव
से सम्मुख करके आया है ओ ये आनन्दार मन्त्र
गोविन रुद्रे ताहाके देखाइव ईश्वरेर आन ।

अजींके दांडदेव एक गीत थान तड़न
उदियात रुक्ता आइल ताहारि कांजे ताहार रात
भद्रारू महित म०-मर्गोरु परे ।

गीत हे ईश्वर भोयार दयानुर्यापि दया कर आया है तोयार
अनेक१ रूपानयापि योचिया छेल आयार पाहेटे ।
२ आयार अपापि दुईया छेल आया है ते ओ परिस्कार
कर आया के आयार पातक है ते । केनना आयि
३ महीकौर करि आयार पाहेटे ओ आयार पाप तितु आजे
आयार गोठारे । तोयार बिन्दिते तोयार बिं
दिते है केवल आयि पाप करियाजि ओ दोष करियाजि
५ तोयार दृष्टे येन तुमि रूपा लहसुते पुकृतापिकू
है ते परिवा० ओ बिठारेते परिस्कार है ते नारिया०
६ देख आयि अपापि निश्चित छिलाय ओ आयार
७ माता पापे गर्ते दिरिलेन आया है । देख तुमि
ठाहित्तेज सताता अन्तरे ओ उंगुते जान तुराइरा
८ आया है । आइजर दिया शुचि कर आया है उथन
९ शुचि है द आया के दुईले आयि है द वरण है ते
१० शुक्रिन । आनन्द ओ हरिषज कृपा कुनाओ आया है
११ येहात तुमि तान्दियांजे ताहा उल्लापित है दे ।
१२ तोयार मूर्खियाओ आयार पाप है ते योचिया छेल
१३ आयार मक्कल अपापि । हे ईश्वर आया है निर्मल ।

୪୫ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିଯୁକ୍ତି ।

୪୧ କୃତିକରଣ ମୂଳନ କର ଓ ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ପୁନ କର ଆଶାର
୪୨ ମହିରୀ । ଆଶାକେ ଦୂର କର ଓ ତୋଷାର ମାନ୍ଦ୍ରାତ୍
ହଇତେ ତୋଷାର ଦୀର୍ଘାତ୍ମା ଓ ଲାଇଓ ନା ଆଶା ହଇତେ ।
୪୩ ତୋଷାର ବ୍ରାନେର ଆନନ୍ଦପ୍ରେ ଆଶାକେ ଓ ତୋଷାର
୪୪ ଯେଳା ଆତ୍ମାତ୍ମ ରଙ୍ଗା କର ଆଶାକେ । ପରେ ଆଶା
ପାନିଲୋକକେ ତୋଷାର ପଥ ଶିଖାଇବ ପାନିଲୋକକେ
୪୫ କିରାଇତେ ହଇବେ ତୋଷାରଦିଗେ । ବ୍ରାନ କର ଆଶାକେ
ଯୁନାନରାବି ହଇତେ ହେ ଈଶ୍ଵର ଆଶାର ବ୍ରାନେର ଈଶ୍ଵର
ଆଶାର ତିଙ୍କା ତୋଷାର ପ୍ରକୃତ୍ୟାପର ସ୍ଵର ଓହମାର
୪୬ ଗାଇବେ । ହେ ରିଶ୍ତା ପଳ ଆଶାର ଓଜାଦିର ପରେ ଆଶାର
୪୭ ମୁଖ କହିବେ ତୋଷାର କୁର । କେନାନ୍ ତୁମି ବଲିଦାନ ଇତ୍ତା
ମା କରିଯେଉ ନତୁବା ତାହା ଦିଜୀଏ ତୁମି ଆଶତିତେ ତୁଷ୍ଟ
୪୮ ନା ହଇଯାଇ । ଈଶ୍ଵରେର ବଲିଦାନ ଉପ୍ରକାଶ ତୁମି
ହେ ଈଶ୍ଵର ତାମ୍ଭେ ଚାନ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ତୁଳ୍ଳ କରିବା ନା ।
୪୯ ତୋଷାର ଅନୁଗୁହତେ ଜୀବନେର ଯଦିଲ କର ଗୁପ୍ତ
୫୦ ଗିରୋର୍ଧନମେର ଦେଯାଇ । ଉଥିନ ମୁଗୁହନ କରିବା ଦୀର୍ଘ
ବଲିଦାନ ଓ ଆଶତି ଓ ଉତ୍ସମା ଉଥିନ ଆତ୍ମିଆ
ଆଶତି କରିବେ ତୋଷାର ଯଜକୁଣ୍ଡର ଉପରେ ।—

ଜୟୋତିକେ ଦୀତିଦେର ଯର୍ଣ୍ଣପିଲ ଘ୍ୟାତ ଦୋପମି ଆଦେଶୀ
ଆମିଯା ବଲିଲ ଶାତମାକେ ଦୀତିଦ ଆମିଯାଜେ ଆତି
ଯଳିପର ବାଟୀତେ ।—

୫୧ କିମିତ ହେ ବିକାନ୍ତ କୁକିଯା କରିତେ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମ
୫୨ କହିତେଉ ଈଶ୍ଵରେର ଦୟାନିତ୍ୟ ଆଛେ । ତୋଷାର
ତିଙ୍କା ଦେଶ ଅନ୍ତାଇତେଉ ମାତି କରିତେ ତୀର୍ଥ

୧ କୁରେଯ ମତ ତୁମ୍ହି ମୁକ୍ତିଯା ହେତେ କୁକ୍ରିଯା ଭାଲ
— ବାସିତେଜେ ୨ ପ୍ରକୃତ ରୂପ ହେତେ ଯିଥାଏ ରୂପ ରହନ ।
୩ ମେଳା । ହେ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଜିହ୍ଵା ତୁମ୍ହି ଭାଲ ବାସିତେଜେ
୪ ମରଳ ନାଶକ ରୂପ ଔଷଧ ଓ ଏକାକ୍ଷ ନାଚ
କାହିଁରେନ ତୋମାକେ ତିନି ଘାଡ଼ିରେନ ତୋମାକେ ତୋମାର ତାମ୍ଭୁ ହେତେ
ଓ ଉପତ୍ତିଯା ଘେଲିରେନ ତୋମାକେ ଜୀବତ ଲୋକେର ଦେଶ
୭ ହେତେ । ମେଳା । ଦୀର୍ଘିକ ଲୋକ ଦେଖିଯା ଭାତ ହେବେ ଓ
୯ ପରିହାସ କରିବେ ତାହାର ଓପର । ଦେଖ ଏହି ମେ
ଯାନ୍ତିଷ୍ଠ ଯେ ଔଷଧକେ ତାହାର ବଳ ଯାନିଲ ନା କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରିଲ ତାହାର ଅନେକ ଦିନେ ଓ ଆବନ୍ତିର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
୧୦ ଆପନାକେ ବଳବାନ କରିଲ । କିନ୍ତୁ ଆୟି ତାଜା
ପିତ୍ତ ଗାନ୍ଧେର ମତ ଆମାର ଔଷଧରେ ଯନ୍ତ୍ରର ଆୟି
ମଦ୍ଦାସବରସନେ ଭରମା କରି ଔଷଧରେ ପୁମାଦେ । ଆୟି
୧୧ ମଦ୍ଦାକାନ ମୁଦ କରିବ ତୋମାକେ କେନନୀ ତୁମ୍ହି ତାହା
କରିଯାଉ ଓ ତୋମାର ନାମେ ଅର୍ପନ୍ତା କରିବ କେନନୀ
ତାହା ଭାଲ ତୋମାର ଦୟାପୁଣ୍କେରଦେର ମାନ୍ଦାତେ ।—

ଅଶୀକେ ମନ୍ଦିରରେ ଦୀଖିଦେଇ ଯଶ୍ଶିଲ ।—

ଗୀତ ଅଜାନ ଯେ ବାଜି ମେ ଅନୁଃକୁରନେ କହିଯାଇଁ ଔଷଧର
୧୦ ନାହେ । ତାହାର ନାଚ ହେଲ ଓ ମୂଳିତ ଆସଥାପ କରିଯାଇଁ
୧୧ କେହି ପାକେ ନାହେ ଯୁକ୍ତିଯା କରେ । ଔଷଧର ମୁଣ୍ଡ ଧାକ୍ତ୍ୟା
ଏମିତି କରିଲେବ ଶନୁଷ୍ୟର ମହାନେର ଓପର ଦେଖିଲେ
୧୨ ଯଦି କେହ ଜାନିବାନ ହ୍ୟ ଯଦି କେହ ଛେଷ୍ଟା କରେ ଔଷଧରେ ।
୧୩ ମରଳ ଏକତ୍ର ହଳଟା ପରେ ଗିଯାଇଁ ତାହାର ମମକ୍ଷେ

५० त्रिपंक्षीशतीय पर्व ।

दुर्गाक्ष केह मुक्तिया करे ना बाटे एक जन नहे ।

४ सर्वत रुकुतारदेव कि हिजू जीनभहे आमार लोक
के प्राइडेक उठिर मत ताहारा निवेदन करे ना

५ औरुरके । ताहारा मेपाने भीत इल घोने
हिजू तथा नहे केनना औरुर ताहार इति छिया
फ्लाइयाचेन ये पूज्ञ करे तोमार महित । तगि

६ ताहारदेव लस्ता रुकुताइयाज केनना औरुर तूह
करियाचेन ताहारदिगिके । आमार्धि श्री
रामेर परिद्वान जीवन थाकिया आमित औरुर ताहार
लोकेर लुटे छिराइल याकुब हईबे ओळाषित
यिशरांन इरिष ।

जारीके नगिनते दाङुदेर जान देवन गीत यथा
तिष्ठीरा आमिया बलिल शाओलके दाङुद हि नुकिया
ना पाकित्तेजे आमारदेव महित ।

७ ओहे औरुर तोमार नामे बाँन कर आमारे ए
८ तोमार बले बिठार कर आमारके । हे औरुर

— अवरीन कर आमार निवेदन शुन आमार
९ मुख्यर कथा । केनना बिदेशी ओठियाचे आमार

ओपर ओदुङ्गन लोक चेष्टा करे आमार पुान ताहारा

१० औरुर गोठरे राखे ना । मेला । देख
११ औरुर आमार ओपरारी यिथहा आमार पुान पुति

१२ पानकेरदेव मदीय तिनि दुष्पि दिबेन आमार
प्रुरदिगिके । जेदेन करिया फ्ल ताहारदिगि

१३ क्षे तोमार मताताडे । आमि इहा पूर्वक बलिदान

କରିବ । ତୋଯାର ଠୀଇ ଆସି ତୋଯାର ନାମେର ପୁଣ୍ୟମା
୫ — କରିବ ହେ ଶିଥିଲା କେନା ତାହା ଭାଲ । ତିନି ଆୟାର
ପୁଣ ଓଦାର କରିଯାଇଲେ ମସନ୍ତ ଦୂର୍ଗତି ହେତେ ଓ
ଆୟାର ଚକ୍ର ଦୃଷ୍ଟି କରିଯାଇଲେ ଆୟାର ଶତ୍ରୁରଦେର ଓପର ।

ଅଧିକାର ଦାଉଦେର ଜାନ ଦେଇନେର ଗୀତ ନାମିତତେ ।

ଗୀତ — ହେ ଈଶ୍ଵର ଶୁଣ ଆୟାର ବିବେଦନ ଆପନି ଓଞ୍ଚି ହେତେ
୫୫ ନା ଆୟାର କାମନା ହେତେ । ଅବଦୀନ କର ଓ ଶୁଣ
ଆୟାର କଥା ଆସି ଚିନ୍ତା କରିତେ କଳନ କରି ଓ
୦ ଠେଣ୍ଠେଇ । ଶତ୍ରୁର ରବ ଓ ପାଶରେର ତୋରେର ଜନ କେନା
ତାହାରୀ ଅପଦୀନ ଫେଲିଲ ଆୟାର ଓପର ଓ କୋବି
୪ ଆୟାର ବିପରିକ୍ରମ । ଅକ୍ଷୟରେ ଆୟାର ଅକ୍ଷୟ
କରିଲେର ଜାତନା ଆଜେ ଯୃତ୍ୟର ଭର୍ତ୍ତା ପରିଜଳ ଆୟାର
୫ ଉପର । ଶକ୍ତି ଓ କୃଷ୍ଣ ଦୀରିଲ ଆୟାକୁ ଓ ଯହା ଦ୍ରାସ
୦ ଆହୁଦତ କରିଲ ଆୟାକୁ । ଉପନ ଆସି ବଲିଲାମ୍ୟ
୧ ଆହ୍ ଏହି ଆୟାର ମୁଦ୍ରାର ନ୍ୟାୟ ପାପୀ ହେତେ ତରେ
୨ ଓଡ଼ିଯା ବମତି କରିତାମ୍ୟ । ଦେଖ ଆସି ଅନେକ ଦୂର
୩ ଯାଇତାମ୍ୟ ଆସି ପୁରୀମ କରିତାମ୍ୟ ଘରଲୋତେ । ମେଲା ।
୪ ଆସି ବୋଲାଇତାମ୍ୟ ଯହା ବାତୀମ ଓ ଝାଟ ହେତେ ।
୫ ହେ ଶିଥିଲା ଗୁରୀମ କର ଓ ତିନ୍ମୟ କର ତାହାରଦେବ କଥା
୬ କେନା ଦେଖିଯାଇ ହିଂସା ଏ ବାହା ମହର ।
୭ ତାହାରୀ ଦିବାରାତ୍ରି ବେଜାଇଲେଜେ ମହରେର ଚତୁର୍ଦିଶୀ
୮ ଓ ପ୍ରାଚୀରେର ଓପର ଦୂଷତ୍ତା ଓ ଦୌରାଜାତୀ ତାହାର
୯ ମାତ୍ରୀ । ଦୂର୍ଗତି ତାହାର ମଦ୍ଦୀ ଯାକି ଓ ଡୁରୁତି ତାହାର
୧୦ ଗଲି କ୍ରିତ୍ୟା ପାୟ ନା ମେ ଜନ ଶତ୍ରୁ ନହେ ଯେ ଲଙ୍ଘା

५६ पंक्तिकाण्डी शीत।—

दिल आशाके ताहा हइले महिताय ओ ये मूना
करिल आशाके से नहे ये आशार उपर दमी जिल
४३ ताहा हइले नुकिया रहिताय। किन्तु ताहा तय
आशार तुला एक जन आशार ओढ़ ओ आशार गला।
४४ आशार निभाते यद्यु कथा कहिलाय ओ अनेक लोकेर
४५ महित एकत्र औषधेर मन्दरे चलिलाय। मृता
द्विकक ताहार दिग्गजे ताहारा जीवन नामक नड़के
केनला हिंसा आजे ताहारदर गृहे ओ ताहारदर
४६ मरीय। आशि निवेदन करिव औषधेर काजे
४७ ओ यिश्हा त्रान करिवेन आशाके। मच्छा ओ प्रात
ओ यदीग्जे आशि कम्बला करिव ओ चेँचाइव ओ तिनि
४८ शुनिवेन आशार कथा। तिनि कुशले मृतु करिलेन
आशार आशा मे रुन हइते पाहा आशार दिस्त्रिते
४९ केनला ताहारा जिल अनेक आशार महित। पुतु
शुनिवेन ओ दृष्ट्य दिवेन ताहारदिग्गजे तिनिइ यिनि
पूर्व वर्तमान जिलेन। मेला। केनला ताहारदर
कुल्टगिति नहे तेकारन ताहारा औषधके तरु करे
५० ना। मे हात दियाजे ताहार महाय लोकेर उपर
५१ आपनार बद्दोबन्त लड़ियाजे। ताहार मूर्खर कथा
यापन हइते कोयल किन्तु जास्त करने यून ताहार
कथा तैल हइते सरय दिन्तु लेख। उरोर्यार।
५२ तोयार पाति येल यिश्हार उपर ओ तिनि पुतिपालन
करावेन तोयारके तिनि यथार्थिक लोकेर दिग्गजे
५३ लड़िते दिवेन ना। हे औषध तुमि नायारी
ताहारदिग्गजे धारेते दूर्जन ओ पुर्णिक लोके

୫୫ ପକ୍ଷପଦ୍ମାଶ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଗୀତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧର ଆୟ ନାହିଁବେ ନା ହିନ୍ତ ଆୟି ବିଶ୍ୱାସ କୁରିବ
ତୋଯାତେ ।

ଆୟିକେ ମଧ୍ୟତାୟ ଦାଙ୍ଗଦେର ଗୀତ ଦୂର ଗାୟି ଗୋପିନ୍ଦି
ଦୂର ଦିମ୍ବ ଯଥନ ପଲଶିରୀରା ତାହାକେ ଗାତେ କଳ
କୁରିଯାଇଲେ ।

ଗୀତ ହେ ଔଷର ଦୟା କର ଆୟାକେ କେନନୀ ଯାନୁଷ
୫ ଆୟାକେ ଧାଇୟା ମେଲିତେ ଚାହେ ମେ ମହନ୍ତ ଦିଲେ ରନ୍
୧ କୁରିତେ ଜୋର କରେ ଆୟାର ଓନ୍ଦର । ଆୟାର ଶତ୍ରୁ
ମହନ୍ତ ଦିଲ ଧାଇୟା ମେଲିତେ ଚାହେ ଆୟାକେ କେନନୀ ହେ
୩ ଅବର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନେକେ ପୁଷ୍ଟ କରେ ଆୟାର ମହିତ । ଯଥନ
ଭୟ ଲୁହିଗେ ଆୟାକେ ତଥନ ବିଶ୍ୱାସ କୁରିବ ତୋଯାତେ ।
୫ ଔଷରେ କୁବ କୁରିବ ତାହାର ବାକ୍ୟ ଔଷରେ ବିଶ୍ୱାସ
କୁରିବ ଆୟି ଭୟ କୁରିବ ନା ଯାନୁଷ କି କୁରିତେ ପାରେ
୬ ଆୟାକେ । ତାହାରା ମହନ୍ତ ଦିଲେ ଆୟାର କୃପା
ଛିରୀଯ ତାହାରଦେର ସବୁଳ ଚିନ୍ତା ଆୟାର ହିୟା
୭ କୁରନାପେ । ତାହାରା ଏକତ୍ର ଯାଏ ତାହାରା ଓଡ଼ି ଥାକେ
ପାହାରା ଆୟାର ପଦେର ଦାଗ କେନନୀ କରେ ତାହାରା
୯ ଆୟର ପୁଅ ଚାହେ । ତାହାରା କି ପାଇଁ କୁରିତେ
୧୦ ବାଁଠିବେ ହେ ଔଷର ଲୋକକେ ଫୋରି ନିଚେ କରାଓ ।
୧୧ ତୁ ଯି ଗନ୍ଧ କୁରିତେ ଆୟାର ଭୁମନ ଆୟାର ଚନ୍ଦ୍ର ଜଳ
ଭୋଗୁର ପାତ୍ର ଖୁବ ତାହା କି ତୋଯାର ପୁତିତେ ନହେ ।
୧୨ ଆୟି ଯଥନ ନିବେଦନ କରି ଉଥନ ଆୟାର ଶତ୍ରୁରଦିଗଙ୍କେ
ପ୍ରିୟାଇତେ ହୁଏ ଇହା ଜାନି କେନନୀ ଔଷର ଆୟାର

३६ षड्पंखांशुतीर्णीति ।

१० महाया । औथरे सुव कृतिव ताहार वाक्य शिखण्
 ११ सुव कृतिव ताहार वाक्य । औथरे विश्वामी कृतिव
 आयि भय कृतिव ना मानुष कि कृतिते पाठे
 १२ आपाके । हे औथर तोमार मानन आमार ओपर
 १३ आयि सुव कृतिव तोमाके । केनवां आमार पुनः
 सुव। इटेते इस्को क द्रव्याज आमार पा पठन इटेते
 रकी कृतिव ना येन छलिते न रिव तोमार गोचरे
 जीवतु लोकेतु द्विष्टिता ।

जयीके नक्ष कृतिव चां दाँडदेव मप्ताए यधन
 शोउलेर मनुष्य इटेते पा इया ॥ इरे शेल ।

गीत हे औथर दया कृत आमाके दया कृत आमाके
 ५७ केनवां आमार पुनेते डरसा तोमाके ओ तोमार
 आमार आमार उदमा पाय ए मकल दुष्य वहा याओ
 १ पर्यान् । आयि औथर मवर्दीकृतके तोकिव पुडाके
 ८ विनि मकल कृदेव आमार वर्तिन । तिनि मूरी
 इटेते पाठइया लान कृदिवेन आमाके ताहार शिखण्
 अन इटेते ये शाइया छेलिते ताहे आमाके। नेला ।
 १० औथर पाठइवेन ताहार दया ओ मताता । आमार
 ११ प्रान मिंहेर मविम्मने आयि शुई नुञ्जलित यनुष्येर
 देर मद्दो यनुष्येर महुनिके याहारदेर दहु वलि ३
 ५ बान ओ ताहारदेर जिद्वा तीकु तरेयार । हे औथर
 आवनि मित इও म्मजेर ओपर तोमार तुजा मकल
 ६ पृथिवीर ओपर । ताहारां जान पाठियाजे आमाके पर
 आमार प्रान हेटे इटेयाजे । ताहारां गर्वद कृदियाजे

ଆମୀର ଆମେ ତାହାର ଆପନାରୀ ପେଡ଼ିଯାଇଛ ତାହାର
ଯେବେ । ମେଣ । ହେ ଝିଶ୍ଵର ଆମୀର ଯନ ପୁଷ୍ଟ ଆଜେ
ଆମୀର ଯନ ପୁଷ୍ଟ ଆଜେ ଆମି ଗୀତ ଓ ସୁର ଗାଇବ ।
୮ କେ ଆମୀର ତେଜ ଜାଗ୍ରିତ ହେ ଜାଗ୍ରିତ ହେ ନବଲ ଓ
୧ ବିନ ଅୟି ବଢ଼ ତୋରେ ଜାଗିବ । ହେ ଯିଶ୍ଵା ଲୋକେର
ଦେର ଯେବେ ତୋମୀର ପୁଣ୍ୟ କରିବ ଆମି ଗୀତ ଗାଇବ
୧୦ ବର୍ଣ୍ଣଦେର ଯେବେ କେମନା ତୋମୀର କୃପା ମୂର୍ଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୧୧ ବଢ଼ ତୋମୀର ମତ୍ୟତା ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଆପନି ମୁଦ୍ରାର
ଓପର ଉପାନ ହେ ଆପନାର ତେଜ ଉପାନ ମହଲ
ପୃଥିବୀର ଓପର ।

ଅଗ୍ରିକେ ନଷ୍ଟ କରିବ ନା ଦାଉଦେର ଯୁଧତୀଯ —

ଗୀତ ହେ ମତ୍ୟଦେଇ ତୋମରୀ କି ନିଅନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କଥା କହି
୨ ତେବେ ହେ ଯାନୁଷ୍ଠର ମନ୍ତ୍ରାନ ତୋମରୀ କି ନିଷ୍ଠୟ ପୁଣ୍ୟ
ବିଚାର କୁରିତେଜ । ତୋମରୀ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠରନେ କୁକିଯା
୩ କରିତେଜ ତୋମରୀ ପଥିବିତେ ପ୍ରକାଶିତେଜ ଆପନାରଦେର
ହାତେର କୁକିଯା । ପାଯର ଲୋକ ଗାଁରୁ ହେ ହେତ ଅବଶ୍ୟ
କାବ୍ୟକଷ ହେତ ତାହାରୀ ଓଦରମ୍ଭ ହେତ ଅବଶ୍ୟ ଯିବ୍ବା
୫ କଥା କହିତେ ଭୁଲେ । ତାହାରଦେର ଗାଇଲ ମର୍ପେର
ଗାଇଲେର ଯତ ତାହାରୀ କନ୍ତ ମୁନ୍ଦେ ବରିବ ଆଏଇ ମର୍ପେର
୬ ଯତ ଯେ ଯନ୍ତ୍ରୀର କଥା ଶୁଣେ ନା ଯଦି ଯାହା ପଣ୍ଡିତ ଯନ୍ତ୍ର ବଲେ ।
୭ ଝିଶ୍ଵର ତାମିଯା ଦେଲିବେଳ ତାହାରଦେର ଦୁନ୍ତ ତାହାରଦେର
୮ ଯାଏ ଯିଶ୍ଵା ନଷ୍ଟ କରିବେତ ମିଠେର ବାଟାର ଚର୍ବନୀଯ
୯ ଦେଲିବେଲା । ତାହାର ଜଳେର ଯତ ବାସ ହେବେ ତିନି
୧୦ ସାନ ଅଜ୍ଜବେଳ ତାହାରଦିଗିକେ କାଟିଯା ନାଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୧୧ ମେ ମାନ୍ଯା ଯାବେ ମାୟୁକେର ଯତ ଯେତ କ୍ରୀ ଲୋକେର

୫୮ ଆନ୍ଦୋଳନଶାତୀୟ ଗୀତ ।

ପାତ୍ର ପାତ ତେଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିତେ ଦିବେନନ୍ତା ତାହାର ଦିଗିକେ
୧ ତୋଯାରଦେର ହାତି ମାଙ୍କୁଲେର ତାନ୍ତ୍ର କୁରନେର ପୁଷ୍ପେ
ଧାରତ ବାଠେ ତାରତ ଘାତେ ଲଈଯା ଘାବେ ତାହାର ଦିଗିକେ ।
୨ ବୀମିକ ଲୋକ ମେ ଦାଶୀ ଦେଖିଲେ ଆନନ୍ଦ କୁରିବେ
୩ ତାହାରା ନା ଦୁଇବେ ନୌଥରେ ରଜ୍ଞତେ । ଯେଣ ଯାନୁଷ୍ୟା
ବଲିବେ ଅବଶ୍ୟ ବୀମିକର ଛଲୋଦୟ ଆଜେ ଅବଶ୍ୟ
ଔଷଧ ଆଜେନ ଧିନି ନୃପିବିତେ ବିଚାର କରିତେଜେନ ।

ଅଣ୍ଟିକେ ନକ୍ଷ କରିଓ ନା ଦାଙ୍କଦେର ଶପତାମ ପଥନ
ଶୀଓଳ ଲୋକ ପାଠାଇଲେ ତାହାରା ବାଢ଼ୀ ବେଚିଲ ବରି
କରିତେ ତାହାଙ୍କେ ।

ଗୀତ ହେ ଆମାର ଔଷଧ ମୁକୁ କର ଆମାରେ ଆମାର ଶ୍ଵର
୧ ଗନ ହଇତେ ରଙ୍ଗ କର ଆମାରେ ତାହାର ଦିଗି ହଇତେ
୨ ଧାହାରା ଆମାର ବିନ୍ଦିରିତେ କରେ । ତାନ କର ଆମାରେ
କୁରୁତୀଗନ ହଇତେ ରଙ୍ଗ କର ଆମାରେ ଧୂନି ଲୋକ
୩ ହଇତେ । ଦେଖ ତାହାରା ଆମାର ପୁନି ବିରିତେ ନୁହିଯା
ପାକେ ବଲବାନ ଲୋକେନା ମଜା ଆଜେ ଆମାର ବିନ୍ଦିରିତେ
୪ ହେ ଯିଶହା । ତାହାରା ଦୌଡ଼ିଯା ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ ଉଷ୍ଣ ଆମାର ଦୌଷ
୫ ବିନା ଚିତ୍ତନ୍ୟ ହୁ ଆମାର ଓପକାରୀପତ୍ର ଓ ଦେଖ । ତୁ ଯି
ହେ ଯିଶହା ମେନାର ଔଷଧ ଶିରଦୀଲେର ଔଷଧ ଚିତ୍ତନ୍ୟ
ହୁ ଦେବପୁଜାକେରଦିଗିକେ ମାଆ ଦିତେ କୁରୁତୀରଦେର
୬ ଅଧିର୍ମ ଦଶୀ କରିଓ ନା । ମେଲା । ତାହାରା ମର୍ଦ୍ଦା କାଳେ
୭ ତିରେ ତୁମୁରେ ଯତ ଶକ୍ତ କରେ ଓ ମହରେ ବେଢାଯା । ତାହାରା
ଚେକୁ ର ଛାତେ ତାହାରଦେର ମୁଖେ ତାହାରଦେବ ଓ କୁରୀବିରେ
୮ ତୁରୋଧାର ଆଜେ ଫେନନା କେତା ଶୁନିବେ । ହେ ଯିଶହା ତୁମ

୯୯ ଅନେକାର୍ଥ ଗୀତ ।—

୧ ତୁଳୁ କରିବା ତାହାରଦିଗିକେ ତୁମି ପରିହାସ କରିବା ମହନ
 ଦେବପୂଜକେବିଦିଗିକେ । ତାହାର ବଳେ ତମେ ଅପେକ୍ଷା
 କରିବ ତାହାର କାରନ କେନା । ଔଷ୍ଠର ଆମ୍ବାର ରଙ୍ଗକୁ ।
 ୨ ଆମ୍ବାର ଆନୁଗୁହେର ଔଷ୍ଠର ଛେଦନ ଆମ୍ବାର ପାଲକ
 ଔଷ୍ଠର ଦୁଃଖ କରାଇବନ ଆମ୍ବାକେ ଆମ୍ବାର ଶ୍ଵର ଓପର ।
 ୩ ବଦି କରିବ ତା ତାହାରଦିଗିକେ ନତୁବୀ ଆମ୍ବାର ଲୋକ
 ବିଶ୍ଵାସି ହେ ତୋମାର ବଳେ ତିନି ଭିନ୍ନ କର ତାହାରଦିଗିକେ
 ଓ ନିଚେ କରାଏ ତାହାରଦିଗିକେ ହେ ଔଷ୍ଠର ଆମ୍ବାରଦେର
 ୪ ଚାନ । ତାହାରଦେର ନିଜ ମୁଖ୍ୟ ପାପ ଓ ନିଜ ଓକ୍ତା
 ସିରେର କଥା ଆପନାରଦେର ଅଛକାରେ ବିର୍ଣ୍ଣ ପାଞ୍ଚ
 ୫ ତାହାରଦେର ଶାପ ଓ ଶିଥ୍ୟା କହନେର କାରନେ ।
 ୬ ତାମ୍ବାର କୋବି ଅନ୍ତାର କର ମନ୍ତାର କର ତାହାରଦିଗି
 କେ ଯେବେ ହେବେ ତା ଓ ଯେବେ ତାହାର । ଆନିତେ ପାବେ ଯେ
 ପ୍ରିଷ୍ଠା କତ୍ତୁ କଟେନ ପାଁକୁବେର ଯାଦୀ ପୃଥିବୀର ଆନ୍ଦ୍ୟକୁ
 ୭ ପାର୍ଯ୍ୟକୁ । ମେଲା । ପରେ ମଜ୍ଜାର ଛିକକୁ ଓ କୁଣ୍ଡରେର ଯତ
 ୮ ଶ୍ଵର କବକୁ ଓ ମହରେର ଚାରିଦିଗେ ଘାତକ । ତାହାର
 ପାନ୍ଦ୍ୟାଥେ ବେତାଇତେ ଘାତକ ଏବଂ ଯଦି ପରିତୋଷ ନହେ
 ୯ ତବେ କଟେ କରକ କିନ୍ତୁ ଆମି ଗୋଟିଏ ତୋମାର ପିରୀ
 କରେର କଥ୍ୟ ପ୍ରାତି ଆମି ଓହମାରେ ଗୋଟିଏ ତୋମାର ଦୟା
 କେନା । ତୁମି ଆମ୍ବାର ରଙ୍ଗକୁ ଓ ଆମ୍ବାର ଆମ୍ବାର ବିଦ୍ୟମ୍ଭ
 ୧୦ ଦିନେ । ହେ ଆମ୍ବାର ବଳ ଆମି ଗୋଟିଏ ତୋମାର ପୁତ୍ର
 କେନା ଔଷ୍ଠର ଆମ୍ବାର ଦୟାଲୁ ଔଷ୍ଠରେ ଆମ୍ବାର ରଙ୍ଗକୁ
 ଆଚନ ।

୩୦ ସକ୍ଷିପ୍ତ ଗୀତ ।

ଜୀବିକେ ଦାଉଦେର ଯଥତାମ ଜାନ ଦେଆଖେ ମୀଳି
ମୋମନେର ହିବୟ ଘପନ ପୁଲ କୁରିଲେନ ଆରାମିଲାହ
ରୀଷ ଓ ଆରାମ ଜୋଦାର ମହିନ ଘପନ ଯୋଗୀର ଛିରିଲ
ଏବଂ ମାରିଯାନ ଫେଲିଲ ବାରୋ ହାଜାର ଆମୋରୀର
ଦିଗିକେ ନବନ ଯାଏଟ ।

- ଗୀତ । ହେ ଈଶ୍ଵର ତୁମି ଦୂର ତୁମି ଜଗାଇୟାଇ ତୁମି
 ୧୦ କୋଥିତ ହଇୟାଇ ପୁନବରୀର କ୍ଷିର ଆମୀରଦେହ କାଜେ ।
 ୧ ତୁମି ପୃଥିବୀକେ କଷ୍ଟହିୟାଇ ତୁମି ତାହିଁ ଭାନ୍ଧିଯା ଫେଲି
ଯାଇ ମୁହା କର ତାହାର ତ୍ରୁଟ କେନନା ତାହା ଲାଗେ ।
 ୨ କୁଠିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଆନନ୍ଦର ଲୋକଙ୍କେ ଦେଖାଇୟାଇ ତୁମି
ଚଣ୍ଡକାର ଦୀଙ୍କା ରମ ପାନ କରାଇୟାଇ ଆମୀରଦିଗିହେ ।
 ୩ ତୁମି ଦ୍ଵିତୀ ଦିଯାଇ ତାହାରଦିଗିକେ ସେ ଭୟ କରେ ତୋମାର
ନାମ ତାହା ପାଢା କରନେର ଜନ୍ମ ମତ୍ତାତାଖାରେ । ମେଲା ।
 ୪ ତୋମାର ଦ୍ଵିତୀରେ କ୍ରାନ ପାଓନେର କାରନ ତୋମାର ଦର୍ଶନ
 ୫ ହାତ ଦିଯା ରଙ୍ଗା କର ଏବଂ ଶୁତ ଆମୀରଙ୍କେ । ଈଶ୍ଵର
କହିୟାଇଲ ଆମାର ଦିମ୍ବ ଆମି ଆନନ୍ଦ କହିବ
ଆମି ତିନ୍ମ କରିବ ଶାଖକେ ଆମି ଶାପିବ ମଧ୍ୟାର୍ଥ
 ୭ ଯାଏ । ଗଲଉଦ ଆମାର ଏବଂ ଯନନ୍ଦା ଆମାର
ଆମଶ ଆମାର ମଜ୍ଜକେବ ବଳ ଲିହୋଦା ଆମାର
 ୮ ଦ୍ୟବଦୀକର୍ତ୍ତା । ଯୋଗୀର ଆମାର ଦ୍ୟା କରନେର ହୀତ
ଆଦୋମୀର ଓ ପଦ ଆମାର ତୁତାଫେଲିବ ପଲଶୀତିହେ
 ୯ ଅଗ୍ରକ କାହିଁ ଶନ୍ଦ କର ଆମାର ବିଷୟ । କେତୋ ଆନିବେ
ଆମୀଙ୍କେ ମଜ୍ବୁତ ମହରେ କେତୋ ଆନିବେ ଆମୀଙ୍କେ
ଆଦୋମୀ । ହେ ଈଶ୍ଵର ସେ ଦୂର କୁରିୟାଇ ଯାହାରଦିଗିକେ
 ୧୦ ତୁମି ତାହା କରିବା ନା । ହେ ଈଶ୍ଵର ସେ ଆମୀରଦେହ

୩୦ ସଞ୍ଜୀଯ ଗୀତୀ—

ମେନାଶେନେର ମହିଳା ନା ନିଯାଜ ତୁସି ତାହା କରିବା ନା ।
୧୫ ଓରକାର କୁର ଦୂମ ହଇତେ କେନନା ଯାନୁମେର ଓରକାର
୧୯ ଶିଥା । ଔଷଧେ ରଲରାନ କରିବ କେନନା ତିନି ଦଳାଇୟା
ପ୍ରେନିଟେନ ଆମାରଦେର ଶବୁଣିନକେ ।—

ଦାଉଦେର ଗୀତ ନାନାର ଉପର ଜୟିକେ ।—

ଗୀତ ହେ ଔଷଧ ଶୁନ ଆମାର ଚୋନ ଆବଦୀନ କୁର
୩ ଆମାର ନିବେଦନ । ପୃଥିବୀର ଅଛୁ ପାକ୍ଷିଯା ଆମି
୫ ତାକିବ ତୋମାକେ ଆମାର ଅକୁଳକରନ ଦୁର୍ବଳ ହଇଲେ
୭ ପଥ ଦେଖୁଓ ଆମାକେ ମେ ପରବତେ ଯାହା ଆମା ହଇତେ
୯ ଓଡ଼ କେନନା ତୁସି ଜିନା ଆମାର ଆଶ୍ରୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି
୧୧ ମନ୍ତ୍ର ଆମାର ଶତ୍ରୁରଦେର ପୌଠରେ । ଆମି ମଦାକାଳ
୧୩ ବାସ କୁରିବ ତୋମାର ପରିତ୍ରମାନେ ତୋମାର ପାପର ଛାତ୍ରୀ
୧୫ ଆମାର ଭରମା । ମେଲା । କେନନା ହେ ଶିଥହା ତୁସି
୧୭ ଶୁନିଯାଜ ଆମାର ଯାନନ ତୁସି ଅସିକ୍ଷାର ଦିଯାଜ ତାହାର
୧୯ ଦିଗିକେ ଯାହାରୀ ତୟ କରେ ତୋମାର ନାମ । ରାଜାକେ
୨୧ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରସାଦୁ ଦିବ୍ୟ ତାହାର ବନ୍ଦମର ହେବେ ମରବ ପୁରସ୍ତେର
୨୩ କୁଲେର ଯତ ତିନି ମଦାକାଳ ପାକିବେନ ଔଷଧରେ
୨୫ ପୌଠରେ ଶୁଭ୍ରା ଓ ସତାତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କୁର ତାହାକୁ ରୁକ୍ଷା
୨୭ କରିବାର ଜନ୍ମ । ତେବେବୁଲେ ଆମି ନିତ୍ୟ ଜୁବ ପାଇବ
୨୯ ତୋମାର ନାମେ ଦିଲବଦିନ ଆମି କରିବ ଆମାର ଯାନନ ।

ଯିଦୋତନେର କାରନ ଦାଉଦେର ଏକ ଗୀତ ଜୟିକେ ।

ଗୀତ—ଶବଶ୍ୟ ଆମାର ଯନ ଦୂମ କରିଯା ପାକେ ଔଷଧର
୩୧ କାରନ ଆମାର ନିଷ୍ଠାର ତାହା ହଇତେ । ଅବଶ୍ୟ ତିନି

୬୧ ହାତକୀୟ ଗୀତ ।—

ଆମୀର ପରଦତ ଏବଂ ଆଶାର ନିଚ୍ଛାର ଆଶାର ରଙ୍ଗକୁ
 ୩ ଆସି ବହୁ ଲଭିବ ନା । କୁତକାନ ଯାନୁଷେର ହିଂମା
 ୪ ଶୀଘ୍ରିବା ତୋଷରା ତୋଷାରଦିଗିକେ ଯାଦିଯା ଫେଲିତେ ହିଁବେ
 ଯେହନ ଦ୍ୟାକ୍ଷା ଦେବାଳ ଏବଂ ଭାଞ୍ଜି ବେଢ଼ । ତାହାରା ଅବଶ୍ୟ
 ପରାୟଣ' କରେ ତାହାକେ ଆପନାର ଯହୁତା ହିଁତେ
 ଫେଲିଯା ଦିତେ ତାହାରା ଯିଥ୍ୟା କଥା କହିତେ ତାହେ
 ତାହାରା ମୁଖ୍ୟ ବର ଦେବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ ଶୀତା । ମେଳା ।
 ୬ ହେ ଆଶାର ମନ କେବଳ ଔଷ୍ଠରେ ଜନ୍ମେ ଅପେକ୍ଷା
 ୭ କର କେନନୀ ତାହାୟ ଆମୀର ଭରମା । ତିନି ଅବଶ୍ୟ
 ଆଶାର ପରଦତ ଏବଂ ଆମୀର ନିଚ୍ଛାର ଆମୀର ରଙ୍ଗକୁ
 ୯ ଆସି ଲଭିବ ନା । ଆଶାର କୁଳ ଓ ଆଶାର ମୁଖ୍ୟ
 ଔଷ୍ଠରେ ତିନି ଆଶାର ବଲେର ଗୋଟିଏ ଆଶାର ଭରମା ଓ
 ୧୦ ଔଷ୍ଠରେ । ହେଲୋକେରା ସବରହ୍ମାଲେ ଭରମା କର ତାହାର
 ତାହାର ଗୋଟରେ ଚାଲ ତୋଷାରଦେହ ଅନ୍ତଃକୁରନ କେନନୀ
 ୧୧ ଔଷ୍ଠର ଆଶାରଦେହ ଭରମା । ମେଳା । ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତର
 ଲୋକ କିଛୁ ନହେ ଓ ଯହ୍ୟ ଲୋକ ଯିଥ୍ୟା ତାହାରୀ ଦାଖିତେ
 ୧୨ ପୁଇଲେ ମରୁଲେ ଏକନ୍ତ ନିର୍ତ୍ତାର । ଜୋରେଭରମା କରିଓ
 ନା ଓ ଛୁରି କରିତେ ନିର୍ଭୟ ହିଁଓ ନା ବିନ ବୃଦ୍ଧ
 ୧୩ ହିଁଲେ ତାହାତେ ଅନ୍ତଃକୁରନ ଦିଓ ନା । ଔଷ୍ଠର ଏକ
 ସାର କହିଯାଇନ ବଟେ ଦୁଇ ବାର ଆସି ଇହା ଶୁଣିଯାଇ
 ୧୪ ଯେ ପରାକ୍ରମ ଔଷ୍ଠରେ । ତୋଷାର ଓ ଭାଙ୍ଗ ଦୟା
 ହେ ଯିଥିହା କେନନୀ ତୁମି ଫେର ଦିତେଇ ପୁତି ମାନୁଷଙ୍କେ
 ତାହାର କମ୍ପାନୁଷ୍ୟାଯି ।—

ଦାନ୍ତଦେଶ ଏହି ଗୀତ ଧ୍ୟନ ଜିଲେନ ଘିରୋଦା ଦେଖେ
ଆବନେ । ।

ହେ ଈଶ୍ଵର ତୁ ଯାଏଇ ପୁରୁ ଆସି ତୋରେ ଚେଷ୍ଟା
କରିବ ତୋଯାକେ ଆମ୍ବାରମନ ଭୁକ୍ତ ଆଜେ ତୋଯାର
କାରନ ଆମ୍ବାର ଶରୀର ଇଚ୍ଛା କରେ ତୋଯାକେ ଶୁଣୁ ଓ
ସୂଚିତ ଓ ନିଜଳ ଦେଖେ ଯେହନ ବିର୍ମା ମାନେ ଦେଖି
ଯାଇ ତେବେ ତୋଯାର ଶକ୍ତି ଓ ତୋଯାର ମହୁୟ ଦେଖିପାଇ ।
କେନା ତୋଯାର କୃପା ଜୀବନ ଇହାତେ ବଢ଼ ଆମ୍ବାର
ଓଷ୍ଠାବିର ଓ ତୋଯାର ସ୍ତୁତି କରିବେ । ମେ ଯତ ଆମ୍ବାର
ପୁର୍ମାୟ ଧାର୍ଥ ପାଇଁ ତୋର୍ଥ ଆସି କହିବ ତୋଯାକେ
ହିନ୍ତା । ତୋଯାର ନାମେ ଆସି ହାତ ତୁଲିବ । ଆମ୍ବାର
ଯନ ପରିତୋଷ ହିବେ ଯେନ ଦୂତ ଓ ଚରବି ଭକ୍ଷନେ । ଓ
ଆମ୍ବାର ମୁଖ ଖଲ୍ଲାଷ୍ଟୁକ ଓଷ୍ଠାବିରେ ତୋଯାର ସ୍ତୁତ
କରିବେ । ଧ୍ୟନ ତୁ ଯାଇ ଆମ୍ବାର ଯନଙ୍କ ହିତେଜ ଶପ୍ତାର
ଉପର ଆସି ଯନେ । କରି ତୋଯାର ବିଷୟ ଦୁଇ ପୁହାରେ
କେନା ତୁ ଯାଇ ଜିଲା ଆମ୍ବାର ଉପରାଗି ଅତ୍ସବ ତୋଯାର
ପାପାର ଜୀବାୟ ଆନନ୍ଦ କରିବ ଆମ୍ବାର ଯନ ଲାଗିଯା
ପାଇଁ ତୋଯାର କୌଣ୍ଠ ତୋଯାର ଦକ୍ଷିଣ ହାତ ରଙ୍ଗ
କରିତେଜେ ଆମ୍ବାକେ । ଯାହାରୀ ଆମ୍ବାର ପୁଁନ ନକ୍ଷ
କରିତେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାହାରୀ ଯାଇବେ ପୃଥିବୀର ନିଚ
ମାନେ । ତାହାରୀ ପଡ଼ିବେ ତାନୋଯାରେର କୋଣେ ତାହାରୀ
ହିବେ । ଶୈଯାଲେତ ଆଧିକାର କିନ୍ତୁ ଦୁଇଜା ଆନନ୍ଦି
ହିବେ ଈଶ୍ଵରେ ଯାହାରୀ କିବା କରେ ତାହାର ନାମ ଲାଇଯା
ତାହାରୀ ମଞ୍ଜନ ଖଲ୍ଲାଷ୍ଟି ହିବେ କିନ୍ତୁ ତିନି ବର୍ଷ
କରିବେ ଜେନ ମିଥ୍ୟା ବଜାରଦେର ମୁଖ । ।

୬୫ ଚତୁର୍ଦ୍ଦୀଯ ଗୀତ ।—

ଜୟିକେ ଦାଉଦେଇ ଏଣ୍ ଗୀତ ।—

ଗୀତ ହେ ଔଷଧ ଆମାର ଆରାଦିଲେ ଶୁଣ ଆମାର କଥ
 ୨୪ ଆମାର ପୁନଃ ରଙ୍ଗ କର ଖବୁର ଭୟ ହଇତେ । ଓଷ୍ଠ ରାତ୍ରି
 ଆମାକେ ପାମାର ଲୋକେର ନିଭୂତି ପରାମର୍ଶ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
 ୫ ମିଳିଲୋକେର କୁଳରବ ହଇତେ ଯାହାରୀ ଆପିନାର ତିଥି
 ଭୀକୁଳରେ ତଳୋଯାରେତ ମତ ତାହାରୀ ବାନ ଏବେ
 ୧୦ ତାହାଇ ଡିକ୍ଷିକ କଥା । ଓଷ୍ଠ କରିଯା ମାତ୍ରିକେ ଯାଇନାଥେ
 ତାହାରୀ ଆଚମିତ ଯାରେ ତାହାକେ ଓ ଭୟ କରେ ନା ।
 ୧୫ ତାହାରୀ ଯନ୍ମ କିମ୍ବା କରନେତେ ଆପିନାରଦେଇ ଆଶ୍ଵାସ
 କରେ । ତାହାରୀ ଫାଁଦ ଫୁଲ କଥା କରେ ତାହାରୀ ବଳି
 ୨୦ ଭେଜେ କେତା ଦେଖିବେ ତାହାର ଦିଗିକେ । ତାହାରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
 ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାହାରୀ ଏଣ୍ଟାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରେ ପୁତି ମନୁଷେର
 ୨୫ ଅନ୍ତର ଓ ଯନ ଅତି ଗଭୀର । ଔଷଧର ଓ ବାନ ଏତ୍ତା
 ମୁତର ମରିବେନ ତାହାର ଦିଗିକେ ତାହାରୀ ଯାହା ପାତରେ
 ୩୦ ତାହାରୁ ଓ ଆପିନାରଦେଇ ଜିହ୍ଵର କଥା ଲାଗାଇବେ
 ଆପିନାରଦେଇ ଓ ପାତର ଯାହାରୀ ଦେଖେ ତାହାର ଦିଗିକେ
 ୩୫ ତାହାରୀ ମକଳ ଦୂରେ ପାଇବେ । ଓ ମକଳ ଲୋକ ତା
 କରିବେ ଓ ଔଷଧର କମ୍ବ ବଲିବେ କେନନୀ ତାହାରୀ
 ୪୦ ବୁଝିବେ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ । ପୁରୁତ୍ୱପ୍ରିକ ଆନନ୍ଦିତ ହଇବେ
 ଶିଥରାଯ୍ୟ ଓ ତର ମଧ୍ୟ ପାଇବେ ତାହାରୁ ମକଳ ମନ୍ଦିରିଟି
 କରନୀଯେବା ଉତ୍ସାହିତ ହଇବେ ।—

ଦାଉଦେଇ ଏଣ୍ ଗୀତ ଶାନ କରନାଥେ ଜୟିକେ ।—

ଗୀତ ହେ ଔଷଧ କୁର ନିରବ ହୈଯା ଥାକେ ଛୀଯାଲେ ତୋମାର
 ୪୫ କୋରନ ଏବଂ ଶାନନ ପୁତାଙ୍କ କରିବେ ତେବେବେ ତୋମାର
 ୧ ହାନେ ହେ ନିବେଦାନଶ୍ରୀତା ତୋମାର ନିକଟ ମକଳ ପୁନଃ

୧ ଆମିବେ । କୁରୁଥା ଜୟ କରେ ଆମାରେ ତୁମି କୃପା
 ୨ କୁରିଯା ଯୋଚିବା ଆମାରଦେର ପାଇଟ । ଦିନୀ ମେ ଅନ୍ତରେ
 ୩ ଯାହାକେ ତୁମି ପଞ୍ଚଶିଲୀ କୁରିଯା ଆମନାର ନିଷ୍ଠଟ କରାଇ
 ୪ ଯାଇଁ ମେ ସାମ କୁରିବେ ତୋମାର ଓଠାନେ । ଆମରା ତୋମାର
 ୫ ଯନ୍ତ୍ରିର ତାହାଇ ତୋମାର ମୁଣ୍ଡିକେର ଓତୁମ ପାଇୟା ପରି
 ୬ ତୋଷ ହିଁବ । ହେ ଆମାରଦେର କ୍ରାନ୍ତର ଔଷର ଦିର୍ଘର ଅତି
 ୭ ସଙ୍କଳିତ କରନେତେ ତୁମି ଓତୁମ ଦିବା ଆମାରଦିଗିକେ
 ୮ ତୁମି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତର ଭରମା ଏବଂ ତାହାରଦେର ଓ ଯେ
 ୯ ବଢ଼ ଦୂରେ ମୟୁଦୁର ଥାକେ । ତିନି ପରାକ୍ରମ ବଜ୍ରେ
 ୧୦ ବଜ୍ରିତ ହିୟା ଆମନାର ବଳେ ପରଦର୍ତ୍ତ ହିୟା କୁଇରାଗତେ
 ୧୧ ଜେନ । ତିନି ମୟୁଦୁର ଶକ୍ତି ନିରବ କୁରାନ ଚତେର
 ୧୨ ଶକ୍ତି ଓ ଲୋକେର ଥକାଥି । ଏବଂ ପୃଥିବୀର ମୀଶାଳ୍କେ
 ୧୩ ଯେ ପ୍ରଜାଗତି ତାହାରୀ ତୋମାର ଆଶ୍ରଯ ଦେଖିଯା ତୟ
 ୧୪ କୁରିବେ ତୁମି ପୁଅ ଓ ମଞ୍ଜ୍ୟର ଗମନ ଆନିନିତ କରାଇ
 ୧୫ ତେଜ । ତୁମି ପୃଥିବୀତେ ଅନୁଗୀଇ କୁରିଯା ଜଳ ପରି
 ୧୬ ତୋଷ କୁରିଯାଇ ତୁମି ତାହା ବଢ଼ ଫଳବାନ କୁରିଯାଇ
 ୧୭ ଔଷରେ ଜଳପୁନ୍ ନଦୀ ଦିଯା । ତୁମି ଏମନ ତାହା
 ୧୮ ଜୋଗାଇଲେ ଜୋଗାଇତେଇ ତାହାରଦେର ଶମ୍ଭା । ତାହାର
 ୧୯ ଦାଢ଼ା ପୁନ୍ ହଇଲେ ଚେଲା ତାନିତେଇ ତୁମି ଦୃଷ୍ଟିତ
 ୨୦ ତାହା ମିଳାଇତେଇ ତାହାର ତନ ବାତୁନ ବର ଦିଯାଇ ।
 ୨୧ ଆମନାର ଦାନ ଦିଯା ବନ୍ଦମରେ ମୁକୁଟ ଦିତେଇ ତୋମାର
 ୨୨ ଗମନ ପାଇଁ ଓତୁମ ବନ୍ଦ । ତାହା ନାକେ ବନ୍ଦେବ ମାଟେ
 ୨୩ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେର ଗିରିଗିନ ଓଲ୍ଲାଷିତ ହିଁବେ । କେବୁ
 ୨୪ ଯେଷ ପୁନ୍ ହିଁବେ ଶାଟ ଓ ଶମ୍ଭାଜାଦିତ ହିୟାଇଁ ।
 ୨୫ ତାହାରୀ ଚୋଇ ତାହାରୀ ଗୀତ ଗାଇ ।—

୬୬ ହତସଙ୍ଗୀରୁ ଗୀତ ।—

ଏକଟା ଗୀତ ଅଧିକେ ଗୀତାପ୍ରେ ।—

ଗୀତ   ହେ ମନୁଳ ପୃଥିବୀରୁ ଔଷଧରେ ଚାନ୍ଦ କର ତାହାର
୩୩   ନାମେର ମସ୍ତୁଷ ଗାନେ ପୁକାଶ କର ତାହାର ଚାନ୍ଦ
 ୩   ତାରି କର । ଔଷଧରେ ବଳ ତୁମି ଆପନାର
 ୪   କାର୍ଯ୍ୟ କେଣଳ ଭୟକିର ତୋଷାର ଅତି ଯହିତାର
 ୫   ତୋଷାର ଶତ୍ରୁଗାନ ତାଷାର ବମ୍ବିଜ୍ଞତ ହଇବେ । ମରନ୍ତ
 ୬   ପୃଥିବୀ ପୁନାଶ କରିବେ ତୋଷାର ନିକଟେ ଓ
 ୭   ଗୋତ ଗାଇବେ ତୋଷାର ପୁତ୍ର ତାହାରୀ ନୀର କରିବେ
 ୮   ତୋଷାର ନାମେ । ମେଲୀ । ଆଇମ ଦେଖ ଔଷଧରେ
 ୯   କିମ୍ବା ତିନି ତାହାର କିମ୍ବାତେ ଭୟକିର ଯାନୁଷ୍ୟ
 ୧୦   ମନ୍ତ୍ରାନେରଦିଗେ । ତିନି ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଶୁଣ ବ୍ୟମିତେ କାରନ
 ୧୧   ତାହାରୀ ପାଦବୁଜ ବର୍ଣ୍ୟ ଦିଲା ଗେଲ ଆଶାରୀ ମେଲୀନ
 ୧୨   ତାହା ଦେଖିଯା ଆନନ୍ଦିତ ଜିଲ୍ଲାମୁଖ । ତିନି ଆପନାର
 ୧୩   ପରାକ୍ରମେ ମନ୍ଦାକ୍ନାଳ ଦ୍ଵାଜ୍ୟ କରେନ ତାହାର ଚକ୍ର ଦୃଢ଼
 ୧୪   କରେ ବର୍ଣ୍ୟନେର ଓପର ଯେତ ଭକ୍ତତାର ଆଶ୍ରା କାହାରେ
 ୧୫   ହୁଁ । ମେଲୀ । ହେ ଲୋକେରୀ ଆସ କହ ତାହାର
 ୧୬   ଦେଇ ଔଷଧରେ ତାହାର ଚାନ୍ଦରେ ରୁଥା ଶୁଣାଓ । ତିନି
 ୧୭   ଆଶାରଦେଇ ପୁନ ଦୀଠାନ ଏବଂ ଆଶାରଦେ
 ୧୮   ଏ ନିଜଲେ ପଡ଼ିତେ ଦେଇ ନାହିଁ । ଓହେ ଔଷଧ ତୁମି
 ୧୯   ଆଶାରଦେଇ ପରିଷକା ଲକ୍ଷ୍ମୀଜ ତୁମି କମିଳାଜ
 ୨୦   ଆଶାରଦେଇ ଯେଣନ କଣା । ତୁମି ଆଲେ ଆନି
 ୨୧   ଘାଜ ଆଶାରଦ୍ଵିତୀକେ ତୁମି ଅବସ କୁଳିଯାଜ
 ୨୨   ଆଶାରଦେଇ କମର । ତୁମି ମାନୁଷକେ ଆରୋହି
 ୨୩   କହୁ ଇନ୍ଦ୍ରାଜ ଆଶାରଦେଇ ଯାପାୟ । ଆଶାର ନିଧାନଜ

ଆମେ ଓ ଜଳ ଦିଯା ପରେ ତୁମି ବାହିର କେନ୍ଦ୍ରିୟାଙ୍କ
୧୦ ଆମାରଦିଗିକେ ଦିନଜ ଥାଲେ । ଆମି ଆଶ୍ରତି ଲାଇୟା
୧୫ ପୁରେ କୁରିବ ତୋମାର ସରେ ତୋହାର ମଦନେ
୨୦ ଆମାର ମେ ମାନନ କୁରିବ ଘାହା ଆମାର ଓଷଠିର
୨୫ ରହିଯାଇଁ ଓ ଆମାର ମୁଖ ବଲିଯାଇଁ ବିମମ ଦୁଃଖେର
୩୦ କାଲେ । ଆମି ଚରବିଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ରତି କୁରିବ ତୋମାର
୩୫ ମାନେ ଯେଷେର ମୁଣ୍ଡକୁ ମହିତ ଆମି ଗକ ଓ ଛାଗଳ
୪୦ ଡିମର୍ଗ କୁରିବ । ମେଲା । ତୋଯରୀ ଯେ ତୟ କର
୪୫ ଈସ୍ତରକେ ମଜଳେ ଆଇମ ଓ ଶୁଣ ଆମି ବଲିବ ତିନି କିଣି
୫୦ କୁରିଯାଇନ ଆମାର ପାନାଏଁ । ଆମି ଆମାର
୫୫ ମୁଖ ଦିଯା ଚେଟାଇଲାମ ଓ ଆମାର ଜିଝାତେ ତାହାର ନାମ
୬୦ କୁଟିଲାମ । ଯଦି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଆଦର କୁରି ଆମାର
୬୫ ଅନ୍ତଃକ୍ରମେ କିମ୍ବା ଯିଥିହା ଶୁନିଲେନ ତା ଆମାର କୃପା ।
୭୦ ଅବଶ୍ୟ ଈସ୍ତର ଶୁନିଲେନ ତିନି ଅବଦୀନ କୁରିଲେନ
୭୫ ଆମାର ନିବେଦନେର କୃପା । ଅପ୍ରକାଶରକେ ଯିନି
୮୦ ଛିଲାଇଲେନ ତା ଆମାର ନିବେଦନ କିମ୍ବା ତାହାର କୃପା
ଆମା ହଇତେ ।—

ଜୟିକେ ନମିନାମକୁ ଏକ ଗିତ ଗାନାଏଁ ।—

ଗିତ ଈସ୍ତର ଅନୁଗ୍ରହ କୁରନ ଆମାରଦେବ ଓପର ଏବଂ ବର
୮୧ ଦେଖନ ଆମାରଦିଗିକେ ଏବଂ ତାହାର ମୁଖ ପୁମନ କୁରନ
୮୨ ଆମାରଦେବ ଓପର । ମେଲା । ତୋମାର ନାମ ଆନାଇବାର
୮୩ ଜନ୍ମ ପୃଥିବୀତେ ତୋମାର ଦ୍ଵାନ ଓ ମରୁଳ ବର୍ଣ୍ଣରଦେବ ଯାଏଁ ।
୮୪ ହେ ଈସ୍ତର ଲୋକ ତୋମାର ମାନେ ମୁଁହାର କୁରଣ ମରୁଳ

୩୭ ମନ୍ତ୍ରବଜ୍ରୀୟ ଗୀତ ।—

୪ ଲୋକ ମୁଖୀର କୁକୁଳ ଡୋଫାଇ ଥାନେ । ବର୍ଷରୀ ଆନ
ଦିତ ଓ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣାଷେତେ ଗୀତ କରକ କେନନୀ ତୁମି ପୁରୁଷ
ବିଚାର କୁରିବା ଓ କୁତୁଷ୍ଟ କୁରିବା ପୃଥିବୀର ବର୍ଣ୍ଣାକେ ।
୫ ମେନୀ । ହେ ଈଶ୍ଵର ଲୋକ ତୋଯାର ଥାନେ ପୁଣ୍ୟମା
୬ କୁକୁଳ ମରୁଳ ଲୋକ ପୁଣ୍ୟମା କୁକୁଳ । ପୃଥିବୀ
୭ ଏହି ଉତ୍ସବ କୁରିବେ ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ବାରଦେର ଈଶ୍ଵର ଓ ବର
୮ ଦିବେନ ଆମ୍ବାରଦ୍ଵିତୀୟ । ଈଶ୍ଵର ବର ଦିବେନ ଆମ୍ବାର
ଦିଗିକେ ଓ ପୃଥିବୀର ମରୁଳ ମୌର୍ଯ୍ୟ କୁବ କୁରିବେ
ତାହାକେ ।—

ଆମୀଙ୍କେ ଦାଉଦେର ଏକ ଗୀତ ଗାନ୍ତାଧୀରୀ ।—

ଗୀତ ଈଶ୍ଵର ଅତୁଳ ତାହାର ଶୀତର ଛିମ ତିବ ହୁକୁ
୩୮ ମାହାରୀ ମୂଳୀ କୁରେ ତାହାକେ ତାହାରୀ ପାଲୁତିକ
୧ ତାହାର ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ହିତେ । ଯେତନ ସୁଯା ଦାତାମେ
ତତେ ତେବେ ତାହାରଦ୍ଵିତୀୟକେ ପ୍ରେଦାଇୟା ଦେଇ ଯେତନ
ଯୋଗ ଅଗ୍ରିତେ ଗଲିଯା ଯାଏ ତେତନ କାନ୍ତିକଷେତ୍ରରେ
୦ ଅଂହାର ହୁକୁ ଈଶ୍ଵରେର ମନ୍ତ୍ର ହିତେ କିନ୍ତୁ ବୀର୍ଯ୍ୟର
ଲୋକ ହିନ୍ଦି ହୁକୁ । ତାହାରୀ ହକ୍କ ହୁକୁ ଈଶ୍ଵରେର
ପୋଚରେ ତାହାରୀ ଅଳ୍ପାବ୍ସତ୍ତ୍ଵ ହିଯା ଆନନ୍ଦ କରନ ।
୧ ଗୀତ ଗାଓ ଈଶ୍ଵରେର ନିକଟେ ତାହାର ନାମେର କୁବ
ଗାଓ । ମର୍ବୋଟାକଟେର ପୁଣ୍ୟମା କୁବ ତାହାର
ଯିହା ନାମ ଲଇୟା ତାହାର ପୋଚରେ ଓ ଆନନ୍ଦିତ
୫ ହେ । ଈଶ୍ଵର ଆନନ୍ଦାର ଦିର୍ଘ ମାନେ ଆଜନେ ପିତା
ହିଲେର ପିତା ଓ ବିଦୀବାର ବିଚାରକତ୍ତୀ ଈଶ୍ଵର ଆନନ୍ଦିତ
୬ ଦିଗିକେ ଗୁହେ ବାସ କରାନ । ଜିନ୍ଦିର ସଂକଳିତର ଦିଗିକେ

୧ ତିନି ମୁକ୍ତ କରେନ ଦିନ୍ତ ଶ୍ରୁତିରଦିଗିକେ ବାମ
 ୨ କୁରାନ ଶୁଣୁ କୁଣ୍ଡିତେ । ହେ ଈଶ୍ଵର ଯଥିଲ ଆପନି
 ୩ ଶିଯାଜନ ତୋମାର ଲୋକେର ଆଗେ ୫ ଯଥିଲ କାନିନେ
 ୪ ଶିଯାଜନ । ମେଳା । ପୃଥିବୀ କୁଣ୍ଡିଲ ମୁଗ୍ଗ ଚୁଇୟା ବର୍ଣ୍ଣ
 ୫ ଇଲ ଈଶ୍ଵରେର ଗୋଚରେ ଏହି ମନୀ ଓ ଈଶ୍ଵରେର ମାଙ୍କାତେ
 ୬ ତିନି ଯିଶ୍ଵରାଲେର ଈଶ୍ଵର । ହେ ଈଶ୍ଵର ତୁ ଯି ଓ ତୁ ଯି
 ୭ ବୃଦ୍ଧି ବର୍ଣ୍ଣାଇୟାଇ ତୋମାର ଅବିକ୍ଷାରେର ଉପର ଓ ତାହା
 ୮ କୁଣ୍ଡ ହଇଲେ ବଳ ଦିଯାଜ ତୋମାର ମଣିଲି ଧେନ ମେଧାନେ
 ୯ ବାମ କୁଣ୍ଡିବେ । ହେ ଈଶ୍ଵର ତୋମାର ଦୟାତେ ଜୋଗାଇୟାଇ
 ୧୦ ଗିରିବେର କାରନ । ଯିଥିହା କୁଣ୍ଡ ହିଲେନ ଅନେକେ
 ୧୧ ତାହା ପୁରୁଷ କୁଣ୍ଡିଲ । ମେନାପତି ପଲାଇଲ ପଲାଇଲ
 ୧୨ ଓ ଯେ ଜନ ଘରେ ରହିଲ ମେ ଲୁଟ ଦୀଠ କୁଣ୍ଡିଲ । ଯଦି
 ୧୩ ଶୁଇୟାଇ ଚୁଲାକୁଣ୍ଡର୍ଦ୍ଵାରି ହବା ଘରର ପାପନିର ଯତ କଣା
 ୧୪ ଆମ୍ବାଦିତ ଓ ତାହାର ପାପା ହରିଦୁ ବନ୍ ମୋନାର
 ୧୫ ନ୍ୟାଯ । ମର୍ବର୍ଣ୍ଣକି ତାହାର ମଦ୍ଦୟ ରାଜ୍ୟାଧିକାରେ ଯେଦାଇୟା
 ୧୬ ଦିତେ ତାହା ଶ୍ଵେତବେଳେ ହଇଲ ଯେନ ଛଲମାତ୍ର ବରାପ ।
 ୧୭ ଈଶ୍ଵରେର ନବର୍ତ୍ତ ସନ୍ତମ ପରବର୍ତ୍ତର ଯତ ଓହାପରବର୍ତ୍ତ ଯେନ
 ୧୮ ବଶନ ପରବର୍ତ୍ତ । ଓହା ପରବର୍ତ୍ତରେ କେନ ହେସ କୁଣ୍ଡିତେ । ଦୂର୍ଧ୍ଵ
 ୧୯ କୁଣ୍ଡିତେ ଈଶ୍ଵର ଇହା କୁଣ୍ଡିଯାଜନ ବାମ କୁଣ୍ଡିତେ ଏ
 ୨୦ ପରବର୍ତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧା ଓ ତାହାତେ ମଦ୍ଦାକାଳ ଦୀମ କୁଣ୍ଡିବେନ,
 ୨୧ ଈଶ୍ଵରେର ରଥ କେଟି ତାହାଇ ମହମୁୟ ଦୂତ ଭଗୀବାନ
 ୨୨ ତାହାରଦେର ମଦ୍ଦୟ ଯେନ ମୀଳି ବିମ୍ବିଶାନେ । ତୁ ଯି ଓ କୁଣ୍ଡ
 ୨୩ ଗିରନ କୁଣ୍ଡିଯାଇ ତୁ ଯି ଲୁଟ ଲଇୟା ଗିଯାଇ । ତୁ ଯି ଦାନ
 ୨୪ ଲଇୟାଇ ଯାନୁଧେର ଜନ୍ୟ ବଟେ ଶ୍ରୁତି ଲୋକେରଦେର
 ୨୫ ଜନ୍ୟ ଓ ଭଗୀବାନ ଈଶ୍ଵର ତାହାରଦେର ମଦ୍ଦୟ ଦୀମ କୁଣ୍ଡିବୁ

୬୮ ଅଷ୍ଟଷଷ୍ଠୀୟ ଗୀତ ।

- ୧୯ କାରନ । ଦିନ୍ୟ ଭଗୀରାତି ଯିନି ଦିନୀ ଆଶ୍ରାମଦେର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଭାବୁ ଦିତେଜେଳ ଆଶୀର୍ଦେହ ବ୍ରାନେର ଔଷ୍ଠରେ । ମେଳା ।
- ୨୦ ଆଶୀର୍ଦେହ ପୁତ୍ର ତାରଙ୍କପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଜାଗାନ ଓପାଇ ଯିଶ୍ଵହା
- ୨୧ ଭଗୀରାମେର । ଅବଶ୍ୟ ଔଷ୍ଠର ବିନ୍ଦୁରୀ ଫେଲିବେଳ ତାହାର
ଶବ୍ଦର ଦେର ଶାଥା ଓ ତାହାର ଚୁଲ୍ମାକୁ ତମ୍ଭେ କୁକିଯା କରି
- ୨୨ ତେଜେ । ଯିଶ୍ଵହା ସଲିଲେନ ଆଶି ଛିରାଇବ ବଶନ ହେତେ
- ୨୩ ଆଶି ଛିରାଇବ ଯେଣନ ମୃମ୍ଭୁଦ୍ରେ ଗଭିର ମାନ ହେତେ । ଯେନ
ତୁ ଯି ପା ତୁ ବହିତେ ପାରିବ ଶବ୍ଦ ରଖାତେ ଓ ଯେନ ତୋମାର
କୁକୁରେର ଜିଙ୍ଗା ରକ୍ତବନ୍ ହେବେ ତାହାତେ । ତାହାର୍ ଦେଖି
- ୨୪ ଯାଇଁ ତୋମାର ଗୀଣ । ଆଶାର ଔଷ୍ଠର ଆଶାର ବାଜା
- ୨୫ ତୋମାର ଗୀଣ ପରିଦ୍ର ମାନେ । ପୁପରେ ଗୋଯିକ ତାହାର
- ୨୬ ବାଦକ ଯଦ୍ୟୋଧାନେ ବିନ ବାଦକ କନ୍ୟାଗିଲ । ଔଷ୍ଠର
କୁର କର ଯାଲିତେ ଭଗୀରାମେର କୁତି ଯିଶ୍ଵରାଳେଯ ଓନିତେ
- ୨୭ ହେତେ ମେହାନେ ଚୋଟି ବେନିଯନ ତାହାରଦେହ ବନ୍ଦା
ଯିଶ୍ଵଦୀର ବ୍ୟାକ ତାହାର ମତା ଅବୁଲନ ଓ ନଷ୍ଟଲୀର
୨୮ ଅବ୍ୟକ୍ଷରେ । ତୋମାର ଔଷ୍ଠର ଆଜ ଦିନ୍ୟାରେଳ ତୋମାର
ବଳ ହେ ଔଷ୍ଠର ଘାହା କରିଯାଇ ଆଶାର କାରନ ତାହା
ହିର କର । ତୋମାର ଯିଶ୍ଵରାଳ୍ମଯେ ମୁକ୍ତିକେର କାରନ
- ୨୯ ବାଜାଗାନ ଲଜର ଦିବେ ତୋମାକେ । ଲଜେର ବନ ଉନ୍ତର
ଦିଗକେ ଦିଯକୁ ଓ ଅନେକୁ ଆଭିଯାରଦିଗକେ ଲୋକେର
କଥାକୀତି ବୀଜୁଡ଼େର ମହିତ ଛାତ୍ରୀ ଫେଲାଓ ତାହାର
- ୩୦ ଦିଗକେ ଘାହାରୀ ବନ କରିତେ ଠାହେ । ଯହତ ଝାଜା
ଗନ ଆମିବେ ଶିଜର ହେତେ ଧର୍ମ ଦେଶ ବାହିରାଇବେ
- ୩୧ ତାହାର ହାତ ଔଷ୍ଠରେରଦିଗେ । ପୁପିରୀର ରାତ୍ରିମୁଖୀ
ଗୀତ ଗାଓ ଔଷ୍ଠରେର ଠାଇ ମୁର ଗାନ କର ଯିଶ୍ଵହରି ହୀନେ ।

୬୮ ଆକ୍ଷଣୀୟ ଗୀତ ।

୩୭ ମେନ୍ । ତାହାର ହାନେ ପିତି ପୁରୁଷ ମର୍ଗେର ମୁଗ୍ଗେ
ରୋହନ କରେନ ଦେଖ ତିନି କୁବ କୁରେନ ତାହାର
୩୮ ମହା ରୂପ । ପରାକ୍ରମ ପୁଣ୍ୟମାଦେଵ ଈଶ୍ଵରଙ୍କେ ତାହାର
ଯହେ ଶିଶୁରାଜେର ଓପର ତାହାର ପରାକ୍ରମ ଯେବେ ।
୩୯ ହେ ଈଶ୍ଵର ତୁମି ଭରକ୍ଷାର ତୋର୍ଯ୍ୟର ବିର୍ମମାନ ହିତେ ।
ତିନି ଶିଶୁରାଜେର ଈଶ୍ଵର ପିତି ଦିତ୍ୱଜେତ ପରାକ୍ରମ ଓ
ବଳ ତାହାର ଲୋକଙ୍କେ । ସିନ୍ଧୁ ଈଶ୍ଵର ।

ଅର ଦାତାଙ୍କେ ଦାତାଙ୍କେ ଶୋଶନିର ବିଷୟ ।

ଗୀତ ହେ ଈଶ୍ଵର ଆମାଙ୍କେ ତାର କ୍ରେତନା ଜନ ମାନ୍ଦିଯାଇଲେ
୪୧ ଆମାର ପ୍ରାଣେ ଆୟି ଗତିର କାନ୍ଦାୟ ତୁର୍ଯ୍ୟା ରହି
ଆୟି ଗତିର ତାଳେ ଆସିଯାଇଛ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣା ଚାହେ
୪୨ ଆମାଙ୍କେ । ଆୟ ଚେତ୍ତେ ପରିଶୁଦ୍ଧ ହଇଯାଇଛି
ଆମାର ନଳି ଶୁଣ ହଇଯାଇେ ଆମାର ଚନ୍ଦ୍ର ଫୀନେ
୪୩ ହଇଯାଇେ ଆମାର ଈଶ୍ଵରେ ଭରକ୍ଷାକରନେତୋ ଯାହାରୀ
ଅକ୍ଷାରନ ମୂଳା କରେ ଆମାଙ୍କେ ତାହାରୀ ଆମାର ଯାଥା
ଚାନ ହିତେ ଅନେକ ଆମାର ଯେ ଶତ୍ରୁ ମିଥ୍ୟା କରିଯା
ହିଂସା କରିତେ ତାହେ ଆମାଙ୍କେ ତାହାରୀ ବଳବାନ । ତଥନ
୪୪ ଯାହା ଆୟି ଲାଇଲାଯ ନା ତାହା ଯେବେ ଦିଲାଯ । ହେ
ଈଶ୍ଵର ତୁମି ଜାନିତେଉ ଆମାର ନାଗିଲାଯି ଓ ଆମାର
୪୫ ଦୋଷ ଚାକିର ନହେ ତୋର୍ଯ୍ୟର ଦେଖନ ହିତେ । ହେ ମୈନାର
ଶିରହା ଯାହାରୀ ଭଗବାନେ ଆଶେଷ କରେ ତାହାରଦିଗଙ୍କେ
ଲୌକିକ ହିତେ ଦେବ ଆମାର କାରନେ ହେ ଶିଶୁରା
ବୈର ଈଶ୍ଵର ଯାହାରୀ ଚକ୍ର କରେ ତୋମାଙ୍କେ ତାହାରୀ

୬୧ ଅନୁମତିର ଗୀତ ।

୧ ଦିଗକେ ବିବଳ ହିତେ ଦେଉ ନା । କେନନା ତୋଯାର ଜଣେ
 ଆସି ନିଜ ପାଇୟାଜି ଲଜ୍ଜା ଓ ଚାକିଯାଇଁ ଆସାଇ
 ୨ ମଧ୍ୟ । ଆସି ଢାଳ ମତ ମୁଠରୁ ହିଇୟାଜି ଆସାଇ
 ୩ ଭ୍ରାତାଗନ ହିତେ ଅନ୍ୟ ବର୍ଷରେ ମୁଠରୁ ଆସାଇ
 ୪ ଶାତାର ପୁଣିଗନ ହିତେ । କେନନା ତୋଯାର
 ୫ ଯନ୍ଦିରାଏଥେ ତୀର ପାଇୟା ଫେଲିଯାଇଁ ଆସାଇକେ ତୋଯାର
 ୬ ନିଜକେଇଦର ଦିଗ୍ନକାଳେ ପଞ୍ଚିଲ ଆସାଇ ଓପର ।
 ୭ ଯଧନ ଆସି କନ୍ଦନ କୁରିଲାଯ ଆସାଇ ପୁଣିଗନ
 ୮ ଓପରାମେ ତାହାଇ ଛିଲ ଆସାଇ ଅଭ୍ୟୁମ । ଆସି ଓ
 ୯ ବନ୍ଦ୍ରାଏଥେ ଢଟ ପରିଲାଯ ଆସି ଛିଲାଯ ତାହାରଦେର
 ୧୦ କାହିନି । ଯାହାରୀ ହୀରେ ବଂମ ତାହାରୀ କଥା
 ୧୧ ବହେ ଆସାଇ ବିଷୟ ଆସି ଉପରେଶ୍ଵରର ଗୀତର
 ୧୨ ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ ହେ ଯିଶ୍ଵର ଆସି ଉପରେଶ୍ଵରର କଥା
 ୧୩ ତୋଯାର ଢାଇ ପ୍ରାଣ କାଳେ । ହେ ଉପର ତୋଯାର
 ୧୪ ଅନେକ କୁନ୍ତାଯ ତନ ଆସାଇ କୁଥା ତୋଯାର ମୁକ୍ତ କରନ
 ୧୫ ମତ୍ୟତାୟ । ଅନ୍ଧାର ହର ଆସାକେ କାଦା ହିତେ ଆସାକେ
 ୧୬ ତୁରିତେ ଦେହ ନା ଆସାଇ ରଙ୍ଗ ଯେନହୟ ତାହାରଦିଗି
 ୧୭ ହିତେ ଯେ ଶୃଣ୍ଵ ରହେ ଆସାକେ ଏବଂ ମିତୀର ଜଳ
 ୧୮ ହିତେ ଜଳନ୍ତିରିତେ ଯେନ ଆସାକେ ମୁାମ କରେ ନା ।
 ୧୯ ମିତୀର ଯେନ ଆସାକେ ପାଇୟା ଫେଲେ ନା ଓ କଥା
 ୨୦ ଯେନ ମୁୟ ବନ୍ଦ କରେ ନା ଆସାର ଓପର । ହେ ଯିଶ୍ଵର
 ୨୧ ଶୁଣ ଆସିର କୁଥା କେନନା ତୋଯାର କୁମା ଓ ତୁମ ତୋଯାର
 ୨୨ ଅନେକ କୃପାନୁଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି କର ଆସାର ଓପର ।
 ୨୩ ତୋଯାର ମୁୟ ଓ ଉତ୍ସୁକ ରାଗିଓ ନା ତୋଯାର ଢାକରୁ ହିତେ
 ୨୪ ଆସାଇ ଦୁଃଖ ଆଜେ ତେବେବନ ଶୀଘ୍ର ଶୁଣ ଆସାର କୁଥା ।

୬୯ ଅନୁମତିତୀର୍ଥ ଗୀତ ।

- ୧୮ ଆଶାର ଆଶାର ନିକଟ ହଇଯା ତାହା ମୁକ୍ତ କୁଳ କରୁ
- ୧୯ ଆଶାକେ ବେନନା ଆଶାର ଶତ୍ରୁ ଆଜେ । ଆଶାର
ଦିଶକାନ ଓ ଲଞ୍ଛା ଓ ଅତ୍ତର ତୁମି ଜାତ ହଇଯାଇ ଆଶାର
- ୨୦ ମରୁ ଶତ୍ରୁ ତୋଷାର ପୋତରେ । ଦିଶକାନ ଭାରିଯାଇଁ
ଆଶାର ମନ ଓ ଆଶି ଅନ୍ଧିନ୍ଦ୍ରିୟ ଛିଲାଯ ଆଶି ଦୟାଲୁ
କାହାକେ ଚଢ଼ୀ କରିଲାଯ କିନ୍ତୁ କେହ ନହେ ଶାତନକରେ
- ୨୧ କିନ୍ତୁ ପାଇଲାଯନା । ତାହାରୀ ମିଶ୍ର ଧାଇତେ ଦିଲ ଆଶାକେ
ଓ ଆଶି ତୃଷ୍ଣିତ ହଇଲେ ତାହାରୀ ମିର୍ବା ପୀତେ ଦିଲ
- ୨୨ ଆଶାକେ । ତାହାରଦେର ଯେତ ହତ୍ତ ଏକଟୀ ହଁଦି
ତାହାରଦେର ଆଗେ ଯାହା ତାହାରଦେର ଭାଗ୍ୟ ହଇତ ତାହା
- ୨୩ ହତ୍ତ କଲେବୁ ନାୟ । ତାହାରଦେର ଠକେ ଅନ୍ଧକାର
ହତ୍ତ ତାହାର ଦେଖିତେ ପାଇଁ ନା ତାହାରଦେର କୁମର
- ୨୪ ଲିଙ୍ଗ ଲତାଓ । ଚାଲ ତୋଷାର କୋବି ତାହାରଦେର
- ୨୫ ଓପର ତୋଷାର ଯହା କୋବି ଦିକର ତାହାରଦିଗଙ୍କେ । ହତ୍ତ ତାହାରଦେର ଆହୁତିଲିଙ୍କୁ ନର୍ତ୍ତୁଳିବୁ ଓ କେହ ବୀମ କରନ୍ତା
- ୨୬ ତାହାରଦେର ତାମୂଳେ । କେନନା ଯାହାକେ ତୁମି ମାରିଯାଇ
ତାହାକେ ତାହାରୀ ବିପର୍ବତୀ କରେ ଓ ତାହାରୀ କହେ
- ୨୭ ତୋଷାର ମୁହାରିତେ ସ୍ଵଧାର୍ପେ । ତାହାରଦେର ଅସ୍ଵଧାର୍ପର
ଓପର ଅସ୍ଵଧାର୍ପ ହିମାର କର ତାହାରୀ ଯେତ ତୋଷାର
- ୨୮ ପ୍ରକୃତାଧିକୁ ପୁରେଶ କରିତେ ପାଇଁ ନା । ତାହାରଦେର ନାମ
ଛେଦନ ହତ୍ତ ଜୀବତ ଲୋକେର ପୁତ୍ର ହଇତେ ଶାମିକିକେର
- ୨୯ ମହିତ ଯେନ ଲେଖା ପାଇଁ ନା । କିନ୍ତୁ ଆଶି ଦୁଃଖିରୁ
ଓ କ୍ଷୋଭିତ ହେ ଈଶ୍ଵର ତୋଷାର ଓଦ୍ଧାର ଯେନ ଓଠାଇବେ
- ୩୦ ଆଶାକେ । ଆଶି ଗୀତ ଗାନେ କୁବ କରିବ ଈଶ୍ଵରେର
ନାମ ଆଶି ପୁଣ୍ୟମା କରିବିବେ ତାହାର ନାମ କରିବିବେ ।